

SFATURI CĂTRE EDITORI

Ellen G. White

Prefață

În august, 1939, editori adventiști din întreaga lume s-au adunat la Washington pentru a participa la primul conciliu general pe teme editoriale. Ca sursă de inspirație și călăuzire, liderii denominațiunii au ales îndrumările pe care Ellen White le adresase editorilor și scriitorilor noștri de-a lungul anilor, culese din manuscrise și din materialele editate. Aceste sfaturi și instrucțiuni le fuseseră distribuite editorilor sub forma unei broșuri intitulată Sfaturi pentru editor. Copii ale acestei broșuri fuseseră distribuite membrilor consiliilor formate din directorii caselor noastre de editură și altor persoane din lume care erau interesate de această activitate de publicare a Bisericii.

În ciuda faptului că această mică lucrare a fost publicată în 500 de exemplare, stocul a fost epuizat într-un timp foarte scurt. Lucrarea a început să fie din ce în ce mai căutată de toți lucrătorii. Publicarea acestor sfaturi într-o ediție nouă accesibilă tuturor sub forma unei publicații de sine stătătoare a fost cu atât mai necesară cu cât majoritatea activităților editoriale în ceea ce privește cărțile și periodicele era efectuată de către personal necalificat; în plus acest material le-ar fi folosit foarte mult evangheliștilor de la radio pentru pregătirea scripturilor.

Cititorul va observa cu siguranță că aceste solii se referă destul de clar la un management defectuos sau la alte pericole care

afectează lucrarea de publicare. Publicațiile și casele de editură sunt date cu numele lor reale. Aceste sfaturi au constituit o sursă de călăuzire pentru acțiunile din trecut și de aceea includerea lor aici nu trebuie interpretată ca fiind o critică sau o condamnare adusă în prezent publicațiilor sau caselor de editură respective, ci mai degrabă ca un semnal de alarmă tras pentru a nu se mai repeta greșelile din trecut. Unele dintre periodicele amintite nu mai există astăzi și pentru a-i ușura cititorului identificarea lor, au fost anexate note de subsol. Domeniile abordate de aceste periodice sunt tratate astăzi în alte publicații. Principiile expuse sunt totuși neschimbătoare și pot sluji ca îndrumare și astăzi.

Această a doua ediție cuprinde câteva articole adiționale care măresc aria de abordare pentru a răspunde mai bine nevoilor grupului tot mai mare căruia i se adresează în prezent volumul, iar câteva articole au fost rearanjate.

Pentru ca cititorul să aibă o înțelegere mai bună a contextului solilor prezentate, este menționată și data scrierii sau a primei publicări. În cazul în care materialul a fost extras din manuscrisele Ellenei White, anul scrierii este menționat ca parte din creditul sursă. Data publicării este menționată în referințele la fragmentele din articolele apărute în periodice. În cazul în care materialul a fost selectat din cărțile propriu-zise, data publicării apare imediat după credit.

Se speră ca odată cu lansarea acestui volum pe o arie de aplicabilitate mai extinsă, sfaturile cuprinse aici să servească efectiv

la sporirea eficienței lucrării misionare prin literatură.
Administratorii Fundației Ellen White.

Capitolul 1

Scopul publicațiilor noastre

O solie hotărâtă -- Puterea și eficiența lucrării noastre depind în mare măsură de natura literaturii publicată la editurile noastre. De aceea trebuie să se lucreze cu mare grijă în alegerea și pregătirea materialului care va fi introdus în lume. Este nevoie de o foarte mare atenție și putere de discernământ. Noi trebuie să ne dedicăm energia publicării unei literaturi de cea mai pură calitate și cu un caracter înălțător. Periodicele noastre trebuie să fie pline de adevărurile vitale din punct de vedere spiritual.

Dumnezeu ne-a înmănat un stindard pe care stă scris: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus.” (Apocalipsa 14, 12.) Aceasta este o solie deosebită care ne pune de o parte -- o solie care nu trebuie să sune niciodată nesigur. Atenția oamenilor trebuie îndepărtată de la fântânile crăpate care nu țin apa și îndreptată către Fântâna cu apa vieții.

Publicațiile noastre au datoria cea mai sfântă de a expune în modul cel mai clar, simplu și direct bazele spirituale ale credinței noastre. Peste tot, oamenii trebuie să ia hotărârea de partea cui să fie. Ei toți vor alege să fie ori sub stindardul adevărului și neprihănirii ori sub stindardul puterilor apostaziate care se luptă pentru supremație. În timpurile acestea solia lui Dumnezeu către

lume trebuie să fie afirmată cu o hotărâre și putere de o asemenea natură încât oamenii să fie nevoiți să abordeze direct adevărul, atât din punctul de vedere al minții cât și din punctul de vedere al inimii. Oamenii trebuie să fie aduși în situația de a vedea superioritatea adevărului față de multitudinea de erori care sunt afirmate din ce în ce mai mult, încercând să înlocuiască, dacă ar fi posibil, Cuvântul lui Dumnezeu pentru acest timp solemn.

Scopul suprem al publicațiilor noastre este acela de a-L înălța pe Dumnezeu și de a îndrepta atenția oamenilor către adevărul viu din Cuvântul Său. Cu privire la adevăr, Dumnezeu ne cheamă să ridicăm standardul Său și nu pe al nostru sau al lumii.

Numai făcând așa vom avea parte de belșugul mâinilor Sale. Trebuie să luăm aminte la felul în care Dumnezeu s-a purtat cu oamenii din vechime. De fiecare dată când ei înălțau stindardul Său, Dumnezeu îi proslăvea în fața dușmanilor lor. Dar când, preamărindu-se pe ei înșiși, ei nu-i mai erau supuși, aducând slavă unei puteri și unor principii contrare Lui, Dumnezeu îi lăsa să culeagă roadele comportamentului lor în nenorocire și înfrângere.

Editorii periodicelor noastre, profesorii din școlile noastre, președinții de conferință, au cu toții nevoie să bea din apa pură a râului vieții. Cu toții trebuie să înțeleagă pe deplin cuvintele pe care Domnul i le-a spus femeii samaritene: „Dacă ai cunoaște darul lui Dumnezeu și cine este Cel ce-ți zice: «Dă-mi să beau!», tu singură ai fi cerut să bei și El ți-ar fi dat apa vieții.... Oricine bea din apa pe care i-o dau Eu, în veac nu-i va fi sete. Ci apa pe care i-o voi da eu

se va preface în el într-un izvor de apă vie, curgând în veșnicie.”
(Ioan 4, 10-14.)

Natura materialelor date spre publicare -- Periodicele noastre trebuie să dedice spațiul publicării lucrurilor cu adevărat semnificative. Fiecare articol trebuie să cuprindă numai gânduri nobile care să înalțe caracterul, gânduri care să-i ofere cititorului ajutor, lumină și tărie. Religia și sfințenia în familie trebuie ridicate la un rang mai înalt decât au fost vreodată. Întocmai cum Enoh a umblat cu Dumnezeu, trebuie să facă și adventiștii de ziua a șaptea, arătându-și sinceritatea prin cuvinte curate și prin cuvinte pline de simpatie, blândețe și dragoste.

Uneori este nevoie să folosim cuvinte de reproș și mustrare. Aceia care nu mai sunt pe calea cea dreaptă trebuie îndrumați să vadă pericolul. Trebuie să li se adreseze o solie care să-i trezească din letargia care le ține simțurile înlănțuite. Dacă nu va avea loc o redeșteptare morală, sufletele acelea vor muri în păcatele lor. Trebuie ca solia adevărului să pătrundă în inimă ca o sabie ascuțită cu două tăișuri. Adresați-le chemări care să-i trezească pe cei neglijenți și să aducă înapoi la Dumnezeu pe cei care rătăcesc în prostia lor.

Trebuie să atragem atenția oamenilor. Solia noastră este ori o mireasmă de viață spre viață ori de moarte spre moarte. Sunt în cumpănă sufletele oamenilor. Și de aceea trebuie să se facă auzită o voce care să strige: „Dacă Domnul este Dumnezeul vostru, mergeți după El; dacă este Baal, atunci mergeți după el.” (1 Regi 18, 21.)...

Prezentați solia pentru timpul acesta -- Toți trebuie să caute să învețe, să scrie și să publice mai mult cu privire la acele lucruri care stau să se împlinescă acum și care privesc starea sufletelor în veșnicie. Dați hrană la timpul potrivit celor bătrâni și celor tineri, celor sfinți și celor păcătoși. Prezentați fără întârziere tot ceea ce poate fi spus pentru a trezi Biserica din somnul ei. Nu pierdeți timpul îndeletnicindu-vă cu acele lucruri care nu sunt esențiale și care nu au nici o semnificație pentru nevoile curente ale oamenilor....

Alocați mai mult timp publicării și punerii în circulație a cărților conținând adevărul prezent. Atrageți atenția asupra cărților care abordează credința și evlavia de natură practică și acelora care se ocupă de cuvântul profeției. Oamenii trebuie învățați să citească cuvântul sigur al profeției în lumina cuvântului viu al lui Dumnezeu. Ei trebuie să știe că semnele timpului se împlinesc acum. Numai Dumnezeu poate să ofere succes în lucrarea de pregătire și de punere în circulație a publicațiilor noastre. -- Testimonies for the Church 7:150-158 (1902).

O lucrare bine determinată și de perspectivă -- Solia de avertizare pentru timpul acesta nu este prezentată cu seriozitate în cuprinzătoarea lume a afacerilor. Centrele de comerț sunt pline de bărbați și femei care au nevoie de adevărul pentru aceste timpuri, dar care nu au o cunoștință salvatoare despre principiile sale valoroase, pentru că nu se fac eforturi serioase pentru a întâmpina această clasă de oameni exact acolo unde se află.

Există un mandat foarte bine definit și de perspectivă pentru publicațiile și periodicele care ies de sub tiparul editurilor noastre. Aceste ziare nu trebuie să reproducă sau să ia în discuție erorile care apar în mod constant, tinzând să depărteze mințile de adevăr. Articolele trebuie să trateze adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu, oferind instrucțiuni clare cu privire la adevărurile mântuitoare ale timpului prezent și avertizând cu privire la iminența judecății lui Dumnezeu și sfârșitul tuturor lucrurilor.

O dată cu răspândirea lucrării, trebuie mărit numărul de limbi în care apar publicațiile noastre. Editurile noastre lucrează acum în multe țări, prezentând adevărul în limbile franceză, daneză, germană și multe alte limbi străine. Pe măsură ce lucrarea continuă, spiritul de armonie și unitate trebuie să domine peste tot; nu avem timp pentru controverse și dispute. Adevărul trebuie prezentat indiferent de condiții ca o lampă care arde. Fiecare ființă rațională trebuie să aibă privilegiul de a auzi adevărul pentru timpul acesta. -- Manuscris 61, 1909.

Încurajări și instrucțiuni timpurii -- În iulie 1853 am văzut că lucrurile nu mergeau așa cum trebuie, și că revista, care aparținea și avea girul lui Dumnezeu, nu trebuia să apară așa de rar. [Înainte de acest timp Review and Herald, apărea în mod neregulat; în timpul de care vorbea Ellen White începuse să apară de două ori pe lună.] În timpurile în care trăim, cauza noastră are nevoie ca revista să apară săptămânal și de tot mai multe broșuri care să demaște erorile tot mai mari din timpul nostru; din lipsă de mijloace lucrarea este

împiedicată. Am văzut că adevărul trebuie să înainteze și că noi nu trebuie să ne temem atât de mult; că ziarele și broșurile trebuie mai degrabă trimise acolo unde nu este nevoie de ele, decât ca cineva care le prețuiește și care are de beneficiat de pe urma lor, să nu aibă acces la ele. Am văzut că trebuie să prezentăm foarte clar semnele ultimelor zile, pentru că manifestările Satanei sunt în creștere. Numărul publicațiilor lui Satana și ale agenților săi este în creștere; puterea lor este în creștere; noi trebuie să ne îndeplinim cu repeziciune sarcina de a aduce adevărul în fața oamenilor.

Mi s-a arătat că adevărul odată publicat, va putea sta în picioare pentru că este adevărul pentru timpul din urmă; va trăi de la sine, și nu va avea nevoie de apărare în viitor. Nu este nevoie de cuvinte fără număr pentru a apăra ceea ce vorbește de la sine și strălucește în claritatea sa. Adevărul este drept, direct, clar și se poate apăra singur; nu tot așa este și cu eroarea. Este atât de încurcată și încâlcită, încât este nevoie de o mulțime de vorbe pentru a o susține în forma ei îndoielnică. Am văzut că în unele locuri, toată lumina primită a venit datorită publicațiilor; sufletele de acolo au primit adevărul în felul acesta și apoi le-au vorbit și altora despre el; și că în unele locuri unde sunt câțiva oameni, sunt datorită lucrării acestui sol tăcut. Acesta fusese predicatorul lor. Lipsa mijloacelor nu trebuie să stânjenească înaintarea mijloacelor. -- Early Writings, 96 (1853).

Capitolul 2

Natura articolelor din periodice

Practice, înălțătoare și de ajutor -- Periodicele noastre nu trebuie să cuprindă articole la întâmplare. Nu trebuie să se găsească povestiri ieftine și fără valoare. Există articole siropoase și cu povestiri care nu vor aduce nici o roadă bună. I-aș sfătui pe editorii noștri: fiți foarte atenți atunci când alegeți materialul ce trebuie prezentat lumii. Dați dovadă de cea mai mare precauție și putere de discernământ. Țineți departe de Review and Herald și de Sign of the Times orice articol fără valoare. Din ceea ce deja s-a tipărit se poate găsi material foarte valoros pentru periodicele noastre.

Mă rog ca Dumnezeu să sfințească această capacitate a editorilor noștri. Acum câteva săptămâni am citit un articol în Signs care s-ar fi potrivit foarte bine într-o revistă de caricaturi, dar pentru o revistă ca Signs era doar pleavă în vânt. M-a durut inima când am citit așa ceva. Nu am putut găsi nici cel mai mic germene de adevăr în acea sămânță ce avea să fie semănată prin revista Signs. Sunt de părere că articolul nu ar fi fost de folos nici unui cititor.

Gusturile unora care își aduc contribuția în scris la periodicele noastre trebuie educate și rafinate. Editorii revistelor Signs of the Times și Review and Herald ar trebui să refuze să umple paginile acestora cu articole produse de unii care-și prezintă ideile lor. Articolele care nu sunt prelucrate destul trebuie respinse ca fiind

material inapt pentru publicare -- cum ar fi articolele acelor care nu cunosc ce înseamnă o relație curată, înălțătoare și sfântă cu Dumnezeu. Nici un articol stângaci și în formă brută nu trebuie să se găsească pe paginile ziarelor noastre. Ele vor sta în fața ochilor a mii de cititori și de acea trebuie să le arate curăție, noblețe și să servească sfințirii sufletului, corpului și spiritului acestora. Condeiu trebuie folosit ca o unealtă pentru a semăna în viața veșnică. Acesta este un „Așa zice Domnul!”

Articolele publicate în periodicele noastre trebuie să conțină numai hrană curată, fără cea mai mică urmă de pleavă. Noi trăim într-un timp foarte însemnat. Editorii noștri trebuie să îngăduie numai acele articole care sunt străbătute de o experiență vie. Din când în când pastorii să trimită mici articole cuprinzând experiențe și să socotească acest lucru ca ținând de datoria lor. Când vor auzi despre prietenii cu care au ceva în comun cei care trudesc din greu în locuri izolate sau cei din țări străine sau chiar pe insulele oceanelor vor considera acesta ca fiind o adevărată hrană pentru sufletele lor. Aceste experiențe pot fi pentru cititor un adevărat festin al dragostei, pentru că scriitorii au gustat din pâinea care se pogora din cer.

Nu avem nevoie de povești siropoase, pentru că avem destule experiențe în viața de zi cu zi care dacă, în cuvinte simple ar fi povestite în mici articole, le-ar fi de folos multora. Toți cei care trudesc ar trebuie să încerce asta. Noi vrem să auzim adevărul, un adevăr statornic, de la oameni statornici și consacrați, deopotrivă bărbați, femei și tineri. Toți aceia care Îl iubesc pe Dumnezeu și ale

căror minți stăruiesc asupra micilor experiențe prețioase și asupra realităților vii ale vieții veșnice, să aprindă flacăra dragostei și să lumineze în inimile poporului lui Dumnezeu. Ajutații să treacă cu bine de problemele vieții de zi cu zi.

Pana condusă de Duhul Sfânt -- Atât vorbirea cât și scrisul trebuie să se afle sub conducerea Duhului Sfânt. Dacă nu se întâmplă acest lucru și cu cei care colaborează la periodice, atunci ar fi mai bine ca ei să pună condeiul de o parte și să se orienteze spre altă slujbă. Dumnezeu ne cheamă pe munte pentru a vorbi cu el și atunci, privind prin credință la cel ce este invizibil, nu vom mai rosti cuvinte fără valoare. Spațiul de pe paginile ziarelor noastre este prea prețios pentru a fi irosit cu articole care nu excelează. Să adune articolele tratând interesele veșnice. Nu folosiți însă cuvinte prea pretențioase pentru mintea omului de rând. Articolele noastre trebuie scrise în modul simplu al lui Hristos. Ele nu trebuie să conțină deloc pleavă, pentru că nu se va alege nimic în urma folosirii lor. Dumnezeu cheamă la lucru pene consacrate. Articolele publicate în ziarele noastre ar trebuie să abunde în idei practice, înalte și nobile, care vor ajuta, învăța și întări mintea celor ce le citesc. Dumnezeu să-i ajute pe editorii noștri să aleagă cu înțelepciune.... -- Manuscris 80, 1899.

Articolele spirituale și știrile zilei -- Nu este de datoria slujitorilor lui Dumnezeu să preamărească o ființă umană, fie ea moartă sau vie. Dumnezeu nu ne-a încredințat această sarcină. Toți cei care vin înaintea oamenilor, fie cu ajutorul penei, fie vorbind, trebuie să se ferească a aduce laude vreunui om; făcând astfel ei se

situează în afara granițelor stabilite de Dumnezeu. Dând glas acestor sentimente, (lucru foarte ușor realizabil), se irosește un timp foarte prețios care ar trebui folosit într-o manieră mai corespunzătoare, după multă rugăciune către Dumnezeu și părtășie cu Isus. Fiecare cuvânt trebuie să fie plin de har, ca o măsură a experienței comuniunii cu Dumnezeu și a umplerii de Duhul Sfânt.

Apoi, ziarele noastre cuprind articole care se mai găsesc și în alte ziare și cărți, neexistând nici un motiv ca ele să fie repetate. Costă să poți publica aceste articole care nu au nici o semnificație pentru timpurile noastre și nici nu prezintă un interes spiritual pentru poporul nostru. Lungile relatări despre război pot fi obținute din orice cotidian sau ziar politic. Editorii pe care Dumnezeu i-a chemat, nu trebuie să aducă în fața oamenilor subiecte care pot fi găsite în orice publicație lumească, și cu cât mai puțin spațiu le este alocat în publicațiile bisericii, dedicându-se mai mult pentru acele tipuri de subiecte care pot constitui hrană spirituală -- cum ar fi: experiențe arzătoare, studii biblice, apeluri simple și înfocate -- cu atât va fi mai bine pentru binele spiritual al poporului și pentru înaintarea lucrării.
-- Manuscris 95, 1898.

Înălțați-l pe Hristos -- Articolele din periodicele noastre nu trebuie să preamărească lucrarea și personalitatea oamenilor din poziții de influență, prezentându-le în mod constant oamenilor doar alte ființe omenești. Nu există însă limite pentru a-L înălța pe Hristos, Mântuitorul nostru. „Noi toți, cu fețele senine privind slava Domnului ca într-o oglindă, vom fi schimbați în aceeași clipă din slavă în slavă [de la caracter la caracter], chiar de Duhul Domnului.”

Aceia care-L iubesc și-i slujesc lui Dumnezeu trebuie să fie lumina lumii, strălucind în mijlocul întunericului moral. -- Fundamentals of Christian Education, 480 (1899).

Nu-i înălțați pe semenii voștri -- Dacă Domnul nu a așezat pe umerii nimănui sarcina de a înălța, slăvi și lăuda femei și bărbați, chiar dacă ceea ce au făcut ei a fost cu scopul de a atrage atenția oamenilor spre lucrurile cu adevărat importante, cele care privesc mântuirea sufletelor, să dedicăm noi timp și spațiu pentru a-i ridica în slăvi pe aceia care au lucrat pentru neadevăr? Dumnezeu a încredințat o slujbă fiecărui om și El le spune acum acelorora cărora le-a dat anumite responsabilități (fie ca vorbitori, fie ca scriitori): „Sarcina voastră este de a predica Cuvântul.”

Atunci când noi le prezentăm oamenilor lucrurile obișnuite care se întâmplă printre noi, știrile zilei, nu lucrăm pentru adevăr. Noi trebuie să umplem fiecare pagină dată spre publicare cu hrană spirituală. Ce este pleava pe lângă grâu? Lucrurile aceste obișnuite sunt de mică valoare, și nu sunt decât ca o mâncare rancedă pentru cei care au nevoie de mana cerească. -- Manuscris 95, 1898.

Să nu inspire sentimentalism -- Trăim într-o perioadă de timp foarte importantă în istorie. Avem doar foarte puțin timp pentru a face o lucrare mare. Sunt foarte împovărată din cauza condiției acestei lumi....

Trăim vremuri de o importanță foarte mare pentru întreaga lume. Există o nevoie uriașă de a înțelege instrucțiunile date nouă în

Scriptură. Fie că este prezentată în ziare, fie de la amvoane, viața spirituală nu trebuie înfățișată astfel încât să inspire sentimentalism. Mă doare sufletul atunci când văd că cele mai importante adevăruri sunt înfățișate înaintea oamenilor în această formă. Acum, când sunt în joc destinele veșnice ale tuturor oamenilor, articolele publicate în periodicele noastre trebuie să trezească prin natura lor un sentiment de vigilență pentru ca oamenii să-și poată da seama de pericolul în care se află. Adevărurile Bibliei trebuie să impresioneze astăzi inimile într-un mod foarte solemn. Adevărul trebuie înfățișat exact așa cum a ieșit de pe buzele celui mai mare Învățător pe care l-a avut lumea.

Nici știrile curente și nici sentimentalismul nu înobilează periodicele noastre. Mă întristează și mă obosesc foarte mult acele numere ale publicațiilor noastre care înjosesc cu nerușinare adevărul. Cu cât sunt mai puține numere de acest gen, cu atât mai mare va fi influența pe care adevărul sfânt, cu privire la evenimentele care urmează să aibă loc, o va exercita asupra minților oamenilor. „De aceea a zis Isus: Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Căci oricine își va salva viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga. Căci ce-i folosește unui om să câștige întreaga lume dacă pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul lui? Iată că Fiul Omului va veni în Slava Tatălui său și cu îngerii Săi; și va răsplăti pe fiecare după fapta lui.”

Acordul lui Hristos -- Unele lucruri publicate de ziarele noastre sunt într-adevăr excelente. Dar când etapele celui mai solemn adevăr

sunt prezentate ca având o alură de închipuire, mă simt îndemnată să spun că dacă Hristos ar fi fost în mijlocul nostru, El nu ar fi fost de acord cu acest lucru.

Religia cea mai curată și pură trebuie prezentată oamenilor în mod constant. Atât pe paginile ziarelor cât și de la amvoane, adevărul trebuie spus într-o asemenea manieră încât să aibă un profund efect asupra fiecărui suflet care citește ziarul sau ascultă pe vorbitor. Aceste realități sunt de natură veșnică. Fiecare învățătură a lui Hristos trata numai lucruri de natură veșnică. -- Manuscris 17, 1910.

Înfățișați lucrurile în maniera Bibliei -- Solia trebuie prezentată într-o manieră sfântă. Cuvântul Domnului a fost rostit. Domnul face apel la inimi și buze consacrate. Aceste solii de avertizare trebuie date atât în marile orașe cât și în orășelele mai mici și în sate. Oamenii pe care Dumnezeu i-a ales trebuie să lucreze cu zel pentru a împărți cărțile noastre, răspândind astfel lumina. Periodicele noastre nu trebuie să prezinte adevărul într-o manieră sentimentalistă; aceasta ar slăbi influența pe care ar trebui să o aibă cele mai solemne adevăruri făcute cunoscute muritorilor vreodată. Ele trebuie să afirme cu tărie: „Așa zice Domnul!”. Atât repetarea soliilor cât și prezentarea argumentelor biblice trebuie făcută nu într-o manieră sentimentalistă ci în maniera Bibliei. Sunt mulți aceea care caută dovezile adevăratei religii.

Domnul afirmă: „În cuvinte solemne de avertizare, solia trebuie să meargă mai departe. Nu trebuie să includeți în planurile voastre

nici un lucru care ar putea zădărnici prezentarea clară a soliei. Prezentați-o iarăși și iarăși. Nelegiuirea din orașele mari este în creștere: vrăjmașul are o mare putere asupra oamenilor, pentru că poporul Meu nu și-a deschis inima ca să priceapă responsabilitatea pe care o are. Spune poporului Meu să se apuce de treabă și să proclame solia. El trebuie să vorbească și să lucreze cu simplitatea adevăratei neprihăniri, iar Duhul Meu va impresiona inimile. Să se audă clar solia de avertizare. Dacă vă veți sfinți prin adevăr, îngerii mei vor merge înaintea voastră.” -- Scrisoarea 88, 1910.

O solie pentru apariții mai frecvente -- În capitolul 21 din Evanghelia după Luca, Hristos a profetizat destinul Ierusalimul, legând de acesta scenele care aveau să aibă loc în istoria lumii, exact înainte de venirea Fiului Omului pe norii cerului cu tărie și cu o mare slavă. Ascultați cu atenție cuvintele Sale: „Luați seama la voi înșivă ca să nu vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceasta să vină fără veste asupra voastră. Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului. Vegheați dar în tot timpul și rugați-vă ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului Omului.”

Acesta este un avertisment pentru aceia care pretind a fi creștini. Aceia care au aflat adevărurile probatoare ale timpului acestuia, și totuși nu se pregătesc încă pentru venirea Fiului Omului, nu sunt înțelepți. „Luați seama la voi înșivă ca să nu vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceasta să vină fără veste asupra voastră.”

Lenevia spirituală nu a fost și nu va fi niciodată scuizabilă.

Doar dacă vom fi îmbrăcați cu haina neprihănirii lui Hristos vom putea scăpa de judecățile care vor veni asupra pământului. Să ne aducem mereu aminte că aceste cuvinte au fost printre ultimele rostite de Isus către ucenicii săi. Ar fi mult mai potrivit dacă, în loc să dedicăm spațiu pentru materiale care nu sunt importante nici măcar în a suta parte, am găsi de cuviință să prezentăm în mod repetat aceste avertismente pe paginile ziarelor și publicațiilor noastre. Aceste avertismente solemne și sfinte, trag un semnal de alarmă. Atât membrii bisericii cât și oamenii din lume au nevoie de aceste instrucțiuni. Acesta este adevărul prezent. -- Scrisoarea 20, 1901.

Articolele Elenei White în alte câmpuri de misiune -- Am impresia că vreți articole scurte pentru revistă, dar vreți multe. Nu m-am simțit îndemnată în mod special să număr rândurile pe care le scriu. Cred că ar fi mai folositor ca ziarele noastre să prezinte mai mult o viață religioasă trăită cu adevărat; de aceste lucruri au nevoie oamenii. Nu este în concordanță cu lumina pe care ne-a dat-o Dumnezeu să ținem ascunse experiențele dătătoare de viață și să prezentăm materiale care produc controverse.

Aveți un vast domeniu din care să alegeți -- multele mărturii. Un bogat material există în Christian Education, dar dacă găsiți de cuviință că nu este cel mai bun lucru să alegeți și să folosiți acestea lucruri pe care Dumnezeu le-a dat pentru instruirea poporului Său și pentru oricine altcineva, le puteți lăsa deoparte. Dar dacă aceste

lucruri sunt valoroase, lăsați-le să vorbească de la sine. Sunt puțin încurcată în această privință. Mi-ați cerut să scriu articole scurte. Acest lucru nu este posibil întotdeauna. De aceea vă pun la dispoziție cărțile mele, care pentru cititorii din țări cum ar fi Australia și Noua Zeelandă sunt materiale noi și exact lucrurile de care au nevoie. Puteți selecta din ele. Nu am simțit povara de a scrie pentru acest jurnal. Se fac uneori selecții din alte ziare, aparent doar pentru a umple spațiile goale. Dar oamenii au nevoie de instruire. Ce trebuie să fac ca să-mi mântuiesc sufletul? Ziarele noastre trebuie să abordeze din ce în ce mai mult neprihănirea atât de necesară nouă.

Mărturia pionierilor -- Am avut câteva intervenții în care am prezentat dezamăgirile pe care Satana le produce în aceste vremuri. Mi s-a spus că trebuie să prezentăm mai fervent mărturia acelor lucrători din vechime care acum sunt morți. Ei trebuie să continue să vorbească și acum prin articolele din periodice, întocmai cum o făceau în primii ani ai apariției lor. Aceste articole trebuie retipărite, ca să se audă din nou vocea plină de viață a martorilor lui Dumnezeu. Istoria experiențelor timpurii ale lucrării va constitui o putere cu care se poate rezista dezamăgirilor deosebit de ingenioase ale Satanei. Recent, acest lucru mi-a fost arătat din nou. Trebuie să prezint oamenilor adevărurile Bibliei și să repet soliile hotărâte date cu ani în urmă. Vreau ca predicile pe care le-am ținut la întâlnirile din corturi și în biserici să trăiască și să-și facă lucrarea. -- Scrisoarea 99, 1905.

Solia celor trei îngeri -- Proclamarea primei, a celei de-a doua și a celei de-a treia solii îngerești a fost localizată în timp de

cuvântul inspirat. Nici o iotă nu trebuie schimbată. În același fel în care nici autoritatea omenească nu are dreptul de a înlocui Vechiul Testament cu Noul Testament, nu are dreptul de a schimba localizarea temporală a acestor solii. Vechiul Testament este Evanghelia în imagini și simboluri, iar Noul Testament este Evanghelia în conținut. Amândouă sunt la fel de importante. Vechiul Testament ne prezintă învățăturile ca și cum ar fi rostite de Domnul Hristos; ele nu și-au pierdut nici cum puterea. Prima și cea de-a doua solie au fost date în 1843, respectiv 1844, iar acum ne aflăm în timpul proclamării celei de a treia; dar toate trei trebuie proclamate în prezent. Întocmai ca și în trecut, este la fel de crucial acum ca aceste solii să fie din nou prezentate aceluia care caută adevărul. Atât prin scris, cât și prin viu grai, noi suntem datori să proclamăm aceste solii în această ordine și să arătăm cum se împlinesc profețiile pentru a duce la solia celui de-al treilea înger. A treia solie nu poate exista fără primele două. Noi suntem datori să prezentăm aceste solii în publicațiile și intervențiile noastre orale, arătând în lumina istoriei profetice lucrurile care au fost și cele care au să vină. -- Manuscript 32, 1896.

Capitolul 3

Temelia, stâlpii și trăsăturile distinctive ale credinței noastre

Să vorbească primii lucrători -- Dumnezeu m-a luminat cu privire la periodicele noastre. Ce anume? El a spus că trebuie să vorbească morții. Ce vrea să spună asta? Roadele lor îi vor urma. În lucrarea noastră noi suntem datori să repetăm cuvintele pionierilor, care știau ce înseamnă să cauți adevărul cum se caută o comoară ascunsă, și care au trudit din greu pentru a pune bazele credinței noastre. Pas cu pas ei au înaintat conduși de Duhul Sfânt. Unul câte unul însă, au trecut la odihnă. Mi s-a spus că trebuie să publicăm din nou ceea ce au scris acești oameni în trecut. În Signs of the Times articolele nu trebuie să fie lungi sau tipărite cu fonturi mici. Nu îngrămădiți totul într-un singur număr al ziarului. Tipărirea trebuie să fie de calitate iar ziarul trebuie să cuprindă experiențe înfocate.

Nu cu mult timp în urmă, mi-a căzut în mână o copie a publicației Bible Echo. [Publicația Bible Echo, cunoscut și sub numele de Echo, a apărut în Australia în 1895 și era un ziar misionar săptămânal. În 1903 a devenit Australian Signs of the Times.]. Uitându-mă prin el am văzut un articol scris de fratele Haskel și un altul de fratele Corlis. Punând ziarul jos mi-am spus că aceste articole merită să fie republicate. Erau pline de putere și de adevăr. Oamenii aceștia vorbeau ca mânați de Duhul Sfânt.

Adevărurile care constituie temelia credinței noastre trebuie menținute tot timpul în atenția oamenilor. Unii se vor depărta de credință luând seama la spiritele și doctrinele celui rău. Ei vorbesc despre asta ca și cum ar fi o știință însă vine diavolul și le satisface căutarea după știință; dar nu este știința mântuirii. Nu este știința umilinței, a consacrării sau a sfințirii sufletului. Trebuie acum să înțelegem clar care sunt stâlpii credinței noastre -- adevărurile care ne-au constituit în poporul pe care îl formăm astăzi, călăuzindu-ne pas cu pas. -- The Review and Herald, 25 mai, 1905.

Mesajul care trebuie prezentat -- Ceea ce trebuie să învățăm noi acum, este felul în care să înțelegem și să prezentăm, în modul cel mai clar posibil, Evanghelia pe care Isus a venit personal să i-o dea lui Ioan pe insula Patmos -- Evanghelia numită „descoperirea lui Isus Hristos”. Noi trebuie să le prezentăm oamenilor o explicație clară a cărții Apocalipsa. Suntem datori să le prezentăm Cuvântul lui Dumnezeu exact așa cum este, cu cât mai puține explicații de-ale noastre. Nimeni nu poate face aceasta de unul singur. Deși ni s-au încredințat cele mai mari și mai importante adevăruri care au fost vreodată date lumii, suntem doar copii, în ceea ce privește adevărul în toată plinătatea sa. Hristos este marele Învățător iar noi trebuie să ne străduim să înțelegem și să definim totul foarte clar. Ne aflăm în fața celor mai importante probleme pe care a trebuit umanitatea să le înfrunte până acum.

Nota centrală este cea de-a treia solie îngerească, cuprinzându-le în același timp și pe celelalte două. Cu toții trebuie să înțelegem adevărurile prezentate în aceste solii, iar viața noastră de zi cu zi

trebuie să facă dovadă de acest lucru, pentru că sunt lucruri esențiale pentru mântuirea noastră. Pentru a înțelege aceste mari adevăruri va trebui să le studiem cu rugăciune în modul cel mai serios. -- Scrisoarea 97, 1902.

Definirea trăsăturilor distinctive -- La Minneapolis Dumnezeu a dăruit adevăruri prețioase poporului Său. Unii au respins această lumină care venea din cer, cu o încăpățănare asemănătoare aceleia de care au dat dovadă iudeii când l-au respins pe Isus și s-a bătut mult monedă pe rămânerea la vechile hotare. Dar se vedea clar că ei nu știau ce înseamnă aceste vechi hotare. Logica și dovezile intrinseci ale Cuvântului se impuneau de la sine; dar mințile oamenilor erau de nestrămutat, fiind sigilate împotriva pătrunderii luminii, pentru că hotărâseră că abaterea de la „vechile hotare” ar fi constituit o greșeală foarte periculoasă. De fapt acestea nu erau afectate nici cât negru sub unghie, fiind vorba despre ideile lor pervertite cu privire la ce ar fi putut constitui vechile hotare.

Perioada de după 1844 a fost un timp de măreață importantă, când uimiții fiind, am descoperit doctrina curățiri Sanctuarului care are loc în cer, având în același timp o legătură foarte bine definită cu poporul lui Dumnezeu de pe pământ, când primul, al doilea și cel de-l treilea înger prezintă stindardul pe care scrie „Poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” Una dintre învățăturile cruciale cuprinse în această solie este sanctuarul din cer și chivotul conținând Legea lui Dumnezeu pe care le-au văzut cei ce iubesc adevărul Său. Lumina Sabatului poruncii a patra strălucea puternic pe calea călcătorilor poruncilor lui Dumnezeu. Distrugerea celor răi face de

asemenea parte din vechile hotare. Nu fac apel decât la acele lucruri care se înscriu în ceea ce putem denumi ca fiind „vechile hotare”. Toată această zarvă despre schimbarea lor nu este decât în mințile unora.

Acum, în aceste timpuri, Dumnezeu va da lucrării sale un avânt nou și înviorător. Satana vede lucrul acesta și este hotărât să-l împiedice. El știe că dacă poate să-i înșele pe aceia care pretind a crede adevărurile prezente, și-i face să creadă că lucrarea pe care Dumnezeu dorește ca poporul său să o facă înseamnă depărtarea de la vechile învățături, lucru căruia ei trebuie să i se împotrivescă cu toată puterea, atunci el va jubila de bucurie că i-a făcut să creadă această amăgire. Din cauza felului greșit în care au fost prezentate lucrurile în fața minților multora din poporul nostru, lucrarea din timpul de astăzi a fost în mod surprinzător plină de piedici. Ceea ce este hrană pentru biserică este desemnat ca fiind periculos și nu le este prezentat. Din cauza acestei mici diferențe de opinii care nu este luată în seamă, credința va fi zdruncinată, va apărea apostazia, unitatea se va pierde și se va semăna discordie; și asta pentru că nici măcar ei nu știu de ce se ceartă. Nu ar fi mai bine fraților să judecăm totul la rece. Întregul cer ne privește; ce se va spune despre ultimele evenimente? În lumina evenimentelor prezente, când ridicăm bariere între noi, nu numai că ne lipsim de o mare lumină și de avantaje importante, dar ne punem și într-o poziție în care nu putem primi din cer lumina pe care trebuie să le-o comunicăm altora, acum când este atât de mare nevoie de ea. -- Manuscris 13, 1889.

Îngăduiți pionierilor să ne prezinte adevărul -- Atunci când

puterea lui Dumnezeu arată care este adevărul, acel adevăr va trebuie să fie privit întotdeauna ca fiind adevăr. Nu trebuie să fie îngăduită nici o presupunere ulterioară care este contrară luminii prezentate de Dumnezeu. Se vor ridica unii cu o anumită înțelegere a Scripturii care este poate adevărată pentru ei, dar care de fapt nu este adevărată. Dumnezeu ne-a dat adevărul pentru timpul de astăzi ca o temelie pentru credința noastră. Tot timpul vor apărea oameni care vor aduce lumină nouă în contradicție cu lumina pe care Dumnezeu a dat-o prin puterea Duhului său celui Sfânt.

Câțiva din cei care au trecut prin experiența descoperirii acestui adevăr mai trăiesc încă. În mila Sa, Dumnezeu le-a mai dat încă viață pentru a putea repeta mereu, până la sfârșitul vieților lor, experiențele prin care au trecut, așa cum a făcut și apostolul Ioan până la sfârșitul zilelor sale. Chiar dacă cei ce au ținut odată sus stindardul adevărului, nu mai trăiesc în prezent, experiența lor trebuie să vorbească prin retipărirea scrierilor lor. Mi s-a arătat că trebuie să-i facem să vorbească în felul acesta. Astfel vor depune ei mărturie cu privire la adevărul pentru timpul prezent.

Nu trebuie să primim cuvintele acelor care vin cu o solie care contrazice punctele principale ale credinței noastre. Ei adună multe versete din Scriptură și le îngrămădesc ca dovezi pentru presupusele lor teorii. Acest lucru s-a repetat iarăși și iarăși în ultimii cincizeci de ani. În timp ce Cuvântul lui Dumnezeu trebuie respectat ca atare, implementarea acestor adevăruri într-o manieră care afectează unul dintre stâlpi credinței pe care Dumnezeu i-a stabilit în acești cincizeci de ani, constituie o mare greșală. Acela care acționează în

acest mod nu cunoaște minunata descoperire a Duhului Sfânt care a dat putere și tărie soliilor din trecut ce au fost revelate poporului lui Dumnezeu. -- Preach the Word, p. 5 (1905).

Capitolul 4

Atitudinea față de noua lumină

Păstrarea adevărului nu înseamnă excluderea luminii celei noi -
- Este adevărat că noi deținem adevărul și că trebuie să ne ținem tari pe aceste poziții care nu pot fi dărâmate; dar nu trebuie să privim cu suspiciune orice lumină nouă pe care Dumnezeu ar putea s-o trimită și să zicem că nu vedem nici un motiv pentru care am avea nevoie de mai multă lumină decât adevărul cel vechi pe care l-am primit până acum și pe care stăm tari. Dacă vom gândi în acest fel ne vom găsi sub incidența muștrării adresate de Martorul credincios: „Și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.” Adevărata stare în fața lui Dumnezeu a acelor care se cred bogați și având o mulțime de bunuri, nesimțind nevoia de a mai primi ceva, este una de orbire, iar ei nu știu asta. -- The Review and Herald, 7 august, 1894.

Conduși de Dumnezeu dar nu infailibili -- Noi nu trebuie să gândim: „Ei bine, avem tot adevărul, înțelegem care sunt principalii stâlpi ai credinței noastre, și putem să ne mulțumim cu această cunoștință.” Adevărul însă înaintează și noi trebuie să umblăm în această lumină crescândă.

Un frate mi-a adresat întrebarea: „Sora White, credeți că noi trebuie să înțelegem adevărul fiecare pentru el însuși? De ce nu putem să luăm adevărurile pe care ceilalți le-au pus laolaltă și să le credem pentru că ei au cercetat subiectele respective și apoi vom fi

liberi să mergem mai departe fără a mai fi nevoia să ne punem mințile la treabă pentru a cerceta aceste subiecte? Nu credeți că acești oameni din trecut care ne-au adus adevărul au fost inspirați de Dumnezeu.”

Nu îndrăznesc să afirm că nu au fost călăuziți de Dumnezeu, pentru că Hristos conduce la descoperirea tuturor adevărilor; dar dacă este vorba de inspirație în toată deplinătatea semnificației sale, atunci răspunsul meu este NU. Cred că Dumnezeu le-a încredințat o slujbă, dar dacă ei nu sunt tot timpul pe deplin consacrați lui Dumnezeu, vor introduce în munca lor propriile trăsături ciudate de caracter, punându-și amprenta asupra rezultatului prin modelarea experienței religioase a oamenilor după bunul lor plac. Este foarte periculos să te bazezi pe înțelepciunea cărnii. Noi ar trebui să ne bazăm pe Puterea infinită. Dumnezeu ne-a dezvăluit lucrul aceste de foarte multă vreme. Trebuie să avem o credință vie în inimile noastre și să dorim o cunoștință și o lumină mai mare. -- The Review and Herald, 25 martie, 1890.

Să strălucească o lumină mai mare -- Poporul care pretinde că are credința în adevărul prezent a fost cuprins de un spirit de fariseism. Ei sunt mulțumiți de starea în care se află. Ei afirmă: „Noi avem adevărul. Nu mai este altă lumină pentru poporul lui Dumnezeu.” Dar noi nu suntem în siguranță când adoptăm o astfel de poziție în care nu vom mai accepta nimic altceva decât ceea ce am convenit până atunci ca fiind adevărul. Fiecare dintre noi ar trebui să cerceteze cu sârguință Biblia în modul cel mai personal. Ar trebui să săpăm după adevăr în mina Cuvântului lui Dumnezeu.

„Lumina este semănată pentru cel neprihănit, iar bucuria pentru cei cu inima curată.” Unii m-au întrebat dacă eu cred cumva că mai este lumină pentru poporul lui Dumnezeu. Noi ne-am închis mințile într-atât încât se pare că nu înțelegem ce lucrare măreață are Dumnezeu pentru noi. O lumină tot mai mare trebuie să strălucească asupra noastră. „Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.” -- The Review and Herald, 18 iunie, 1889.

Mai sunt încă multe nestemate de descoperit -- Pentru acela care trăiește în comuniune cu Soarele Neprihănirii, Cuvântul lui Dumnezeu va străluci mereu într-o lumină nouă. Nimeni să nu tragă concluzia că nu mai avem adevăruri pe care să le descoperim. Cel care în rugăciune va căuta cu tot dinadinsul adevărul, va vedea că din Cuvântul lui Dumnezeu încă mai străbat raze valoroase de lumină. Încă mai sunt împrăștiate multe nestemate care trebuie adunate spre a deveni comoara rămășiței poporului lui Dumnezeu. -- Counsels on Sabbath School Work, 34 (1892).

Cercetarea doctrinelor -- Nu există nici o scuză pentru aceia care sprijină ideea că nu ar mai fi nici o fărâmă de adevăr care trebuie să fie descoperit, și că toate învățăturile noastre despre Scriptură sunt fără greșală. Simplul fapt că poporul nostru a considerat pentru o mare perioadă de timp că anumite învățături sunt corecte nu constituie o dovadă a infailibilității concepțiilor noastre. Timpul nu va transforma eroarea în adevăr, iar adevărul își poate permite luxul de a fi corect. Doctrinile adevărate nu vor avea nimic de pierdut în urma unei cercetări amănunțite.

Noi trăim în vremuri foarte primejdioase și nu ne putem permite să acceptăm toate ideile ca fiind adevărate fără a le supune unei cercetări minuțioase; în același timp nici nu ne putem permite să respingem orice lucru în care sunt vizibile roadele Duhul Sfânt; ar trebui să fim dispuși să primim învățatură și în același timp blânzi și supuși cu inima. Sunt unii care se împotrivesc oricărui lucru care nu vine în concordanță cu propriile lor idei, dar făcând acest lucru ei își periclitizează destinul veșnic exact în felul în care a făcut poporul evreu care l-a respins pe Hristos.

Domnul vrea să pună la încercare ideile noastre, pentru a vedea nevoia unei examinări minuțioase a Cuvântului Său cel viu chiar dacă suntem în credință sau nu. Mulți care pretind a crede adevărul se mulțumesc cu starea în care se află, zicând: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.” -- The Review and Herald, 20 decembrie, 1892.

Cum să cercetăm Scripturile -- Cum ar trebui să cercetăm Scripturile? Ar trebui mai întâi să formulăm fiecare doctrină și apoi să încercăm să facem să se potrivească cu ideile noastre deja stabilite? Sau ar trebui mai degrabă să ne aducem ideile și opiniile față în față cu Scriptura, comparându-ne amănunțit teoriile cu Scripturile adevărului? Mulți dintre aceia care citesc și chiar învață Scripturile, nu înțeleg adevărurile valoroase pe care le citesc sau învață.

Chiar și acolo unde adevărul este evident, mulți oameni dau

curs erorii. Dacă ar compara doctrinele pe care le cred cu Cuvântul lui Dumnezeu și nu l-ar mai citi în lumina doctrinelor pe care le învață, pentru a demonstra că sunt corecte, nu ar mai umbla ca orbii în întuneric și nici nu ar mai proteja eroarea. Mulți prezintă cuvintele Scripturii într-un asemenea mod încât să se potrivească propriilor lor idei, înșelându-se astfel pe ei înșiși și pe alții prin felul greșit în care interpretează Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi trebuie să ne umilim inimile înainte de a începe să studiem Cuvântul lui Dumnezeu, dând la o parte tot egoismul nostru și orice dorință de originalitate.

Ideile la care am ținut foarte mult nu trebuie să fie considerate infailibile. Tocmai datorită tradițiilor strămoșești la care nu au fost dispuși să renunțe a venit nenorocirea asupra poporului Israel. Ei nu puteau concepe că vreuna din ideile lor sau din înțelegerile lor cu privire la Scriptură ar avea vreun punct slab. Indiferent de cât de mult au fost acceptate unele păreri de către unii oameni, trebuie să se renunțe la ele, dacă nu sunt dovedite în mod evident în Scriptură. Aceia care caută adevărul din toată inima nu vor pregeta să supună cercetării și criticismului toate concepțiile și ideile lor și nu se vor supăra dacă cineva le-ar pune la îndoială părerile și ideile.... Acesta este spiritul care a dominat printre noi în urmă cu 40 de ani.

Avem multe lucruri de învățat și multe, foarte multe de dezvățat. Numai Dumnezeu și cerul sunt infailibili. Vor fi foarte mult dezamăgiți aceia care cred că nu va trebui să renunțe la o idee mult iubită, sau că nu vor avea ocazia să-și schimbe părerea. Dacă

ne vom încăpățâna să ne susținem ideile și părerile noastre, nu vom ajunge niciodată la acea unitate pentru care se ruga Hristos.

Dacă aceia care zic că nu le mai trebuie nimic ar putea vedea felul în care îi percepe întregul Univers al lui Dumnezeu sau Dumnezeu însuși, slăbiciunea și nevoia stringentă după înțelepciune care li se vor înfățișa, vor fi de o asemenea natură, încât vor striga la Dumnezeu ca să fie neprihănirea lor; ar vrea să se ascundă de fața Lui. Întocmai cum spune apostolul Pavel în 1 Corinteni 6, 19-20 „Voi nu sunteți ai voștri. Pentru că ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și duhul vostru care sunt ale lui Dumnezeu.” Atunci când planurile și proiectele noastre vor fi stricate; atunci când oamenii care au depins de judecata noastră vor ajunge la concluzia că Dumnezeu va călăuzi conduita și puterea de a raționa a fiecăruia dintre ei, nu trebuie să simțim dorința de a ne opune acestui lucru, încercând prin impunerea unei autorități arbitrare să-i facem să ne accepte ideile. Aceia care au poziții de conducere ar trebui să dea mereu dovadă de stăpânire de sine....

Pretinșii păzitori ai doctrinelor -- Domnul îi va pedepsi pe aceia care se vor pune ca păzitori ai doctrinelor, împiedicând astfel ca lumina mai mare să ajungă la oameni. Ne așteaptă o lucrare foarte mare, iar Dumnezeu vede faptul că liderii noștri au nevoie de o lumină mai mare, care să-i facă în stare să lucreze în armonie cu solii pe care El îi va trimite să facă lucrarea pe care El vrea ca ei să o facă. Domnul a rânduit soli, i-a înzestrat cu Duhul Său cel Sfânt și a zis: „Strigă în gura mare, nu te opri! Înaltă-ți glasul ca o trâmbiță și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!”

Cei care se interpun între solia care vine din cer și popor își asumă un risc foarte mare. Nimeni să nu facă așa. Solia din partea lui Dumnezeu va ajunge la poporul Său. Dacă nu se va găsi printre ei nici un om care să o rostească, pietrele vor vorbi. Sfătuiesc pe fiecare pastor să-l caute pe Domnul, să lase la o parte mândria și lupta după supremație, și să-și umilească inima în fața lui Dumnezeu. Biserica continuă să fie slabă din cauza faptului că dragostea celor mulți s-a răcit și din cauza necredinței celor ce trebuie să creadă. -- The Review and Herald, 26 iulie, 1892.

Semne ale creșterii -- Atunci când poporul lui Dumnezeu va crește în har, va avea partea de o înțelegere tot mai clară a Cuvântului Său. Ei vor descoperi o lumină și o frumusețe nouă a adevărilor sfinte. Acest lucru a fost valabil pentru biserica din toate veacurile, și la fel va fi până la sfârșitul timpului. Dar întotdeauna atunci când viața spirituală se afla în declin, a existat tendința de a înceta înaintarea pe calea cunoștinței adevărului. Există unii care se mulțumesc cu lumina pe care au primit-o deja din Cuvântul lui Dumnezeu și care descurajează orice altă încercare de a cerceta Scripturile în acest scop. Astfel ei devin conservatori și caută să evite orice discuție.

Faptul că nu există dispute sau controverse în mijlocul poporului lui Dumnezeu nu reprezintă neapărat o dovadă a faptului că ei se bazează pe o doctrină adevărată. Există motive să ne temem că ei nu sunt în stare să facă deosebire între bine și rău. Dacă prin studiul Scripturii nu se ridică nici o întrebare nouă, dacă nu apar

diferențe de opinii care să conducă la studiul personal al Bibliei, pentru a vedea dacă mai au adevărul sau nu, vor apărea mulți care, exact ca și în vechile timpuri, închinându-se la ceea ce nu știu, vor ține tare de vechile tradiții.

Mi s-a arătat că mulți care afirmă că au cunoștința adevărului prezent, nu știu în ce cred. Ei nu înțeleg pe ce se bazează credința lor și nu apreciază în mod corect lucrarea care se desfășoară în timpul acesta. Când va veni timpul încercării, oamenii care îi învață acum pe alții nu vor putea să ofere dovezi bine întemeiate pentru unele dintre doctrinele lor care vor fi supuse examinării. Ei nu au știut cât de ignoranți au fost până în momentul acelei încercări.

și în biserică există mulți cărora li se pare de la sine înțeles să priceapă ceea ce cred, dar care nu vor cunoaște cât de slabi sunt până va veni timpul încercării. Fiind separați de cei de-o credință cu ei, și nevoiți a sta în picioare singuri ca să ofere temeieri pentru ceea ce cred, ei vor fi foarte surprinși de faptul că sunt foarte confuzi cu privire la ceea ce acceptaseră până atunci ca fiind adevărat. Este foarte adevărat faptul că a existat în mijlocul nostru o oarecare îndepărtare de Dumnezeu și o îndreptare a atenției spre om, înlocuind înțelepciunea divină cu cea umană.

Însă Dumnezeu Își va trezi poporul. Dacă alte metode au dat greș, în mijlocul lor vor apărea erezii, care vor acționa ca o sită, separând grâul de neghină. Tuturor acelor care cred în Cuvântul Său, Dumnezeu le adresează chemarea de a se trezi din somn. Acum avem parte de o lumină valoroasă, potrivită pentru timpul în care ne

găsim. Pericolele care ne pasc sunt dezvăluite de adevărurile Bibliei. Această lumină ar trebui să ne conducă la un studiu sârguincios al Scripturii și la o cercetare foarte critică a pozițiilor pe care ne aflăm.

Dumnezeu va face ca, în post și rugăciune, poporul său să cerceteze foarte amănunțit și cu perseverență toate semnificațiile și fațetele adevărului. Credincioșii nu trebuie să se mulțumească cu supoziții și idei greșite cu privire la ceea ce constituie adevărul. Credința lor trebuie să stea tare pe Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca atunci când va veni timpul de încercare și când vor fi aduși în fața tribunalelor pentru a da socoteală pentru credința lor, să poată oferi cu teamă și reverență o bază pentru speranța pe care o au.

Pledați pentru aceasta cu toată tăria. Subiectele pe care trebuie să le prezentăm întregii lumi, trebuie să constituie o realitate vie pentru noi. Este foarte important ca atunci când apărăm doctrinele pe care le considerăm a fi punctele fundamentale ale credinței noastre, să nu cădem niciodată în capcana de a folosi argumente care nu sunt foarte solide. Acestea ar putea să-l reducă la tăcere pe adversar, dar nu fac cinste adevărului. Trebuie să argumentăm numai cu dovezi solide, care nu numai că vor aduce la tăcere pe adversarii noștri, dar vor sta în picioare chiar și după cea mai minuțioasă investigare.

O cercetare continuă pentru obținerea unei lumini mai mari -- Indiferent de progresul intelectual al umanității, nimeni să nu se amăgească cu gândul că nu mai este nevoie de un studiu continuu minuțios al Scripturii pentru obținerea unei lumini mai mari. Fiecare

om din popor are datoria de a studia profețiile în mod personal. Trebuie să fim în permanență foarte atenți pentru a putea deosebi fiecare rază de lumină pe care Dumnezeu ne-o trimite și să prindem chiar prima sclipire a adevărului. Printr-un studiu pe genunchi, putem avea o lumină mai clară pe care s-o prezentăm și altora.

Atunci când poporul lui Dumnezeu nu-și face prea mari probleme și este mulțumit cu lumina pe care o are, trebuie să fie conștient de faptul că acest lucru nu este pe placul lui Dumnezeu. El dorește ca poporul Său să înainteze mereu pentru a primi lumina mereu crescândă care strălucește deasupra lor.

Atitudinea pe care biserica o are acum nu este pe placul lui Dumnezeu. Ei sunt plini de încredere în sine și nu mai simt nevoia după mai mult adevăr și după o lumină mai mare. Trăim clipe în care Satana lucrează pretutindeni în modul cel mai fervent posibil. și totuși poporul doarme. Dumnezeu dorește să se audă o voce care să trezească poporul la treabă. Gospel Workers, 297-300 (1915).

Este nevoie de o atitudine corectă -- Fraților, noi trebuie să săpăm adânc în mina adevărului. Puteți pune la îndoială doctrinele în mod personal sau în grupuri numai dacă o faceți cu o atitudine corectă; dar de prea multe ori egoismul este prezent într-o măsură foarte mare, dându-se dovadă de un spirit necreștin încă de la începutul cercetării. Lucrul acesta îi face plăcere lui Satana într-o măsură foarte mare, însă dorința noastră de a afla adevărul trebuie să pornească dintr-o inimă umilă.

Vine timpul când vom fi despărțiți și împrăștiați și când fiecare dintre noi va trebui să stea în picioare fără a se putea bucura de sprijinul aceluia cu care împărtășește aceeași credință; cum vom putea face acest lucru dacă nu suntem conștienți de faptul că Dumnezeu se află de partea noastră, călăuzindu-ne pașii? Domnul oștirilor este cu noi ori de câte ori inițiem un studiu biblic pentru aflarea adevărului. Dumnezeu nu va îngădui nici o clipă ca vasul să fie cârmuit de căpitani ignoranți. Noi vom fi conduși chiar de Căpitanul mântuirii noastre. -- The Review and Herald, 25 martie, 1890.

Capitolul 5

Cercetarea noii lumini

Eliminați prejudecățile -- Atunci când va fi prezentată o doctrină cu care nu suntem în primă fază de acord, ar trebui să alergăm la Cuvântul lui Dumnezeu, și căutându-l pe Dumnezeu în rugăciune, să împiedicăm orice tentativă a inamicului de a strecura prejudecata și suspiciunea în mijlocul nostru. Nu trebuie să dăm dovadă niciodată de spiritul care i-a stârnit pe preoți și conducători împotriva Răscumpărătorului lumii. Ei se plâneau de faptul că el tulbura liniștea publică și ar fi dorit să nu-i mai deranjeze pentru că producea nedumerire și neînțelegere. Domnul ne va lumina pentru a ne da seama de atitudinea de care dăm dovadă. Nu trebuie să ne înșelăm singuri.

În 1844, când apărea ceva ce nu înțelegeam, îngenuncheam și-L rugam pe Dumnezeu să ne ajute să adoptăm poziția corectă. De abia atunci puteam să ajungem la o înțelegere corectă a noului lucru și să-l putem distinge clar. Nu se punea problema neînțelegerilor, dușmăniei, bănuielii sau a judecării eronate între frați. Dacă ne-am fi dat seama de la început de caracterul diavolesc al intoleranței ne-am fi propus să nu avem nimic de-a face cu această atitudine. -- Gospel Workers, 301, 302 (1915).

Testul la care trebuie să fie supusă noua lumină -- Frații ar trebui să fie dispuși să cerceteze în modul cel mai imparțial posibil

fiecare învățătură care produce controverse. Dacă un frate învață greșit, cei care se află în poziții de conducere ar trebui să fie conștienți de acest lucru, iar dacă învață adevărul ar trebui să ia poziție de partea sa. Toți ar trebui să avem cunoștință despre lucrurile care se învață în mijlocul nostru; pentru că, dacă acesta este adevărul, atunci avem nevoie de el. Noi toți suntem responsabili în fața lui Dumnezeu să cunoaștem ceea ce El ne trimite. El ne-a învățat cum să cercetăm fiecare doctrină. „La lege și la mărturie, căci dacă nu vor vorbi așa nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.” Dacă noua lumină trece de acest test, nu trebuie să refuzăm să o acceptăm pentru simplul fapt că nu se potrivește cu ideile noastre dinainte. -- Gospel Workers, 300, 301.

Cercetarea noilor păreri -- Adevărul este veșnic, iar confruntarea sa cu adevărul doar îi va evidenția puterea. Nimeni nu trebuie să refuze să studieze Scriptura cu aceia care -- avem motive să credem -- vor să cunoască adevărul la fel cum vrem și noi. Să presupunem că un frate are o părere diferită de a mea și el vine la mine și-mi propune să studiem împreună Biblia pentru acel subiect specific; mă voi ridica eu, plin de prejudecăți și-i voi condamna felul de a gândi, fără a-i acorda șansa unei examinări corecte?

Singura variantă corectă din punctul de vedere al creștinismului ar fi să ne așezăm și să cercetăm subiectul respectiv în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, care arată adevărul și descoperă minciuna. Batjocura nu va slăbi nicicum poziția lui, în caz că ar fi falsă, și nici nu va întări poziția mea, în caz că ar fi adevărată. Dacă stâlpi credinței noastre nu trec testul unei cercetări, ar fi cazul să ne

gândim serios la lucrul acesta. Hristos a venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit; este foarte important pentru noi ca să nu urmăm același drum, refuzând lumina care coboară din cer.

Noi trebuie să studiem adevărul în mod personal. Nu trebuie să ne încredem în judecata nimănui ca substitut al gândirii proprii. Indiferent de persoană și de funcție nu trebuie să privim la nimeni ca fiind un etalon perfect pentru noi. Trebuie să ne sfătuim împreună și să fim supuși unii altora; dar în același timp noi trebuie să ne punem în funcțiune capacitatea pe care ne-a dat-o Dumnezeu de a învăța adevărul. Fiecare trebuie să se îndrepte spre Dumnezeu pentru a primi călăuzire divină. Fiecare trebuie să lucreze în mod personal la dezvoltarea caracterului său pentru a rezista încercării din ziua lui Dumnezeu. Nu trebuie să devenim rigizi în gândire, având impresia că nimeni nu ar trebui să se amestece în modul nostru de a raționa.

Lumina să nu fi fost descoperită doar la unu sau doi oameni -- Dumnezeu nu a ales câte un om pe ici pe colo ca fiind singurii care erau demni de a primi adevărul, ignorând poporul Său. El nu-i dă unui om o lumină nouă contrară credinței deja stabilite a trupului. Cu prilejul fiecărei reforme s-au ridicat oameni care au pretins acest lucru. Pavel avertiza biserica din timpul său scriindu-i: „... și se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricăcioase ca să tragă pe ucenici de partea lor.” (Faptele Apostolilor 20, 30). Cei care produc cel mai mare rău pentru poporul lui Dumnezeu sunt chiar aceia care ies din mijlocul lui „vorbind lucruri stricăcioase.” Prin ei, calea adevărului este vorbită de rău.

Nimeni să nu-și închipuie despre sine că este mai mult decât frații săi destinatarul unei lumini speciale din partea lui Dumnezeu. Ni s-a arătat că Hristos locuiește în poporul Său; iar credincioșii sunt „zidiți pe temelia apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. și prin EL și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu prin Duhul.” (Efeseni 2, 20-22). „Vă sfătuiesc eu,” zice Pavel, „cel întemnițat pentru Domnul, să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste, și căutați să păstrați unirea Duhului prin legătura păcii. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.” (Efeseni 4, 1-6).

Feriți-vă de probleme de natură secundară -- Ceea ce fratele D. prezintă ca fiind lumină este aparent inofensiv și nu pare că cineva ar putea avea de suferit de pe urma ei. Dar, fraților, este unealta lui Satana, este vârful lui de lance. Mereu și mereu el a încercat lucrul acesta. O idee nouă și originală care nu pare să vină în conflict cu adevărul este acceptată de o persoană oarecare, iar acesta va vorbi într-un mod insistent despre ea până când ea va părea plină de importanță și frumusețe pentru că Satana poate să o facă să pară astfel. În cele din urmă această idee va deveni subiectul care atrage atenția tuturor, singura idee măreață în jurul căreia gravitează toate lucrurile. Astfel adevărul va fi dezrădăcinat din inimile oamenilor.

De îndată ce aceste idei greșite vor încolți în mintea fratelui D. el va începe să-și piardă credința și să pună la îndoială lucrarea Duhului Sfânt care s-a manifestat printre noi atâția ani. El nu este omul acela care să se bucure de ideile sale fără a le împărtăși și celorlalți. De aceea ar fi foarte neînțelept să i se acorde influența care i-ar permite să-i zdruncine și pe alții de la credința lor. Pe această cale Satana va strecura erori care vor îndepărta atenția multora de la importanța pe care adevărul o deține în timpul acesta. Fraților, ca un ambasador al lui Hristos, vă avertizez să vă feriți de astfel de probleme de natură secundară, care tind să îndepărteze mințile de la adevăr. Niciodată eroarea nu a fost inofensivă. Ea nu produce niciodată sfințire ci doar confuzie și dezbinare. Ea va fi întotdeauna periculoasă. Satana are o mare putere asupra minților care nu sunt destul de întărite prin rugăciune și ancorate de adevărurile Bibliei.

Noua lumină să fie supusă spre examinare fraților cu experiență -- Foarte multe ispite deghizate îi pasc pe cei care au lumina adevărului; vom fi în siguranță doar dacă înainte de a primi vreo doctrină nouă sau interpretare nouă a Scripturii, ele vor fi examinate de frații cu experiență. Să punem aceste probleme înaintea lor cu o atitudine umilă în rugăciune perseverentă și o dispoziție de a învăța. Dacă ei nu văd nici o lumină în ele, aveți încredere în sfatul lor; pentru că „biruința vine prin marele număr de sfinți.” (Proverbe 4, 11) -- Testimonies for the Church 5:291-293 (1885).

Subiecte neconcludente -- Sfatul pe care-l dau fraților și surorilor este să nu se depărteze niciodată de instrucțiunile care se

gădesc în Cuvântul lui Dumnezeu. Stăruți asupra adevărilor valoroase ale Scripturii. Numai astfel veți putea deveni una în Hristos. Timpul este prea prețios pentru a-l pierde discutând despre omorârea insectelor. Hristos nu va da această sarcină. „Pentru ce să amesteci paietele cu grâul?” În comparație cu adevărilor pentru aceste zile din urmă, problemele de natură secundară care apar sunt ca lemnul, fânul și trestia. A predica din Cuvântul lui Dumnezeu despre astfel de chestiuni nu înseamnă a predica Evanghelia. Cei care fac acest lucru își preocupă mintea cu tot felul de argumentații fără substanță pe care Satana le ridică pentru a îndepărta mințile oamenilor de adevărilor care privesc destinul lor veșnic. Ei nu-și pot susține supozițiile cu afirmațiile lui Hristos.

Nu pierdeți timpul, discutând despre astfel de lucruri. Dacă vă întrebați ce ar trebui să învățați sau despre subiectele cu care trebuie să vă ocupați mințile, orientați-vă cu încredere spre cuvintele marelui Învățător și urmații instrucțiunile.

Din toate părțile vor apărea învățături greșite, care nu-și trag autoritatea din Cuvântul lui Dumnezeu, iar cei slabi vor considera aceste teorii ca fiind adevărul care dă înțelepciune. Dar ele nu au nici o valoare. Cu toate acestea, pentru că s-au mulțumit cu o hrană nesatisfăcătoare, religia multora dintre membrii bisericii a devenit bolnăvicioasă, neatrăgătoare. De ce să nu ne bucurăm de o adevărată experiență de viață, acceptând în schimb aceste povești fără încărcătură ca niște subiecte care merită atenția noastră? Timpul poporului lui Dumnezeu este prea prețios pentru a fi risipit cu chestiuni frivole și fără un scop precis, care nu au nici o însemnătate

în ceea ce privește cerințele lui Dumnezeu. -- Preach the Word, 10 (1901).

Chestiuni care nu sunt necesare în ceea ce privește credința -- Multe dintre întrebările pe care și le pun unii nu sunt necesare pentru perfecționarea credinței. Timpul este prea prețios pentru a-l aloca acestor chestiuni. Multe lucruri depășesc puterea noastră de a înțelege și trebuie să acceptăm unele adevăruri care se află în afara puterii noastre de a raționa și pe care nu le putem explica. Ele ne sunt relevate ca fiind cuvintele Dumnezeului celui Nemărginit pe care trebuie să le acceptăm așa cum sunt. Cu toate că fiecare cercetător înzestrat trebuie să studieze adevărul în Isus Hristos, există unele lucruri care nu sunt încă atât de simple, afirmații pe care mintea umană nu le poate cuprinde și explica, fără a putea fi procesate și explicate în felul pământean de a gândi și care nu se vor dovedi a fi o mireasmă de viață spre viață.

Însă fiecare adevăr care este esențial pentru viața religioasă practică, care are legătură cu mântuirea sufletului, este afirmat într-un mod foarte clar și sigur. -- Preach the Word, 6, 7 (1901).

O unealtă a dușmanului -- În timp ce ne rugăm pentru a fi luminați de Dumnezeu, trebuie să fim foarte atenți la felul în care vom primi tot ceea ce vine la noi sub denumirea de lumină nouă. Trebuie să fim foarte grijulii ca nu cumva în virtutea faptului că vrem să aflăm adevăruri noi, să fim înșelați de Satana, să ne îndepărtăm mintea de la Hristos și adevărurile date special pentru timpul acesta. Mi s-a arătat că dușmanul îi conduce pe unii să-și

îndrepte atenția spre subiecte obscure sau neimportante, lucruri care nu au fost descoperite pe deplin sau care nu sunt esențiale pentru mântuirea noastră, și că acest lucru este o adevărată unealtă a lucrării sale. Aceste lucruri devin tema consumatoare de energie. „Adevărul prezent”, când de fapt toate investigațiile și presupunerile fac lucrurile mai obscure decât erau până atunci, producând confuzie în mințile acelor care ar trebui să umble după unitatea pe care o dă sfințirea în adevăr. -- Preach the Word, 4 (1901).

„Noua credință” care zdruncină încrederea -- Satana speră să amestece rămășița poporului lui Dumnezeu în dezastrul general care va fi adus asupra planetei. Hotărârea și eforturile sale de a-i spulbera vor deveni din ce în ce mai mari pe măsură ce venirea lui Hristos este tot mai aproape. Se vor ridica bărbați și femei care vor pretinde că au o lumină sau o descoperire nouă, tinzând să zdruncine credința în vechile pietre de hotar.

Deși doctrinele pe care le promovează ei nu au trecut testul Cuvântului lui Dumnezeu, multe suflete vor fi înșelate. Învățăături false vor fi răspândite și unii vor cădea în această cursă. Ei vor auzi aceste zvonuri și le vor repeta la rândul lor, cu toții legându-se astfel de arhiamăgitorul. Cu toate că această atitudine nu va fi manifestată întotdeauna ca o opoziție directă față de soliile lui Dumnezeu, o necredință puternică se va manifesta în multe feluri. Fiecare rostire a unei afirmații incorecte alimentează și întărește această necredință, multe suflete fiind astfel conduse în direcția greșită. -- Testimonies for the Church 5:295, 296 (1885).

Atitudinea ce trebuie manifestată față de cei care pretind că au o lumină nouă -- Ancorați-vă puternic de Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că adevărurile ei sfinte au puterea de a curăța, înnobila și sfinți sufletele. Trebuie să susțineți adevărul și să-l învățați exact așa cum este în Isus Hristos, pentru că altfel nu va avea nici o valoare pentru voi. Din punctul de vedere al adevărului lui Dumnezeu, considerați opiniile și ideile omenești ca fiind exact ceea ce sunt în ochii lui Dumnezeu -- adică o nebunie....

În cazul în care un frate nu va fi de acord cu voi în anumite aspecte ale adevărului, va fi o adevărată înjosire să-l ironizați, făcându-l să pară cum nu este; nu-i răstălmăciți cuvintele, ridiculizându-le; nu-i interpretați greșit cuvintele, distorsionând semnificația inițială. Acesta nu este un lucru demn de laudă. Nu-l etichetați în fața altora ca eretic, dacă nu ați cercetat împreună opiniile sale, luând text cu text din Biblie pentru ca în spiritul lui Hristos să-i arătați care este adevărul. Tu de fapt nu cunoști cu exactitate de ce crede el așa și nici nu-ți poți defini clar poziția pe care stai tu. Ia Biblia și cu umilință evaluează fiecare dintre argumentele sale, arătându-i din Scriptură dacă este greșit. Dacă vei face lucrul acesta fără să ai resentimente față de ele, te vei achita corect de datoria ta, datorie pe care o are fiecare slujitor al lui Isus Hristos. -- Scrisoarea 21, 1888.

Ascultați înainte de a da verdicte -- Atunci când o lumină nouă este prezentată bisericii, o atitudine refractară față de aceasta ar fi foarte periculoasă. Refuzul de a asculta din cauza unor prejudecăți oarecare față de solie sau de vorbitor, nu va prezenta deloc

circumstanțe atenuante în fața lui Dumnezeu. A eticheta înainte de a asculta sau înțelege nu va face cinste nimănui în fața celor care sunt cercetători onești ai adevărului. Și este chiar o adevărată nebunie să vorbești cu dispreț față de aceia pe care Dumnezeu i-a trimis cu solia adevărului. Tinerii care doresc să devină lucrători pentru cauza lui Dumnezeu, trebuie să învețe calea Domnului și să trăiască cu fiecare cuvânt care iese din gura Sa. Să nu creadă că le-a fost descoperit tot adevărul și că Cel Nemărginit nu are ce lumina să mai descopere poporului Său. Încăpățânându-se să creadă că le-a fost descoperit tot adevărul, se vor pune în pericolul de a respinge valoroasele nestemate ale adevărului care vor fi descoperite atunci când oamenii își vor îndrepta atenția către cercetarea bogatelor mine ale Cuvântului lui Dumnezeu. -- Counsels on Sabbath School Work, 32, 33 (1892).

Capitolul 6

Integritatea mesajului

Repere ale adevărului, experienței și datoriei -- Adventiștii de Ziua a șaptea au fost asaltați de tot felul de doctrine care au căutat să ia locul adevărului pe care ei l-au căutat în studiu și rugăciune, punct cu punct și care a fost adevărat de puterea miraculoasă a lui Dumnezeu. Dar trăsăturile noastre specifice care ne definesc identitatea, trebuie și vor fi păstrate, exact cum Dumnezeu a specificat în întreg Cuvântul Său și în mărturia dată de Duhul Sfânt. El ne îndeamnă ca prin credință să rămânem tari pe pozițiile principiilor fundamentale a căror autoritate este indiscutabilă. -- Special Testimonies, Seria B 2:59 (1904).

Noi, ca popor, trebuie să stăm tari pe platforma adevărului etern care a rezistat oricărei încercări. Trebuie să susținem stâlpii tari ai credinței noastre. Singura noastră temelie sunt principiile adevărului pe care ni le-a descoperit Dumnezeu. Ele ne-au făcut ceea ce suntem azi și scurgerea timpului nu le-a micșorat importanța. -- Special Testimonies, Seria B 2:51 (1904).

Nici un principiu al adevărului care definește identitatea poporului Adventiștilor de Ziua a șaptea nu trebuie să fie neglijat. Ne aflăm în posesia acestor pietre de hotar ale adevărului, experienței și datoriei și trebuie să apărăm aceste principii cu toată puterea în fața întregii lumi. -- Testimonies for the Church 6:17.

Nu schimbați nici o iotă -- Mi s-a arătat o mulțime care era tare și în siguranță, neluând seama la aceia care ar fi putut să le zdruncine credința întregului trup. Dumnezeu privea la ea cu aprobare. Mi-au fost arătate trei trepte -- solia primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger. Îngerul care era cu mine mi-a spus: „Vai de cei care vor schimba chiar și cel mai mic lucru din aceste solii. Înțelegerea acestor solii este de o importanță vitală. Destinul sufletelor depinde de felul în care sunt primite aceste solii.” Din nou atenția mi-a fost îndreptată către aceste trei solii și am văzut cât de frumos și-a câștigat poporul lui Dumnezeu experiența: prin multă suferință și în încercări grele. Dumnezeu i-a călăuzit pas cu pas pentru o vreme îndelungată până când i-a pus cu picioarele pe un platou solid și neclintit. -- Early Writings, 258, 259 (1858).

Sanctuarul ca țintă a unor atacuri deosebite -- Pentru că în viitor vom suferi ispite de tot felul, trebuie să stăm cu picioarele pe o temelie solidă. De asemenea avem nevoie de stâlpi robuști pentru clădire. Nici o iotă nu trebuie îndepărtată din ceea ce Domnul a lăsat așa. Dușmanul va veni cu doctrine false, cum ar fi aceea că nu există nici un sanctuar. În această privință mulți se vor depărta de la credință. Unde altundeva ne putem afla în siguranță dacă nu în adevărurile pe care Dumnezeu ni le-a descoperit în ultimii cincizeci de ani? -- The Review and Herald, 25 mai, 1905.

Satana depune eforturi continue de a introduce păreri fanteziste cu privire la sanctuar, degradând imaginea minunată a lui Dumnezeu și a slujirii lui Hristos pentru mântuirea noastră în ceva potrivit

minții păcătoase. El îndepărtează puterea care domină în inimile credincioșilor, o înlocuiește cu teorii închipuite, care au fost inventate pentru a anula adevărurile ispășirii și distruge încrederea noastră în doctrinele care au avut un caracter sfânt încă de la primirea celei de-a treia solii îngerești. Astfel el ne va jefui de însăși credința în solia care ne-a făcut să fim un popor aparte și care a definit identitatea și puterea lucrării noastre. -- Special Testimonies, Seria B 2:17 (1904).

Sunt conștientă de faptul că sanctuarul se referă la neprihănire și adevăr, întocmai cum am susținut și noi de atât de mult timp. Satana este acela care conduce mințile multora pe cărări lăturalnice. El este foarte încântat când aceia care cunosc adevărul devin absorbiți de argumentarea din Scriptură a teoriilor eronate ce nu au nici o legătură cu adevărul. Acesta este o folosire greșită a Scripturilor; ele nu au fost date pentru a susține eroarea ci ca să întărească adevărul. -- Gospel Workers, 303 (1905).

Capitolul 7

Cum să întâmpinăm opoziția?

Nu ne putem coborî -- Am putea să ne folosim timpul și energia mult mai eficient în loc să insistăm îndelung asupra subterfugiilor acelorora cărora le place să calomnieze și să denatureze lucrurile. În timp ce se irosește timp prețios acordând atenție subterfugiilor emise de oameni tendențioși, cei care sunt dispuși să accepte adevărul mor din lipsă de cunoștință. O grămadă de subterfugii fără noimă, care au ca autor pe însuși Satana, sunt prezentate multor minți, în timp ce oamenii strigă după hrană în vreme de nevoie.

Numai aceia care și-au educat mințile pentru a se răfui cu adevărul, sunt în stare să inventeze astfel de subterfugii. Noi nu vom da dovadă de o prea mare înțelepciune dacă le vom prelua, îndreptându-le către mii de oameni care nu s-ar fi gândit niciodată la ele, dacă nu le-am fi publicat. Iată ce au făcut dușmanii noștri; ei vor să fie băgați în seamă ca să le publicăm ideile. Acest lucru este adevărat în mod deosebit pentru unii. De aceea scriu ei aceste minciuni și denaturează adevărul și caracterul acelorora care iubesc și susțin adevărul. Ei vor dispărea mult mai rapid dacă nu vor fi băgați în seamă și dacă teoriile lor greșite vor fi ignorate și disprețuite în mod evident. Ei nu vor să fie lăsați în pace. Lor le face plăcere să se împotrivescă. Dacă nu ar exista aceasta, ei ar avea o foarte mică influență.

În unele ocazii însă, va trebui să ne ocupăm de aceste denaturări ostentative. Când este nevoie de acest lucru, trebuie reacționat cu promptitudine și neinsistând prea mult să ne întoarcem la lucrul nostru. Noi trebuie să ne însușim felul în care Isus învăța noroadele. El acționa simplu și direct, lovind exact la rădăcina problemei, făcându-i pe toți să înțeleagă.

Atunci când puține argumente răspund tuturor aspectelor problemei, fiind suficiente pentru toate scopurile practice de a convinge sau reduce la tăcere pe oponenti, nu este nevoie să fim excesiv de expliciți, epuizând tot ceea ce se poate spune despre problema respectivă. Chiar dacă astăzi vom răspunde fiecărui argument pe care ei îl aduc, reducându-i astfel la tăcere, mâine vor spune aceleași lucruri din nou. Acest lucru se va întâmpla iarăși și iarăși, pentru că ei nu iubesc lumina și nu vor să vină la lumina ca să nu piară întunericul și greșeala din ei. Este mai înțelept să stăm în expectativă știind ce să răspundem decât să revărsăm un șuvoi de cunoștințe cu privire la un subiect pentru acceptarea căruia nu este nevoie de multă muncă de convingere. Lucrarea lui Hristos a durat trei zile și multe lucruri au fost făcute în această scurtă perioadă de timp. În aceste zile de pe urmă, trebuie făcută o mare lucrare într-un timp foarte scurt. În timp ce mulți se pregătesc pentru a face ceva, vor pieri suflete pentru că nu au lumină și cunoștință.

Dacă oamenii care se ocupă cu prezentarea și apărarea adevărului Bibliei, se apucă să cerceteze și să arate falsitatea și inconsistența acelor care cu bună știință fac o minciună din

adevărul lui Dumnezeu, Satan va ridica destui oponenți pentru a-i face să scrie mult despre acest subiect, neglijând alte domenii ale lucrării.

Noi trebuie să luăm aminte mai mult la atitudinea acelor care reconstruiau zidurile Ierusalimului. Noi avem de făcut o lucrare importantă și nu ne putem da jos. Satana își va îndeplini misiunea dacă îi va putea face pe cei ce lucrează să răspundă mereu pretențiilor oponenților pentru a-i reduce la tăcere, împiedicându-i astfel în lucrarea lor de importanță majoră pentru timpul prezent.

Lumea are nevoie de muncă acum. Din toate direcțiile se primesc apeluri întocmai cum a primit Pavel din Macedonia: „Treci în Macedonia și ajută-ne.” Argumentele directe și clare, adevărate pietre de hotar, vor convinge mult mai mult mințile oamenilor obișnuiți, decât o va face un lung șir de argumente care acoperă un domeniu foarte larg dar pe care le vor înțelege numai cei cu experiență în acel domeniu. -- Testimonies for the Church 3:36-39 (1872).

Capitolul 8

Cuvinte de avertizare

Adevărul trebuie să doară -- Hristos le spunea ucenicilor săi. „Iată vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor: fiți dar înțelepți ca șerpii, și blânzi ca porumbeii.” Matei 10:16.

Atacurile lui Satana îndreptate împotriva apărătorilor adevărului vor fi din ce în ce mai aprige și hotărâte spre încheierea timpului. Întocmai cum în vremea lui Isus Marele Preot și conducătorii timpului au stârnit mulțimile împotriva Lui, și astăzi liderii religioși vor cauza împotrivire și prejudecăți împotriva adevărului prezent. Oamenii vor fi instigați la acte de violență și împotrivire la care nu s-ar fi gândit niciodată dacă nu ar fi fost impregnați cu sentimentele negative împotriva adevărului ale preinșilor creștini.

Ce ar trebui să facă apărătorii adevărului. Ei au cuvântul veșnic și neschimbător al lui Dumnezeu și trebuie să afirme că au adevărul așa cum este în Isus. Cuvintele lor nu trebuie să fie aspre și incisive. Prezentările lor trebuie să dea dovadă de dragostea, bunătatea și blândețea lui Hristos. Adevărul trebuie să taie. Cuvântul lui Dumnezeu este o sabie ascuțită cu două tăișuri care străpunge inima. Aceia care știu că au adevărul nu trebuie să folosească cuvinte dure și aspre, dând astfel prilej Satanei să-i acuze de intenții malițioase.

Evitați acuzațiile defăimătoare -- Poporul adventist trebuie să aibă aceeași atitudine ca cea pe care a adoptat-o Mântuitorul lumii care nu a îndrăznit să folosească acuzații defăimătoare împotriva lui Satana în disputa cu privire la trupul lui Moise. Ocazia era propice pentru astfel de injurii, dar Satana a fost dezamăgit pentru că nu a reușit să-l determine pe Isus să adopte un spirit de revanșă. Satana era pregătit să răstălmăcească toate lucrurile pe care le-ar fi făcut Isus; iar Domnul nu a vrut să-i ofere nici o ocazie, nici măcar o aparență de scuză. El nu a vrut să renunțe la calea cea dreaptă a adevărului pentru a urma subterfugiile și cărările cele încâlcite și rătăcite ale lui Satana.

În profeția făcută de Zaharia citim despre Satana care s-a ridicat cu toată sinagoga lui ca să se opună rugăciunilor lui Iosua, marele preot, și lui Hristos care urma să-l accepte pe Iosua, și cum i s-a spus: Domnul să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc? (Zaharia 3, 2.)

Felul în care Isus s-a purtat chiar și cu dușmanul sufletelor trebuie să ne fie tuturor un exemplu pentru contactele pe care le avem cu alți ca să nu le adresăm niciodată acuzații defăimătoare. În aceeași ordine de idei nu trebuie să ne adresăm cu asprime sau duritate către aceia care sunt la fel de doritori să afle adevărul ca și noi înșine.

Aceia care au primit adevărul atât prin cuvânt cât și prin exemplu, trebuie să fie îngăduitori cu aceia care nu au avut ocazia

de a cunoaște Scripturile decât prin intermediul interpretărilor pe care le-au dat unii pastori sau membri ai bisericii, și cărora li s-au prezentat astfel tradiții și povești ca fiind adevărul Biblic. Ei sunt acum uimiți de prezentarea adevărului care li se înfățișează acum ca o nouă revelație și nu pot suporta tot adevărul, cu caracterul său izbitor, de la început. Este nou și ciudat, cu totul diferit față de ceea ce auziseră până atunci de la pastori; este mult mai probabil ca ei să creadă spusele pastorilor lor -- adică faptul că adventiștii de ziua a șaptea nu sunt cinstiți și că nu cred în Biblie. Adevărul trebuie să fie prezentat așa cum este în Isus, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, puțin aici puțin acolo.

Înțepături nemiloase și aluzii cu țintă precisă -- Cei care scriu pentru periodicele noastre nu trebuie să se dedea la înțepături nemiloase și la aluzii care cu siguranță că vor face rău și care ne vor bloca drumul, împiedicându-ne să ne facem lucrarea de a ajunge la toți oamenii, inclusiv catolicii. Lucrarea noastră este să prezentăm adevărul în dragoste, și nu să îmbâcsim adevărul cu componentele nesfînțite ale unei inimi omenești, rostind cuvinte în aceeași manieră în care o fac și dușmanii noștri. Toate aceste înțepături ne vor fi întoarse de două ori mai mult atunci când aceia care doresc să ne facă rău vor ajunge să aibă putere. Iarăși și iarăși mi s-a arătat că nu trebuie să rostim nici un cuvânt și nu trebuie să publicăm nici o propoziție, în special cele care aparțin personalităților, dacă nu apără în mod esențial și pozitiv adevărul, care să-i stârnească pe dușmanii noștri împotriva noastră, mâniindu-i peste măsură. Lucrarea noastră se va sfârși în curând și foarte curând va veni peste noi un timp de necazuri cum nu au mai fost până acum și despre care nu avem nici

cea mai vagă idee.

Descalificați de declarații iresponsabile -- Domnul dorește ca lucrătorii lui să-l reprezinte pe EL -- Marele Lucrător Misionar. Întotdeauna graba strică treaba. Zilnic trebuie să învățăm în școala lui Hristos principiile esențiale pentru o viață creștină. Cei care dau dovadă de neglijență și nepăsare când rostesc anumite cuvinte sau când scriu anumite articole ce sunt destinate publicării pentru cititorii din lume, emițând astfel declarații ce nu mai pot fi niciodată retrase, se descalifică pentru lucrarea sfântă care le revine urmașilor lui Hristos din ziua de astăzi. Aceea care adresează mereu astfel de înțepături, își vor forma niște obiceiuri care se vor solidifica prin repetare și de care va trebui să se pocăiască.

Noi trebuie să ne cercetăm cu grijă spiritul și modalitățile de acțiune și să vedem în ce fel facem noi lucrarea pe care Dumnezeu ne-a dat-o în care este implicată soarta multor suflete. Noi avem o foarte mare responsabilitate. Satana este gata, arzând de nerăbdare să agite mulțimea agenților săi, determinându-i să se unească cu oamenii răi pentru a aduce o mare și grabnică suferință asupra credincioșilor. Fiecare cuvânt neînțelept ce va fi rostit de vreunul din frații noștri îi va fi de mare folos prințului întunericului.

Mă întreb cum pot oare ființele umane finite să rostească anumite cuvinte ce dau dovadă de neglijență și încumetare, asmuțind astfel puterile răului împotriva sfinților lui Dumnezeu, când chiar Arhanghelul Mihail nu a îndrăznit să-i aducă injurii la adresa Satanei ci i-a zis doar: „Domnul să te mustre.”? Iuda 9.

Va fi imposibil să evităm greutățile și suferința. Isus spunea: „Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!” (Matei 18, 7.) Dar tocmai pentru că vor veni prilejuri de păcătuire noi trebuie să fim foarte atenți pentru a nu provoca reacția normală a celor ce nu iubesc adevărul, folosind cuvinte neînțelepte și dând dovadă de un spirit aspru.

Prezentați adevărul fără a condamna -- Adevărul valoros trebuie să fie prezentat cu toată forța sa interioară. Trebuie să fie date la iveală erorile ce sunt prezente în întreaga lume ținând-o captivă. Satana depune toate eforturile pentru a prinde sufletele în capcană cu ajutorul unei logici subtile, întorcându-i de la adevăr la povești, pregătind astfel terenul pentru o înșelăciune mai mare. Nu adresați nici un cuvânt de condamnare aceluia care se întorc de la eroare la adevăr. Încercați să le arătați acestor sărmane suflete amăgite pericolul în care se află, descoperindu-le cât de cumplit este acest drum pentru Hristos. Toate acestea să fie făcute dând dovadă de un spirit blând. Acționând într-un mod anume, unele dintre sufletele care sunt acum înlănțuiți de Satana vor putea fi eliberate de sub puterea sa. Dar nu-i învinuiți. Ochii nu li se vor deschide și nici nu vor fi atrași către adevăr dacă vor ridiculiza pozițiile pe care stau cei ce sunt greșiți.

Când exemplul lui Hristos este pierdut din vedere și nu este urmat felul în care El învăța noroadele, oamenii încep să aibă încredere în forțele proprii și sunt tot mai aproape de Satana

împrumutând armele și metodele sale. Dușmanul sufletelor știe foarte bine cum să întoarcă armele sale împotriva celor ce le folosesc. Isus a rostit numai cuvinte adevărate și drepte.

Dacă un popor a avut vreodată nevoie să se umilească în fața lui Dumnezeu, biserica Sa, cei pe care EL i-a ales în veacul acesta, este acest popor. Este foarte trist faptul că nu ne dezvoltăm capacitățile intelectuale la un nivel mult mai înalt și că nu apreciem privilegiile oportunitățile pe care le avem. Nu ne putem lăuda cu nimic. Prin asprimea noastră și prin injuriile noastre care nu dau dovadă de spiritul Său, Îl întristăm pe Hristos. Noi trebuie să devenim desăvârșiți în EL.

Injuriile adresate catolicilor -- Este adevărat că ni s-a poruncit: „Strigă în gura mare, nu te opri! Înalță-ți glasul ca o trâmbiță, și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!” (Isaia 58, 1.) Noi trebuie să prezentăm această solie, dar în tot aceste timp trebuie să avem grijă să nu aducem injurii sau să învinuim pe aceia care nu au lumina pe care o avem noi. Noi nu trebuie să ne abatem din drum pentru a aduce injurii catolicilor. Printre catolici se găsesc mulți creștini conștiincioși care umblă în toată lumina care strălucește asupra lor și pentru care Dumnezeu va lucra. Aceia care au avut mari privilegii și ocazii deosebite, dar care nu și-au dezvoltat puterile fizice mentale și morale, mulțumindu-se cu nivelul la care erau și refuzând să-și asume responsabilități, se află într-un pericol mai mare și o judecată mai aspră în fața lui Dumnezeu decât aceia care greșesc în anumite puncte de doctrină dar care totuși caută ca prin viața lor să le facă bine altora. Nu-i condamnați nicicum.

Dacă, folosindu-ne în mod deliberat de argumente egoiste, de o logică strâmbă și de scuze neadevărate, vom ajunge într-o stare perversă a minții și a inimii, ca să nu putem cunoaște căile și voia lui Dumnezeu, vom fi mult mai vinovați decât cei mai mari păcătoși. Trebuie să fim foarte atenți ca nu cumva să-i condamnăm pe aceia care sunt mai puțin vinovați decât noi în fața lui Dumnezeu.

Fiecare să țină bine minte că nu trebuie cu nici un chip să invităm persecuția să vină peste noi. Nu trebuie să folosim cuvinte aspre și tăioase. Nu le folosiți în articole. Evitați-le atunci când vă adresați cuiva. Cuvântul lui Dumnezeu să fie acela care să taie și să mustre. Oamenii limitați să se ascundă și să trăiască în Isus Hristos. Trebuie să dăm dovadă de spiritul lui Hristos. Cu toții să avem grijă la cuvintele pe care le folosim, pentru a nu determina o împotrivire aducătoare de moarte din partea acelor care nu sunt de aceeași credință ca și noi, dând astfel prilej lui Satana să ne folosească cuvintele neînțelepte pentru a ne bara calea.

Va fi un timp de strâmtorarea cum nu a mai fost de când lumea. Trebuie să depunem toate eforturile pentru a elimina din declarațiile noastre orice cuvânt răzbunător și sfidător adresat în mod direct împotriva anumitor instituții sau indivizi, pentru că nu acestea sunt căile și metodele lui Isus. -- Testimonies for the Church 9:239-244 (1909).

Cu privire la catolici -- Fraților, mă doare atunci când văd că atât de multe injurii le sunt adresate catolicilor. Predicați adevărul și

restrângeți cuvintele care dau dovadă de un spirit aspru, pentru că aceste cuvinte nu sunt de folos și nu luminează pe nimeni. Ziarul nostru Echo trebuie să aibă o arie de răspândire mai largă. Nu faceți lucruri care să primejduiască vânzarea sa. Nu există nimic care să-l împiedice să fie o lumină într-un loc întunecos. De dragul lui Hristos, luați bine seama la criticile care au fost aduse pentru a face remarci usturătoare la adresa catolicilor. Mulți catolici citesc Echo, iar printre ei sunt suflete sincere care vor accepta adevărul. Dar e ca și cu le-am închide ușa în nas când ei încearcă să intre. Ziarul să cuprindă mai multe experiențe de încurajare care să exprime mulțumirea. Nu-i barați drumul, împiedicându-l să ajungă în toate colțurile lumii prin faptul că îl faceți vehiculul exprimărilor dure. Satana se bucură la vederea unui sigur cuvânt jignitor pe paginile sale. -- Scrisoarea 20, 1896.

Vorbiți mai puțin -- Trebuie să studiem mai îndeaproape Cuvântul lui Dumnezeu; trebuie să ne îndreptăm atenția așa cum nu am mai făcut-o până acum asupra cărților Daniel și Apocalipsa. S-ar putea să avem mai puțin de zis în ceea ce privește puterea Romei și papalitatea, dar noi trebuie să ne îndreptăm atenția asupra a ceea ce au zis profeții sub inspirația Duhului lui Dumnezeu. Atât în modalitatea de transmitere a profeției, cât și în privința evenimentelor înfățișate, Duhul Sfânt a prezentat lucrurile de o asemenea manieră încât să ne arate clar că trebuie să trecem în plan secundar agenții umani, ascunși în Hristos, și să înălțăm pe Domnul Cerurilor și Legea Sa. -- Scrisoarea 57, 1896.

Eliminați articolele acuzatoare -- Lumina pe care o am de

transmis poporului nostru este că nu trebuie să publicăm nici un discurs acuzator. Multe suflete prețioase bâjbâie în întuneric, tânjind în lacrimi și rugându-se pentru a primi lumină. La fel este în bisericile de pretutindeni. -- Manuscris 46, 1900.

Fără cuvinte usturătoare -- Chiar dacă toate ideile dintr-un articol ar fi adevărate, însă orice cuvânt usturător va fi ca otravă pentru cititori, care vor respinge toate cuvintele frumoase din cauza acelui strop de otravă. Alții însă se vor folosi de otrava aceasta pentru că le plac astfel de cuvinte aspre. -- Scrisoarea 91, 1899.

Responsabilitatea față de cititori la judecată -- Atenția mi-a fost îndreptată asupra articolelor din ziarele noastre despre Uniunea femeilor pentru temperanță creștină. Toți membrii bisericii trebuie să fie uniți în ceea ce privește temperanța. Este poate natural pentru voi să luați această atitudine, dar nu este în spiritul lui Hristos. Voi ridicați bariere care nu ar trebui să fie. Oare vor simți cei ce ne cunosc credința îndemnul de a încerca să se unească cu noi după ce vor citi articolele voastre? Articolele voastre mustesc de fariseism. Cel care dorește să aducă lumină oamenilor care cred minciuni, trebuie să se apropie de ei și să lucreze pentru ei cu dragoste, devenind astfel izvor de influență sfântă.

Ideile prezentate în articolele voastre sunt atât de impregnate de antagonism, încât răul pe care-l vor provoca va fi mai mare decât vă puteți închipui voi. Să nu uitați că dacă, folosind pana în mod necorespunzător, veți închide ușa chiar și pentru un singur suflet, vă veți întâlni cu el în fața judecății. O, cât de multe lucruri s-au spus

care au întors multe suflete înverșunare și dușmănie împotriva adevărului. Cuvinte care ar fi trebuit să fie o mireasmă de viață spre viață au fost făcute o mireasmă de moarte spre moarte prin spiritul în care au fost spuse. -- Scrisoarea 17, 1900.

În spiritul lui Hristos -- Noi nu-i vom putea ajuta pe cei care sunt fără Hristos prin a găsi greșeli în viețile lor. Nouă nu ni s-a dat însărcinarea de a muștra sau de a adresa învinuiri personale în periodicele noastre. Această atitudine este înșelătoare. Nu trebuie să ne lăsăm „duși de val” așa de ușor. Trebuie să fim conștienți de faptul că prin atitudinea noastră noi mărturisim că ne hrănim cu Hristos, pâinea vieții. Prin cuvintele, caracterele și faptele noastre, putem da mărturie tuturor oamenilor cu care intrăm în contact că Duhul lui Hristos trăiește în noi. -- Manuscris 46, 1898.

Capitolul 9

Atitudinea față de autoritățile civile

Nu atacați -- Unii dintre frații noștri au spus și au scris unele lucruri care pot fi interpretate ca exprimând împotrivire față de stat și lege. Ar fi o greșeală să lăsăm astfel ocazia pentru interpretări. Nu este deloc înțelept a aduce critici mereu și mereu celor de la putere. Nu este responsabilitatea noastră să atacăm persoane sau instituții. Trebuie să fim mai atenți ca să nu dăm prilejul de a se interpreta că ne opunem autorităților civile. Este drept că noi ducem o luptă agresivă dar armele noastre trebuie să fie „Așa spune Domnul.” Lucrarea este aceea de pregătire a poporului pentru a putea sta în picioare în ziua cea mare a Domnului. Noi nu trebuie să ne punem în poziții care să încurajeze împotrivire sau să stârnească opoziția acelor care nu sunt de o credință cu noi.

Lucrarea noastră trebuie să fie făcută de o asemenea manieră încât să nu lase posibilitatea de a fi catalogați ca trădători. Trebuie să eliminăm cu totul din discursurile noastre scrise sau orale acele afirmații care scoase din context ar putea fi răstălmăcite pentru a părea că se opun legii și ordinii. Totul trebuie cercetat cu mare grijă, ca să nu ne părem a încuraja lipsa de loialitate față de țară și legi. Nouă nu ni s-a cerut să sfidăm autoritatea. Va veni un timp, când vom fi tratați ca trădători din cauza faptului că vom apăra adevărurile Bibliei; dar să nu grăbim aceste timpuri prin acțiuni nesăbuite care să stârnească opoziție.

Învinuiți din propriile noastre cuvinte -- Va veni timpul când unele afirmații neglijente cu caracter acuzator folosite de frați în scris sau în discursuri orale, vor fi folosite de dușmanii noștri pentru a ne învinui. Dar ele nu vor fi folosite doar împotriva celor care au emis aceste declarații ci întreaga Biserică Adventistă va fi învinuită. Acuzatorii noștri vor afirma că în cutare și cutare zi, unul dintre oamenii din poziții de responsabilitate au spus așa și așa împotriva legii și a statului. Mulți vor fi uimiți de cât de multe lucruri vor fi ținute minte și păstrate pentru ca să ofere o bază argumentelor dușmanilor noștri iar mulți alții vor fi surprinși să descopere că propriile lor cuvinte au fost răstălmăcite dându-li-se o semnificație pe care ei nu au intenționat-o. Oricând și în orice circumstanțe lucrătorii noștri trebuie să manifeste o mare grijă la cuvintele pe care le rostesc. Trebuie manifestată o mare grijă ca să nu declanșăm prin exprimări neglijente împotrivire și necaz înainte de marea criză care trebuie să încerce sufletele oamenilor.

Atacuri împotriva autorității și puterii -- Cu cât vor fi declanșate mai puține atacuri directe împotriva autorității și puterii, cu atât mai mare va fi lucrarea pe care o vom putea face, atât în America cât și în celelalte țări care vor urma exemplul Statelor Unite. Deși America se află în frunte, poporul nostru din celelalte țări vor avea parte de aceeași criză.

Lucrarea noastră este să preamărim și să înălțăm Legea lui Dumnezeu. Trebuie să descoperim acestei lumi adevărurile cuvântului celui sfânt al lui Dumnezeu. De asemenea suntem datori

să înălțăm Scripturile ca regulă a vieții. Cu toată modestia, în spiritul harului și în dragostea lui Dumnezeu, trebuie să arătăm tuturor oamenilor că Domnul Dumnezeu este Creatorul cerului și pământului și că ziua a șaptea este Sabatul Domnului.

Noi trebuie să mergem înainte în numele Domnului, desfășurând stindardul Său și apărând Cuvântul Său. Când autoritățile ne vor porunci să nu mai facem acest lucru; când ne vor interzice să proclamăm poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus, atunci va trebui să adoptăm aceeași atitudine ca și apostolii: „Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu; căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit.” Faptele Apostolilor 4, 19-20.

Adevărul trebuie să fie prezentat în puterea Duhului Sfânt. Numai astfel cuvintele noastre pot fi eficiente. Vom putea învinge și rămâne învingători numai prin puterea Duhului. Agenții umani trebuie să fie schimbați de Duhul lui Dumnezeu. Lucrătorii noștri trebuie să fie menținuți de puterea Duhului Sfânt prin credința în mântuire. Cu înțelepciune divină ei trebuie să se ferească să rostească ceva care să-i provoace să ne blocheze calea. Prin insuflarea adevărilor spirituale noi trebuie să pregătim un popor care să fie în stare ca în umilință și teamă sfântă să ofere temeii pentru credința lor în fața celor mai înalte autorități ale acestei lumi.

Noi trebuie să prezentăm adevărul în simplitatea lui pledând pentru un stil de viață sfântă; acest lucru trebuie făcut în spiritul lui

Hristos. Manifestarea unui astfel de spirit va avea o influență foarte mare pentru multe suflete, și convinge pe mulți alții. Dați-i lui Dumnezeu ocazia să lucreze prin agenții săi proprii. Să nu vă închipuiți că veți putea să vă plănuiți viitorul; îngăduiți-i lui Dumnezeu să stea la cârmă oricând și în orice circumstanțe. El va lucra prin mijloace foarte potrivite, susținând, crescându-și și întărindu-și poporul.

Nu grăbiți vremurile tulburi -- Agenții lui Dumnezeu trebuie să dea dovadă de un zel sfânt care să fie cu totul sub controlul Său. Și așa vom trece destul de repede prin vremuri tulburi, așa că noi nu trebuie să facem nimic care să grăbească și mai mult venirea lor. Vor veni neazuri de așa natură încât toți cei ce vor să fie numai și numai ai lui Dumnezeu vor fi conduși spre El. Noi nu ne putem cunoaște cu adevărat decât atunci când vom fi trecuți prin cuptorul încercărilor și nu este de datoria noastră să-i învinuim pe aceia care nu au avut până acum lumina soliei celui de-al treilea înger.

Dacă dorim să facem pe oameni să fie convinși că adevărurile pe care le credem sfințesc sufletul și transformă caracterul, nu trebuie să le adresăm mereu și mereu acuze vehemente. În felul acesta îi vom face să creadă că lucrurile pe care le propovăduim noi nu pot fi credința creștină pentru că nu ne fac blânzi, grijulii și respectuoși. Creștinismul nu se manifestă în acest spirit pugilistic al învinuirilor.

Mulți din poporul nostru se află în pericol de a încerca să exercite un control strict asupra altora, încercând să-și supună pe

semeni lor. Cei cărora li s-au încredințat poziții de control se află în pericolul de a nu se supune decât unei singure puteri -- aceea a unei voințe nesfințite. Unii s-au folosit fără scrupule de aceste prerogative, cauzând confuzie printre cei pe care-i folosește Dumnezeu. Unul dintre cele mai mari blesteme din lumea noastră (atât în bisericile noastre cât și oriunde altundeva în societate) este dorința după supremație. Oamenii devin toți mai absorbiți de dorința după putere și popularitate. Spre rușinea și durerea noastră acest spirit s-a manifestat și în rândurile păzitorilor Sabatului. Dar numai aceia care au învățat blândețea și umilința în școala lui Hristos vor avea parte de biruință.

Să ținem minte că lumea ne judecă după aparențe. Aceia care încearcă să reprezinte caracterul lui Hristos să fie foarte atenți să nu dea dovadă de trăsături contrare de caracter. Să căutăm să primim Duhul Sfânt înainte de a ieși să dăm mărturie. Dacă acest lucru se va întâmpla, mărturia pe care o vom da va fi foarte hotărâtă, dar diferită de mărturiile pline de acuzații pe care le dau unii; și toți aceia care vor crede vor depune mai multe eforturi pentru salvarea dușmanilor noștri. Să lăsăm această sarcină a condamnării autorităților civile și a guvernelor numai și numai pe seama lui Dumnezeu. Să fim paznici credincioși care să apere cu blândețe și dragoste adevărul așa cum este în Isus....

Înfățișați adevărul cu blândețe -- Adevărul trebuie prezentat cu tact divin însoțit de blândețe și o grijă deosebită. Totul ar trebui să pornească dintr-o inimă înmuiată și plină de simpatie. Trebuie să avem o comuniune strânsă cu Dumnezeu, ca să nu dăm prilej eului

să se răscoale în noi, așa cum a fost cazul lui Iehu, revărsând astfel un torent de cuvinte nepotrivite, care nu sunt ca roua sau ca ploaia rece care revigorează plantele ofilite. Trebuie să dăm dovadă de cuvinte pline de blândețe dacă încercăm să câștigăm sufletele. Dumnezeu va fi înțelepciune pentru cel ce caută înțelepciunea dintr-o sursă divină.

Atitudinea față de dușmani -- Planul lui Dumnezeu este ca să ajungă în primul rând la inima oamenilor. Afirmați adevărul și lăsați pe Dumnezeu să facă restul în ceea ce privește puterea reformatoare. Nu vă legați de ceea ce spun dușmanii noștri ci prezentați doar adevărul care acționează eficient foarte repede. Înfațișați cuvântul în toată puterea lui.

Capitolul 10

Despre publicarea ideilor aflate în opoziție

Unitate în discursuri -- Ar trebui să existe unitate între aceia care vorbesc oamenilor prin intermediul periodicelor noastre. Nu ar trebui să existe nici o urmă de disensiune în publicațiile noastre. Satana a căutat întotdeauna să provoace diferențe de opinii, pentru că el știe că aceasta este cea mai eficientă metodă de a contracara lucrarea lui Dumnezeu. Noi nu ar trebui să-l sprijinim în uneltirile lui. Iată rugăciunea pe care a rostit-o Hristos pentru ucenicii Săi: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.” Ioan 17, 21. Toți aceia care sunt adevărați slujitori ai lui Dumnezeu vor lucra în acord cu spusele acestei rugăciuni. Depunând eforturi pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu, toți vor da dovadă de unitate în simțire și acțiune care va dovedi că sunt martorii lui Dumnezeu și că se iubesc unii pe alți. Într-o lume dezbinată de lupte și de neînțelegeri, dragostea și unitatea lor vor arăta faptul că au o legătură specială cu cerul. Aceasta va fi dovada convingătoare a caracterului divin al misiunii lor. -- Testimonies for the Church 7:156, 157 (1902).

„Nimeni nu are dreptul să acționeze pe cont propriu, și să publice în periodicele noastre articole despre anumite doctrine biblice, când se știe că sunt alții în mijlocul nostru care au opinii diferite cu privire la subiectul respectiv și că aceasta va crea o

controversă.” -- Testimonies for the Church 5:534 (1889).

Arătați un front unit -- Am primit niște scrisori de la unii frați de la Healdsburg College despre ceea ce fratele _____ a spus cu privire la cele două legi. Le-am scris imediat protestând împotriva acestei acțiuni a lor contrară luminii pe care am primit-o de la Dumnezeu cu privire la toate diferențele de opinie, dar nu am primit nici un răspuns la scrisoare. Este posibil ca să nu fi ajuns la voi. Dacă voi, frații mei, ați fi avut experiența pe care soțul meu și cu mine o avem în ceea ce privește publicarea acestor diferențe de opinie în articolele din periodicele noastre, nu ați fi acționat astfel nici atunci când ați expus ideile voastre în fața studenților și nici nu ar fi apărut în Signs. Acești tineri se încred prea mult în ei înșiși și sunt mai puțin grijulii decât ar trebui. În ceea ce privește diferențele, trebuie să fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii. Chiar dacă sunteți convinși pe deplin că opiniile pe care le aveți cu privire la doctrină sunt adevărate, nu dați dovadă de înțelepciune dacă scoateți în evidență diferențele.

Nu am nici o reținere în a spune că ceea ce ați făcut a fost o greșeală. V-ați îndepărtat de instrucțiunile pe care Dumnezeu le-a dat în această privință, iar rezultatul va fi cu siguranță negativ. Nu aceasta este intenția lui Dumnezeu. Acum ați dat și celorlalți exemplu ca să facă cum ați făcut și voi, nefăcându-și probleme atunci când își aduc ideile și teoriile în fața oamenilor, pentru că și voi ați făcut lucrul acesta. Aceasta va crea un context de împrejurări pe care nici nu vi l-ați închipuit.

Publicarea acestor lucruri în revista Signs nu este un lucru neînsemnat, iar Dumnezeu a arătat clar că nu trebuie să facem astfel de lucruri. În fața lumii noi trebuie să stăm pe un front unit. Satana triumfa atunci când vede diferențe printre adventiștii de ziua a șaptea. Chestiunile acestea nu sunt de o importanță vitală.

Nu discutați diferențele la întâlnirile adunărilor generale -- Este o greșeală să discutăm aceste diferențe la adunările noastre generale așa ceva nu ar trebui făcut. Sunt unii care nu studiază cu adevărat Biblia, care nu cercetează în profunzime dar care se pronunță cu hotărâre pentru sau împotriva unui anumit lucru, doar pe baza unor dovezi aparente. Totuși, aceste idei s-ar putea să nu fie adevărate, și cu siguranță că nu este planul lui Dumnezeu ca aceste diferențe să fie prezentate la aceste adunări de unde aria lor de răspândire poate deveni mult mai mare, transmițând astfel mai departe în diferitele câmpuri misionare tot felul de idei contrazicându-se una pe alta și având ca efect apariția imediată a întrebărilor și îndoielii dacă avem adevărul sau dacă la urma urmei nu suntem și noi greșiți.

Reforma a fost mult întârziată de accentuarea acestor diferențe asupra unor puncte de credință, și fiecare dintre părți își susțin cu tărie opiniile. Până la urmă vom cădea de acord dar ar fi o greșeală să vă încăpățânați și să considerați ca fiind de datoria voastră să vă afirmați opiniile în opoziția cu credința sau adevărul care ne-a fost prezentat nouă ca popor, iar rezultatul va fi numai și numai necazuri, exact ca în zilele lui Martin Luther. Începeți să vă separați puțin și să vă exprimați liber părerile fără a ține cont de ceea ce cred frații voștri, și veți vedea o stare de lucruri la care nici nu v-ați gândit

până atunci.

Opinii diferite cu privire la lucruri ne semnificative -- Soțul meu a avut odată niște opinii diferite de frații săi în o seamă de privințe. Mi s-a arătat că indiferent de cât de adevărate erau opiniile lui, Dumnezeu nu l-a chemat să și le prezinte în fața fraților săi pentru a crea divergențe de opinii. Chiar dacă pentru el aceste teorii sunt importante, odată făcute publice, mulți le vor crede și pentru că sunt alții care cred altfel, aceste diferențe vor deveni centrul soliei respective, dând loc astfel disputelor și schimbării.

Sabatul, păzirea legilor lui Dumnezeu sunt stâlpii credinței noastre, subiecte de o importanță vitală. Nu trebuie emise speculații, pentru că sunt destule minți ciudate cărora le face o deosebită plăcere să susțină un anumit subiect care nu este acceptat de ceilalți, ducând dispute și făcând ca totul să se învârtă în jurul aceluși subiect, impunându-l și exagerându-i importanța, când de fapt nu este un subiect de importanță vitală și care oricum va fi înțeles diferit. De două ori mi s-a arătat că trebuie să scoatem din prim-planul atenției orice ar fi capabil să-i distragă pe frați de la subiectele care sunt esențiale pentru vremea în care trăim.

Hristos nu a dezvăluit multe lucruri care erau totuși adevărate, tocmai pentru faptul că ar fi creat divergențe de opinii și ar fi stârnit dispute, dar tinerii care nu au trecut prin lucrurile prin care am trecut noi, vor avea numai decît o dispută. Nimic nu le-ar plăcea mai mult decît o discuție agitată.

Dacă aceste lucruri sunt prezentate la conferințele noastre, eu voi refuza să particip la vreuna din ele. Pentru că am avut atât de multă lumină cu privire la acest subiect, știu sigur că inimile nesfințite și neconsacrate s-ar bucura foarte mult de un astfel de lucru. Timpul este foarte înaintat, fraților, prea înaintat. Ne aflăm în marea zi a ispășirii când oamenii trebuie să-și chinuie sufletul, mărturisindu-și păcatele și umilindu-și inima în fața lui Dumnezeu, pregătindu-se astfel pentru marea luptă. Dacă oamenii vor privi la aceste lupte, ei vor crede că o parte are dreptate și apoi vor crede că partea cealaltă are dreptate. Săracii oameni vor fi foarte confuzi, iar conferința va fi un dezastru, mai rău chiar decât dacă nu ar fi fost deloc.

În condițiile în care totul este dispută și dezbinare, este nevoie de un efort hotărât pentru a putea afirma în scris sau oral numai acele lucruri care să înfățișeze armonia....

Dar ce credeți că simt atunci când văd această dispută dintre cele două ziare principale ale noastre? Eu știu cum au apărut aceste ziare și știu ce a spus Dumnezeu despre ele, că sunt una și că nu trebuie să se vadă nici o diferență între aceste două instrumente ale Sale. Ele sunt una și trebuie să rămână așa, emanând același spirit, și făcând aceeași lucrarea și anume aceea de a pregăti un popor pentru a sta în picioare în ziua Domnului, una în credință și în ideal.

Ziarul Sickle (secera) [ziarul Sickle a fost un ziar misionar publicat pentru o scurtă perioadă în Battle Creek, Michigan, în 1886.] a apărut în Battle Creek, dar nu are menirea de a înlocui

revista Signs și nici nu văd nevoia de acest lucru. Este nevoie de Signs of the Times și acesta va face ceea ce nu poate face ziarul Sickle. Știu că toți vor vrea să aibă revista Signs dacă aceasta va conține articole valoroase care sunt adevărată hrană pentru popor. Dar de fiecare dată când văd ziarul Sickle simt o durere în inimă. Eu spun că nu este așa cum ar dori Dumnezeu să fie. Satana se va bucura foarte mult dacă va putea provoca disensiuni printre noi ca popor.

Nu cred că anii vor putea șterge cu totul amintirile de la ultima noastră conferință. Știu care este efectul acestor lucruri. Îmi place că trebuie să ne îndreptăm atenția mai mult asupra lui Isus și mai puțin asupra noastră. Dacă există cumva diferențe cu privire la unele modalități de înțelegere sau la anumite pasaje din Scriptură, nu vă grăbiți să le scoateți la iveală, fie în scris fie în viu grai, făcând astfel o spărtură acolo unde nu este nevoie.

Unitatea în adevărurile fundamentale -- În ceea ce privește adevărurile fundamentale ale cuvântului lui Dumnezeu, suntem una în credință. Trebuie să avem mereu în vedere un lucru și anume: armonia și cooperarea trebuie să fie menținute fără a atenta la unul din principiile adevărului. Aveți grijă cum prezentați părerile noi și contradictorii, pe măsură ce săpați tot mai mult după comoara ascunsă a adevărului. Noi avem o solie (mesaj) mondială. Poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus constituie sarcina noastră de lucru. Marea lucrare pe care trebuie s-o aducem la îndeplinire acum este să avem dragoste unii pentru alții. Există pericolul ca pastorii noștri să insiste prea mult asupra doctrinelor, predicând mult prea mult despre

subiecte îndoielnice, când chiar sufletul lor are nevoie de o religiozitate practică.

A fost deschisă o ușă pentru tot felul de diferențe și dispute pe care nu le poate vedea nimeni ci doar Dumnezeu. Ochii Lui pot vedea totul, de la început până la sfârșit. Numai Dumnezeu însuși cunoaște magnitudinea acestei nenorociri. Amărăciunea, furia, resentimentele, gelozia, rănilor profunde provocate de această luptă dintre cele două tabere provoacă pierderea multor suflete.

Să ne ajute Domnul să vedem nevoia de a bea din izvorul de apă vie. Apa sa limpede ne va înmprospăta și vindeca atât pe noi cât și pe toți cei de lângă noi. Oh, dacă inimile s-ar supune Duhului lui Dumnezeu! Dacă ochiul ar fi deschis slavei lui Dumnezeu, potop de lumină cerească va fi revărsat asupra sa. Acela care a vorbit cum nimeni până atunci nu vorbise a fost Învățătorul lumii. După învierea Sa, El a fost Învățătorul ucenicilor care călătoreau singuri și dezamăgiți spre Emaus și al acelor care erau adunați în camera de sus. El le-a explicat ce spuneau Scripturile cu privire la Sine, făcându-le inimile să tresalte de această nouă și sfântă bucurie și speranță.

Răscumpărătorul nostru trăiește pentru a mijloci pentru noi, iar dacă noi vom învăța zilnic în școala lui Hristos, dacă vom prețui lecțiile pe care le vom învăța de la El în umilința inimii noastre, atât de mult vom fi impregnați de spiritul lui Hristos încât nimic din ceea ce va face sau spune nu va purta amprenta eului nostru. Trebuie să ne îndreptăm atenția numai asupra slavei lui Dumnezeu. Noi trebuie

să ne străduim în mod special pentru a răspunde rugăciunii lui Isus ca toți să fim una așa cum El și Tatăl sunt una.

Articole despre răscumpărare -- Se insistă prea puțin asupra caracterului uimitor al lucrării de răscumpărare. Avem nevoie de o prezentare continuă și deplină a acestui subiect atât în scris cât și în predici (discursuri). Inimile noastre trebuie să fie profund impresionate de aceste adevăruri salvatoare profunde. Există însă pericolul ca articolele și discursurile noastre să fie la fel ca jertfa lui Cain, adică fără Hristos.

Botezați în Duhul lui Hristos, dragoste, armonia, blândețea și renunțarea de sine vor domni în mijlocul nostru, încât vom primi înțelepciunea lui Hristos și vom avea o înțelegere mai bună, astfel încât lucrurile care păreau întunecate vor fi mult mai clare. Capacitățile noastre vor fi mărite și sfințite. Pe aceia pe care El îi pregătește pentru înălțarea la cer, Hristos îi poate conduce la un nivel mai înalt de cunoștințe și la perspectivă mai largă asupra adevărului. Motivul pentru care Domnul poate face atât de puține lucruri pentru aceia care au de-a face cu adevăruri cruciale este faptul că mulți nu includ aceste adevăruri în viața lor. Ei au adevărurile, dar sunt niște nelegiuți. Ei au mâinile mânjite, iar inimile lor sunt murdărite de păcat, astfel încât dacă Domnul ar lucra cu ei cu toată puterea Duhului Său potrivită cu adevărul descoperit înțelegerii lor, ar fi ca și cum Dumnezeu ar legifera păcatul.

Poporul nostru ar fi trebuit să implice în viața și în caracterul lor desfășurarea planului răscumpărării, acceptând idei mai alese

despre Dumnezeu și despre sfințenia Sa. Trebuie să depunem toate eforturile pentru a ne spăla hainele caracterelor în sângele Mielului încercând în același timp să îndepărtăm orice defect. Astfel noi vom duce până la capăt mântuirea noastră cu frică și cu tremur. Pentru că Dumnezeu ne dă după plăcerea Lui și voința și înfăptuirea. Avem nevoie ca Isus, veșnicul izvor viu, să locuiască în viața noastră. Atunci vor curge șuvoaie de apă pură, dulce și cerească din izvorul cel viu. Cei care au o inimă umilă vor avea astfel o pregustare a cerului.

Închideți ușa diferențelor -- În viitor se va vorbi și scrie mult mai mult decât astăzi despre adevărurile legate de a doua venire a lui Isus Hristos pe nori cerurilor. Trebuie să închidem fiecare ușă care ar putea conduce la diferențe și neînțelegeri între frați. Dacă fiecare inimă va fi curățită de omul cel vechi, discuțiile vor fi mai sigure, dar acum oamenii au nevoie de altceva. Dragostea lui Hristos este mult prea puțin prezentă în inimile acelor care pretind a crede adevărul. Atât timp cât își pun toată speranța în Hristos și Spiritul Său le pătrunde în inimă, unitatea va domni între ei, deși s-ar putea ca nu toate ideile să fie identice în toate amănunțele.

Biblia este încă foarte puțin înțeleasă. Chiar dacă am studia în rugăciune o viață întreagă descoperirile ei sfinte, multe lucruri vor rămâne neexplicate. Este nevoie ca Duhul lui Dumnezeu să atingă în mod profund inima pentru a schimba caracterele, deschizând astfel un canal de comunicare între sufletul acela și Dumnezeu, înainte de a desluși înțelesul celor mai profunde adevăruri. Fiecare trebuie să se cunoască pe sine însuși înainte ca Dumnezeu să poată face lucruri

mari pentru el. Puțina cunoștință care a fost dată ar fi de o sută de ori mai mare dacă mintea și caracterul ar fi echilibrate sub influența Duhului Sfânt. Se dă dovadă de mult prea puțină umilință și blândețe în lucrarea de căutare a comorilor ascunse ale adevărului, iar dacă adevărul ar fi învățat așa cum este în Isus, puterea de convingerea a inimilor ar fi de o sută de ori mai mare. Însă totul este atât de întinat de sine, încât nu se poate primi înțelepciunea de sus. - Scrisoarea 37, 1887.

Capitolul 11

Sfaturi către scriitori

Prezentați adevărul într-un mod cât mai simplu -- În vremea noastră, când tot apar tot mai multe povești plăcute care atrag atenția multora, ar fi mult mai eficient să prezentăm adevărul într-un mod cât mai simplu, sprijinite de câteva dovezi puternice, decât să încercăm să aducem în fața oamenilor un șir excesiv de dovezi. Asta pentru că pentru mulți, subiectul devine neclar după ce se aduc în atenția lor obiecțiile și dovezile, pentru ei, afirmațiile au o eficiență mult mai mare decât argumentațiile lungi. Ei iau multe lucruri așa cum sunt spuse, și în acest caz dovezile nu schimbă nimic. -- Testimonies for the Church 3:36 (1872).

Trebuie să fim în permanență atenți ca cei care scriu să nu facă neclare subiectele care sunt explicite, utilizând multe argumente care nu prezintă un interes real pentru cititor. Dacă stăruie în mod exagerat asupra anumitor subiecte, prezentând orice lucru care le vine în minte, munca lor este aproape în zadar. Cititorul nu este atât de interesat atât de amănunțit de acel subiect. Acordând atenție fiecărui detaliu, există pericolul de a pierde din vedere cele mai importante aspecte ale adevărului. Au fost abordate multe subiecte. Dar tot efortul depus pentru această lucrare nu este calculat pentru o eficiență maximă, ca să trezească un interes general. -- Testimonies for the Church 3:35, 36 (1872).

Nu doar o singură minte -- Fratelui D. i-ar sluji foarte mult cultivarea simplității și lejerității în scrierile lui. El trebuie să evite să insiste prea mult asupra oricărui lucru care nu are o importanță vitală. Chiar și cele mai importante și reprezentative adevăruri, cele care sunt clare și directe prin ele însele, pot fi făcute confuze și întunecate prin folosirea a prea multe cuvinte.

Este foarte posibil ca fratele D. să aibă o viziune solidă asupra tuturor aspectelor ale adevărului prezent și totuși aceasta să nu-l califice în toate privințele pentru a putea prezenta în scris poporului francez motivele speranței noastre. El poate sluji în această lucrare. Dar materialul ar trebui să fie pregătit de mai mult de una sau două persoane, pentru ca să nu poarte amprenta ideilor ciudate ale unuia sau altora. Adevărul care a fost descoperit și pregătit de mai multe persoane, și care a fost adus la lumină ca un lanț continuu de cercetători perseverenți ai adevărului la timpul stabilit de Dumnezeu, ar trebui prezentat oamenilor, fiind astfel adaptat pentru a întâmpina nevoile multora. Ar trebui căutate căi prin care articolele să devină mai concise, pentru a trezi interesul cititorilor. Articolele lungi, stufoase sunt dăunătoare adevărului pe care scriitorul intenționează să-l prezinte. -- Testimonies for the Church 2:671 (1871).

Articole lungi, un singur scriitor -- Vreau să vă rog să fiți atenți la caracterul articolelor din Watchman [Ziarul, care a fost cunoscut sub numele de The Southern Watchman (Gardianul din sud), este acum editat sub numele de Our Times (Timpurile noastre)] (Gardianul). Articolele fratelui _____ sunt lungi și dacă el nu-și

schimb stilul, va afecta negativ circulația publicației voastre. În Watchman, articolele trebuie să fie scurte și spirituale. Îi voi scrie din nou fratelui _____. Eu nu pot să-mi dau consimțământul ca un singur om să semneze scrierea atâtor de multe articole. Frate _____, aceste lucruri trebuie să se schimbe. Dar cum putem noi face această schimbare? Ce putem noi face? Îi voi scrie fratelui _____ și vom vedea dacă asta va schimba ceva. Voi face totul posibil. Domnul să ne dea înțelepciune și o judecată sănătoasă. Articolele publicate în Watchman au nevoie de o spiritualitate mai profundă, dacă se urmărește dezvoltarea publicației. -- Scrisoarea 78, 1906.

Pastorii ar trebui să scrie -- Pastorii care sunt angajați activ în cauza lui Dumnezeu și care și-au câștigat o anume reputație printre oameni, ar trebui să-și folosească influența urmărind o eficiență cât mai mare.

Responsabilitate lor nu încetează de îndată ce se dau jos de la amvon. Este de datoria tuturor celor care pot scrie, în special a acelor care slujesc cu lucrurile sfinte, să-și folosească talentele în această direcție. Ar trebui să simtă ca o ramură a muncii lor această datorie de a oferi dovezi tangibile ale loialității lor față de Review and Herald, prin articolele spirituale cu un scop precis, pe care le-ar putea scrie pentru coloanele revistei. Această publicare, care pentru mulți este singura predică pe care o pot auzi, nu este ceea ce ar putea să fie sau ceea ce ar trebui să fie. Iată o posibilitate de a le vorbi acestora, iar toți cei care vorbesc prin articolele din Review ar trebui să se simtă îndemnați să spună ceva.

Articole mediocre -- Oameni cu o experiență mică și care au prea puțină influență pot publica predici comune. Unii oameni le citesc, în timp ce pe alții nu-i îndeamnă să le citească. Nici cuvintele și nici felul în care sunt legate ideile nu are nimic extraordinar care să impresioneze în mod profund inima. Unii sunt destul de interesați ca să citească orice predică indiferent de cât de puține idei noi sau interes se simt în acele articole. Dar când acești oameni ajung la un moment dat să-i cunoască pe aceia ale căror nume le-au văzut la baza articolelor văd că ei nu sunt ceea ce zic că sunt -- adică le lipsește experiența. Ei își pierd încrederea în ziar și pentru că au fost înșelați și mai înainte aceasta se va simți și atunci când citesc predici scrise de oameni pe care ei nu-i cunosc, și deși predicile acelea pot conține un material foarte bun, ei nu-l vor recunoaște ca hrană; astfel ei nu au parte de unele instrucțiuni importante.

Creștinii nu vor disprețui nici un dar, chiar și cel mai mic dintre ele. Dar unii dintre scriitorii ale căror predici au apărut în Review nu au acționat conform cu singurul sau cu cei doi talanți încredințați lor ci conform cu cei cinci care nu le-au fost încredințați. Ei au făcut o lucrare rea. Stăpânul le cunoștea capacitățile și le-a dat atât cât știa El că ei ar putea face foarte bine atunci când va veni socoteala; El nu le va cere mai mult decât au avut capacitatea să facă. Nimeni nu trebuie să se plângă degeaba că nu poate să-l slăvească pe Dumnezeu prin daruri pe care El nu li le-a dat. Aceia cărora li s-a încredințat un singur talent, dacă îl vor folosi cu înțelepciune, vor fi acceptați de Domnul potrivit cu posibilitățile lor.

Convingeți pe lucrători să contribuie la scrierea articolelor -- Pastorii care au lucrarea lui Dumnezeu pe inimă ar trebui să facă eforturi speciale de a contribui la scrierea unor articole interesante și spirituale pentru Review. Toți pot să-și facă timp pentru aceasta dacă își doresc din toată inima să se angajeze în această lucrare. Unii sunt prea leneși, preferând calea ușoară. Ei ar petrece ore întregi palavragind despre subiecte care nu sunt legate în mod special de înaintarea cauzei lui Dumnezeu. Timpul acesta este irosit, iar ei sunt slujitori ineficienți. Dacă ei ar fi petrecut acest timp cu studiul Cuvântului lui Dumnezeu, luându-și toată hrana de pe paginile ei prețioase, devenind astfel potriviți pentru a fi pastori, lucrarea lor ar fi mult mai eficientă. Ei ar avea ce să scrie. Ei vor putea produce articole care să instruiască și să încurajeze pe poporul lui Dumnezeu. Asta ar însemna pur și simplu îndeplinirea datoriei și ar însemna să dea hrană în vreme de nevoie poporului lui Dumnezeu.

Un mesaj venit din inimă -- Când vă bucurați de hrana din Cuvântul lui Dumnezeu și din lumina pe care o găsiți acolo, înfățișați-le și altora pentru a se putea bucura și ei cu voi. Vorbirea voastră trebuie să vină dintr-o inimă sinceră. Putem vorbi cel mai bine cu oamenii acolo unde sunt ei, în loc să căutăm cuvinte mari care ajung până în al treilea cer. Oamenii nu se găsesc acolo, ci aici jos în această lume păcătoasă, coruptă și plină de durere, luptându-se cu realitățile dure ale vieții.

Hristos nu a venit să I se slujească ci ca El să slujească. El era exemplul nostru și Dumnezeu ne-a dat și nouă o sarcină și anume aceea de a sluji nevoilor celorlalți potrivit cu capacitățile pe care El

ni le-a dat. Aceste capacități vor crește dacă noi le vom folosi cât vom putea mai bine. Aceia care fac tot ce pot mai bine cu darurile pe care Dumnezeu li le-a încredințat, aruncând totul asupra Sa, vor fi întăriți de El exact atunci când au nevoie. Făcând astfel, noi Îi dăm voie să lucreze în viața noastră; să ne învețe, să ne conducă și să ne impresioneze, făcându-ne astfel canale de transmitere a luminii Sale către cei mulți care sunt în întuneric. -- The Review and Herald, January 5, 1869.

Capitolul 12

Sfaturi pentru editori

Te-am pus un străjer -- O responsabilitate solemnă apasă asupra caselor noastre de editură. Aceia care sunt la conducerea acestor instituții și care editează periodicele și pregătesc cărțile pentru publicare, aflându-se în lumina planului lui Dumnezeu și fiind chemați să avertizeze lumea, sunt responsabili în fața lui Dumnezeu pentru sufletele semenilor lor. Atât lor, cât și slujitorilor Cuvântului lui Dumnezeu li se aplică mesajul pe care Dumnezeu l-a dat profeților din vechime: „Acum, fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să asculți Cuvântul care iese din gura Mea, și să-i înștiințezi din partea Mea. Când zic celui rău: Răule, vei muri negreșit! și tu nu-i spui, ca să-l întorci de la calea lui cea rea, răul acela va muri în nelegiuirea lui, dar sângele lui îl voi cere în mâna ta.” Ezechiel 33:7, 8. -- Testimonies for the Church 7:140 (1902).

Lucruri sfinte și lucruri obișnuite -- Trebuie să se facă distincție între lucrarea Domnului și lucrurile obișnuite ale vieții de zi cu zi. El spune: „Îmi voi întinde mâna împotriva ta, îți voi topi zgura, cum o topește leșia, toate părțile de plumb le voi depărta din tine. Voi face iarăși pe judecătorii tăi ca odinioară, și pe sftnicii tăi ca la început. După aceea vei fi numită cetatea neprihănită, cetatea credincioasă.

Sionul va fi mântuit prin judecată, și cei ce se vor întoarce la Dumnezeu în el, vor fi mântuiți prin dreptate.” (Isaia 1, 25-27). Aceste lucruri au o importanță deosebită și sunt o lecție pentru toți cei care se află pe postul de editor.

Cuvintele rostite de Moise au o semnificație foarte profundă. „Fiii lui Aaron, Nadab și Abihu, și-au luat fiecare cădelnița, au pus foc în ea și au pus tămâie pe foc; și au adus astfel înaintea Domnului foc străin, lucru pe care El nu li-l poruncise. Atunci a ieșit un foc dinaintea Domnului, i-a mistuit și au murit înaintea Domnului. Moise i-a zis lui Aaron: «Aceasta este ce a spus Domnul, când a zis: „Voi fi sfințit de cei ce se apropie de Mine și voi fi proslăvit în fața întregului popor”.»” (Leviticul 10, 1-3). Iată o lecție prețioasă pentru toți aceia care pregătesc materialul pentru publicarea la editurile noastre. Lucrurile sfinte nu trebuie amestecate cu cele obișnuite. Ziarele care au un tiraj atât de mare ar trebui să aibă mult mai multe sfaturi valoroase decât cele care apar în cotidienele vremii. „Pentru ce să amesteci paie cu grâul?” (Ieremia 23, 28.) Avem nevoie de grâu curat, cernut întru totul.

„Așa mi-a vorbit Domnul, când m-a apucat mâna Lui, și m-a înștiințat să nu umblu pe calea poporului acestuia: «Nu numiți uneltire tot ce numește poporul acesta uneltire; și nu vă temeți de ce se teme el, nici nu vă speriați! Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați.... Înelește această mărturie, pecetluiește această descoperire, între ucenicii Mei. La lege și la mărturie! Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta».” (Isaia 8, 11-20).

Vreau să atrag atenția lucrătorilor noștri asupra celui de-al șaselea capitol din Isaia. Citiți experiența pe care a avut-o profetul când l-a văzut pe Domnul „șezând pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul. Serafimii stăteau deasupra Lui, și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele, și cu două zburau. Strigau unul la altul, și ziceau: «Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!» Se zguduiau ușorii ușii de glasul care răsuna, și casa s-a umplut de fum. Atunci am zis: «Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!» Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar. Mi-a atins gura cu el și a zis: «Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!» Am auzit glasul Domnului, întrebând: «Pe cine să trimit, și cine va merge pentru Noi?» Eu am răspuns: «Iată-mă, trimite-mă!»” (Isaia 6, 1-8.)

Toți cei care lucrează în instituțiile noastre au nevoie de o astfel de experiență. Există pericolul ca ei să nu aibă o legătură vie cu Dumnezeu, ca să fie sfințiți prin adevăr. Astfel ei pierd perspectiva asupra puterii adevărului și capacitatea de a distinge lucrurile sfinte și cele obișnuite.

Hrană la vreme de nevoie -- Adresându-mă fraților din poziții responsabile, le spun: Domnul să vă ungă nu numai ochii ca să

vedeți ci să vă și toarne în inimi untdelemnul sfânt care curge din cele două ramuri de măslin prin țevile de aur în vasul de aur ce alimentează sfeșnicele de la sanctuar. Domnul „să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui, și să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți, și care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărire a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui.” (Efeseni 1, 17-19.) Ca niște administratori credincioși, noi trebuie să dăm hrană la vremea potrivită întregii case a lui Dumnezeu. Prezentați-le oamenilor adevărul. Lucrați ca și cum ați fi priviți de întreg cerul. Nu avem timp de pierdut -- nici măcar o clipă. Trebuie să aducem la împlinire lucrurile urgente, fiind ascunși în crăpătura stâncii pentru a-L putea vedea pe Hristos și să fim ajutați de Duhul Sfânt pentru a termina mai repede. -- Testimonies for the Church 7:152-154 (1902).

Pericolele studiului speculativ -- Lumina adevărului pe care Dumnezeu o vrea adusă în fața popoarelor de astăzi, nu coincide cu ceea ce doresc să învețe erudiții acestei lumi; adeseori, acești oameni ajung la concluzii eronate în studiile lor, iar tot studiind diferiți autori se entuziasmează de anumite idei care au o origine satanică. Satana îmbrăcat într-un înger de lumină, vine la oamenii care studiază cu subiecte care par foarte interesante și ca ascunzând știință. Studiind aceste subiecte, oamenii sunt conduși să accepte concluzii eronate și să devină colaboratori cu spiritele înșelătoare în emiterea de noi teorii care depărtează de adevăr.

Există pericolul ca pastorii, profesorii și editorii noștri să

amestece uneori anumite idei pe care le-au găsit în cărțile citite cu argumentele prezentate în discursuri și articole, crezând că în principiu sunt aceleași cu învățăturile Duhului adevărului cartea, Templul Viu, reprezintă un exemplu elocvent al acestei situații, când scriitorul a adus în sprijinul cărții sale, ideea că învățăturile sale sunt aceleași cu cele din scrierile surorii White. Vom avea mereu datoria de a contracara influența acelor oameni care studiază științe de origine satanică și prin care Satana lucrează pentru a distruge pe Dumnezeu și Hristos. -- Testimonies for the Church 9:67-68 (1909).

Către editorii periodicelor noastre -- Am fost avertizată asupra ajutorului pe care pastorii noștri i-l pot da lui Satana pentru prezentarea teoriilor sale înaintea oamenilor prin abordarea frecventă a teoriilor panteiste. Prezentați oamenilor adevărul prezent în mod constant. Nu dați curs sentimentelor spiritiste, repetând ideile înșelătoare și ciudate care ne asaltează de ani de zile.

Domnul le-a dat pastorilor un mesaj de purtat, dar El nu i-a chemat să vorbească despre acele subiecte asupra cărora au insistat unii oameni. Semințele plasate astfel în minte vor germina și vor încolți spre a aduce roadă. Astfel oamenii sunt învățați să accepte ideile lui Satana și să le transmită mai departe.

Ziarele noastre să nu prezinte aceste idei false ale lui Satana. În ziarele noastre noi avem nevoie de mesajul Evangheliei mântuitoare. „O, Sioane, tu care aduci vești bune, suie-te pe munți; O, Ierusalime, care aduci vești bune, ridică-ți vocea și strigă cu putere; ridică-ți vocea, nu te teme; spune cetăților lui Iuda: Iată Dumnezeul tău.”

Ațintiți-vă privirea asupra Domnului Isus Hristos și veți fi astfel schimbați ca să vă asemănați cu El. Nu discutați aceste teorii spiritiste. Nu le oferiți nici un colțișor din mintea voastră. Ziarele noastre să nu accepte nici un material de genul acesta. Publicați adevărul și nu eroarea. Nu încercați să explicați caracterul lui Dumnezeu. Nu puteți da nici o explicație auxiliară în afara celor pe care le dă Biblia. Teoriile omenești cu privire la aceasta sunt absolut inutile. Nu vă mânjiți mintea cu aceste teorii înșelătoare ale dușmanului. Depuneți eforturi pentru a convinge pe oameni să nu studieze nimic asemănător. Mai bine să nu publicăm deloc astfel de subiecte. Publicați doar doctrinele adevărului prezent și excludeți cu totul aceste idei eronate. -- Scrisoarea 179, 1904.

Nu faceți compromisuri în legătură cu Sabatul -- Oamenii vor încerca să ne determine să facem mesajul mai blând, prin excluderea unuia dintre cele mai importante aspecte ale sale. Ei spun: „De ce insistați atât de mult în ceea ce învățați pe Sabatul zilei a șaptea? Mereu și mereu ne spuneți asta. Vom fi de acord cu voi dacă nu veți mai spune atât de mult în legătură cu aceasta; nu mai publicați despre Sabatul zilei a șaptea în Sentinel [Aici se face referire la publicația The American Sentinel (Santinela sau Gardianul) (1886-1901), ziar săptămânal dedicat propagării principiilor libertății religioase. A fost urmat în perioada 1901-1904 de publicația lunară Sentinel of Christian Liberty.], și vă veți putea bucura de sprijinul și influența noastră.” Unii dintre frații noștri angajați în lucrare au tendința de adopta o astfel de atitudine.

Am fost îndemnată să vă avertizez cu privire la îngăduirea unor idei înșelătoare și la existența modestiei și precauției false, într-o atitudine de sustragere de la afirmarea credinței. Mi s-au arătat în timpul nopții lucruri care m-au tulburat foarte mult. Se părea că sunt la niște întâlniri ale unor consilii la care se discutau astfel de lucruri și unde au fost deschise o serie de documente care încurajau la compromis. Fraților, vom permite noi lumii să modeleze mesajul pe care Dumnezeu ne-a însărcinat să-l prezentăm? Atunci, la fel de bine ar putea și bolnavul să-și prescrie remedii pentru boala lui.

Vom trăda noi încrederea care ne-a fost acordată, doar de dragul lumii. Dacă în lume predomină eroarea și călcarea legilor lui Dumnezeu, nu este de datoria noastră să le arătăm păcatele și pericolul în care se află? Noi trebuie să vestim cu putere mesajul celor trei îngeri.

La ce altceva servește ziarul Sentinel dacă nu pentru a fi vocea „străjerului” de pe zidurile Sionului care semnalează pericolul. Noi nu trebuie să ne umilim și să cerem scuze lumii pentru că le spunem adevărul: niciodată să nu ascundeți adevărul. Prezentați adevărul așa cum este în fața tuturor martorilor, fie ei oameni sau îngeri. Să arătăm întregii lumi că Adventiștii de ziua a șaptea nu fac nici un compromis. Eliminați orice aparență de șovăială în ceea ce privește credința și părerile voastre. Lumea are dreptul să știe la ce se poate aștepta din partea noastră, și ne va privi ca oameni care nu sunt onești și care își ascund adevăratele opinii și principii din considerente politice, dacă suntem nededicați chiar și în aparență până când opinia populară stabilește ce este corect și ce nu este.

Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care Hristos a afirmat că-L va trimite în lume, avea să dea o mărturie evidentă. -- Manuscris 16, 1890.

Insistați pe trăsăturile distinctive -- Religia lui Isus este în pericol pentru că este amestecată cu lucruri de un caracter lumesc. Adevărata pietate și înțelepciune care vin de tind să fie înlocuite de o politică lumească, iar Dumnezeu își va retrage mâna Sa binecuvântătoare de la conferință. Va fi îndepărtat chivotul din mijlocul poporului? Își vor face loc idolii? Vor fi aduse oare în sanctuar precepte și principii false? Va fi adorat antihristul? Să ignorăm noi adevăratele doctrine și principii pe care ni le-a dat Dumnezeu și care ne fac ceea ce suntem? Va deveni oare casa de editură, unealta lui Dumnezeu, doar o instituție lumească și politică? Dar asta se întâmplă atunci când dușmanul ne conduce prin oameni neconsacrați și orbiți.

Aceste lucruri au ajuns prea departe și nimeni nu a protestat clar împotriva lor. Dar iată că a venit într-adevăr timpul ca Domnul să pună lucrurile în ordine. Unii dintre oamenii aflați în pozițiile cheie nu au avut experiență în conducerea lucrării iar acești oameni ar trebui să ia mai mult în considerație umilința și precauția. În timpul nopții am fost dusă la mai multe consfătuiri și acolo am auzit oameni influenți rostind cuvinte care lăsausă se înțeleagă faptul că dacă se va renunța la titulatura de Adventist de Ziua a șaptea în coloanele ziarului American Sentinel, și dacă nu se va mai publica nimic despre Sabat, oamenii mari ai lumii vor lua ziarul sub protecția lor; astfel va deveni mai cunoscut și va face o lucrare mai mare ceea ce a părut foarte de dorit. Acești oameni, însă nu pot

pricepe de ce noi nu ne putem asocia cu necredincioșii la nivel ideatic sau practic sub pretextul măririi influenței publicației Sentinel. Ei s-au luminat la față și au început să facă planuri pentru a face un adevărat succes din Santinel.

Această politică este primul pas dintr-un șir de alți pași greșiți. Principiile care au fost susținute în American Sentinel sunt rezumatul lucrării de argumentare a sabatului, iar când oamenii încep să vorbească despre schimbarea acestor principii, fac o lucrare care nu le aparține. Ca și Uza ei încearcă să țină chivotul care este al lui Dumnezeu fiind sub supravegherea Sa specială. „Cine dintre voi a simțit povara acestei cauze de la început și a acceptat responsabilități în condiții grele? Cine a purtat povara acestei lucrări tot timpul acesta? Cine a dat dovadă de renunțare și sacrificiu de sine?” Domnul a pregătit un loc pentru slujitorii Săi loiali și care rostesc strigăte de avertizare. El își aduce la îndeplinire lucrarea înaintea ce vreunul din voi să contribuie cu ceva și el poate și va face loc adevărului pe care voi îl eliminați. American Sentinel a publicat adevărul pentru timpul acesta. Luați seama la ceea ce faceți. „Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc.” Manuscris 29, 1890.

Răspunsul la mișcarea legii duminicii -- Eu una sper că trompeta va suna în mod special pentru a semnaliza această mișcare a legii duminicii. Cred că ar fi cel mai bine ca să se insiste în mod special în ziarele noastre asupra continuității Legii lui Dumnezeu. Nu ar trebui ca să existe un ziar sau un pamflet care să ia locul ziarului Sentinel? Nu am putut fi de acord că încetarea publicării

ziarului a fost un lucru înțelept pentru că el a constituit un glas care vorbea constant în apărarea libertății religioase. Articolele despre adevăr ar trebui să fie scurte iar adevărul trebuie prezentat în mod clar și distinct, acordând o atenție deosebită Sabatului Domnului și arătând faptul că oamenii care plăsmuiesc legi pentru a impune păzirea primei zile a săptămânii nu sunt loiali Domnului cerurilor care a sfințit ziua a șaptea. Facem noi tot ceea ce putem pentru a înălța legea lui Iehova?

Acum trebuie să ne opunem cu toată puterea legii duminicii. Cea mai bună metodă de a face lucrul acesta este să înălțăm legea lui Dumnezeu, ținând-o ca un stindard al sfințeniei. Aceasta se va face dacă adevărul triumfă. -- Scrisoarea 58, 1906.

Nu preamăriți pe nici un om -- În timpul nopții, m-am adresat cu perseverență acelor care sunt editori și colaboratori ai periodicelor noastre. Dacă aceștia nu știu decât să umple paginile ziarelor noastre cu laude adresate unuia și altuia, atunci ar trebui să caute înțelepciune de la Dumnezeu. Vederea voastră spirituală are nevoie de alifie cerească. Atunci când ei laudă excesiv oameni pe care ei nu-i cunosc și care nu păzesc poruncile cu un „Așa zice Domnul!”, se plasează într-o poziție care în timpul de criză le va periclita discernământul atunci când vor vedea lucrurile bune înfăptuite de aceia care caută să înșele și care pretind a fi Hristos și profeți trimiși de Dumnezeu.

Despre acel timp Hristos spune: „... ca să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.” și apoi El întreabă: „Va găsi Fiul

Omului credință pe pământ atunci când va veni El?” Aceia care aduc asemenea laude oamenilor, fie că în scris fie că prin viu grai, trebuie să aibă o putere mai mare de discernământ. Ar fi mult mai bine dacă s-ar arăta aceeași încredere și bună credință acelor care se străduiesc ca în folosirea stiloului și a cuvântului să facă voia lui Dumnezeu ca niște copii ascultători, păzind poruncile Lui; ei nu înalță și laudă pe unul și altul ci ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu, arătându-și dragostea de frați, și eliminând orice lăstar al resentimentelor cărora li se permite să încolțească.

Știu că Domnul ia seama la lucrările acelor care cred că lucrează în neprihănire, care par să nu fie nici de o parte nici de cealaltă. Iată ce mesaj am primit pentru ei: Vă aflați în întuneric și voi nu știți cui aduceți laude. Domnul nu poate susține o astfel de lucrare care nu poartă amprenta sa pentru că îi conduce pe alții pe căi care nu sunt cărările cerului.

Luați seama la fiecare afirmație -- Trăim vremuri când fiecare propoziție scrisă trebuie să fie adevărată, sinceră și să aibă un înțeles clar. Să nu folosiți nici măcar o picătură de cerneală pentru a ne spori popularitatea sau pentru a susține ceea ce Dumnezeu condamnă. Aceia care fac lucrul acesta dau dovadă de un zel deosebit și de o dorință arzătoare de a se face remarcați și se vede că nu au învățat la picioarele lui Hristos. Tot ceea ce fac și spun ei este impregnat de sine. Ei își îndreaptă armele împotriva fraților lor care fac lucrarea pe care le-a încredințat-o Domnul, dar orbiți fiind ei cred că fac lucrarea lui Dumnezeu.

Mi s-a încredințat datoria de a spune fraților mei: Umiliți-vă și mărturisiți-vă păcatele, pentru că altfel veți fi umiliți de Însuși Domnul. Mesajul către Biserica din Laodiceea se potrivește acelor care nu aplică mesajul la ei înșiși. Ei nu sunt nici reci nici foarte calzi ci căldicei. Domnul spune: „știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: «Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic» și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi” (Apocalipsa 3, 15-18).

Vom permite noi să ni se vadă rușinea goliciunii în ceea ce privește aceste două daruri pe care Dumnezeu ni le-a dat, scrisul și vorbitul? Nu vom lua în seamă faptul că neprihănirea de care a dat dovadă în ascultarea sa absolută de poruncile Tatălui Său a fost cauza crucificării sale? Prin ascultare deplină de legea lui Iehova noi preamărim și cinstim legea. Care este semnificația acelor cuvinte adresate poporului lui Dumnezeu care încearcă să lupte lupta ce bună a credinței, în ciuda mărimii obstacolelor spunând: „Noi nu ne vom pleca înaintea lui Baal și nu vom cinsti pe nimeni care face acest lucru.”?

Cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu primesc binecuvântarea lui pe când cei care o calcă au parte de blesteme. Ne vom dedica noi condeiele și glasurile în umilință pentru a așeza lauri

pe capul acelora care au fost liderii sub steagul lui Satan, declarând că trebuie să cinstim instituțiile papalității? Capacitățile pe care Dumnezeu ni le-a dat au fost întrebuințate în mod greșit pentru a introduce o atitudine de împotrivire. Este total împotriva planului lui Dumnezeu ca oamenii să aducă laude și închinare instituțiilor omenești care s-au implicat într-o lucrare care este în directă opoziție cu lucrarea pe care Dumnezeu a dat-o poporului Său pentru aceste zile. De ce există atâta orbire? Până și cel mai neînsemnat ar putea să arate universului, lumilor necăzute și lumii noastre căzute elocvența tăcerii.

Aduceți în fața oamenilor probleme vitale -- Să presupunem că profesorii și studenții noștri ar avea mai multe de prezentat oamenilor în cea ce privește acele lucruri care trebuie aduse la îndeplinire astăzi, și care privesc interesul veșnic al sufletelor. Să presupunem că tinerii și bătrânii vor primi hrană la vreme de nevoie atât prin articole cât și de la amvoane. Nu mai pierdeți timpul în tot ceea ce aveți de spus pentru a trezi biserica din somnul ei insistând asupra acelor aspecte care nu sunt esențiale și care nu au nici o semnificație pentru nevoile curente ale poporului sau pentru cei care nu cunosc adevărul. Citiți primele trei versete ale cărții Apocalipsa și veți vedea care este lucrarea care se dorește a fi făcută din partea acelora care pretind că au credință în Cuvântul lui Dumnezeu.

Mesajul care ne pune deoparte -- frații mei, ultimele articole din ziare au relevat o orbire a discernământului spiritual. Vom putea să vedem clar atunci când atunci când vom fi binecuvântați cu o vedere spirituală. Lucrurile privitoare la timp și simțuri care atrag

acum atenția își vor pierde semnificația pentru că ni se vor descoperi lucruri cu o valoare veșnică. Întocmai cum Dumnezeu le-a descoperit voia Sa, evreilor sclavi în Egipt, acelora care nu se aliniau deloc obiceiurilor și practicilor unei lumi căzută în nelegiuire, Domnul le va descoperi lumină din cer și acelora care iubesc un „Așa zice Domnul.” Lor le va descoperi El gândurile Lui. El le va descoperi semnificația cuvintelor Sale acelora care sunt cel mai puțin influențați de ideile lumii, care se feresc cel mai mult de etalare, vanitate, mândrie și dorința după locurile din față, dar care ies în evidență ca poporul Său ciudat care umblă după fapte bune. Prima desfășurare a puterii lui Dumnezeu în fața robilor evrei din Egipt a însemnat demonstrarea lipsurilor înțelepciunii mai marilor acestei lumi. Înțelepciunea oamenilor este nebunie în fața lui Dumnezeu. Vrajitorii au arătat cât de ignoranți erau cu privire la cunoaștere înainte ca Domnul să arată măreția înțelepciunii Lui. Înțelepciunea oamenilor care au folosit în mod necorespunzător talentele pe care li le-a dat Dumnezeu, a fost arătată de El ca fiind nebunie.

„Așa vorbește Domnul: «Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu», zice Domnul.” „Iată, vin zilele, zice Domnul, când voi pedepsi pe toți cei tăiați împrejur, care nu sunt tăiați împrejur cu inima.”

Toți aceia care se vor uni pentru lăuda, slăvi și da cinste acelora

care țin ridicat stindardul lui Satan se luptă împotriva lui Dumnezeu. În loc de a purta mesajul de „liniște și pace” noi trebuie să ducem lumina lumii întregi. Nouă ni s-a dat un stindard pe care scrie: „Aici este răbdarea sfinților care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința în Isus.” Acest mesaj este special și ne pune cu totul de o parte și el trebuie să fie foarte clar și sigur pentru a putea conduce pe oameni de la fântânile secate care nu au apă deloc la izvorul cu apă vieții. -- Scrisoarea 60, 1898.

Editorul și obiceiurile care țin de sănătatea sa -- Este nevoie de o temperanță strictă în ceea ce privește alimentația, atât mâncarea cât și băutura, pentru a ne putea păstra și exercita eficient toate capacitățile corpului nostru. Este nevoie de obiceiuri practicând o temperanță strictă, combinate cu exersarea mușchilor și a minții pentru a ne putea păstra atât vigoarea mintală cât și cea fizică și ele vor da rezistență pastorilor, editorilor și tuturor acelor care au o viață mai sedentară. În ciuda tuturor afirmațiilor pe care le facem despre reforma sanitară noi mâncăm prea mult. Îngăduirea apetitului este principala cauză a bolilor fizice și psihice și stă la baza slăbiciunii generale evidente pretutindeni. -- Testimonies for the Church 3:487 (1875)

Importanța exercițiilor fizice -- Unii bărbați și femei înzestrați cu talente deosebite nu aduc la îndeplinire nici jumătatea din ceea ce ar putea face pentru că nu-și controlează apetitul. Aceasta este o slăbiciune în cazul multor scriitori și vorbitori. După o masă copioasă ei se apucă de activități sedentare cum ar fi cititul sau scrisul și nu dedică nici o clipă exercițiilor fizice. Astfel se simte o

puternică influență negativă asupra cursivității gândirii și vorbirii. Ei nu vor mai putea scrie și vorbi cu puterea necesară pentru a atinge inimile oamenilor; eforturile lor vor fi astfel ineficiente.

Aceia care dețin responsabilități de mare importanță, în special aceia care sunt păzitorii lucrurilor spirituale, ar trebui să posede un simț ascuțit și o prezență de spirit deosebită. Ei trebuie să fie mai temperați decât ceilalți în ceea ce privește apetitul. Pe mesele lor nu trebuie să se găsească mâncăruri bogate și extravagante. -- The Ministry of Healing, 308-309 (1905).

Mese simple și exerciții fizice -- Iată o sugestie pentru aceia care depun îndeosebi activități sedentare sau intelectuale. Toți cei care au curaj moral și control de sine să încerce acest lucru: mâncați doar două sau trei feluri simple de mâncare la fiecare masă și nu mâncați decât o cantitate suficientă pentru a vă satisface foamea. Faceți în fiecare zi exerciții fizice și veți vedea dacă nu veți beneficia de pe urma acestor lucruri. -- The Ministry of Healing, 308-310 (1905).

Capitolul 13

Publicația reprezentativă a bisericii

Fiecare articol trebuie să reflecte lumină -- Am primit sfatul de a spune tuturor editorilor ziarelor noastre denominaționale că trebuie să tipărească tot ceea ce privește partea pozitivă a adevărilor Bibliei. Trâmbița trebuie să sune într-un mod foarte hotărât. Fiecare articol tipărit în Review and Herald trebuie să fie de așa natură încât să reflecte lumină în mijlocul întunericului moral al acestei lumi. Fiecare coloană din ziar trebuie să conțină adevărul prețios.

Spațiul foarte valoros de pe paginile ziarului nu trebuie folosit pentru a relata cine știe ce întâmplare din viața președintelui _____, a fiicei sale sau a oricărui membru din familia sa. Aceste relatări nu vor lumina pe nimeni în ceea ce privește adevărul.

Unele dintre articole, chiar dacă tratează subiecte legate de Biblie, ar trebuie să fie scurtate. -- Manuscris 106, 1905.

Nu publicați subiectele controversate -- Am primit sfatul de a vă spune că pe paginile ziarului nu trebuie să apară nici un subiect care să aducă nesiguranță în mintea unora. Lucrarea pe care o facem noi ar trebui să întărească sufletul. Noi cu toții ar trebuie să ne plecăm în umilință înaintea Domnului, căutându-L pentru o pocăință adevărată. Puțini înțeleg lucrarea pe care trebuie să o facem în inimile și în casele noastre. Este nevoie de multă rugăciune, dar nu

de rugăciuni lungi, ci de rugăciuni făcute cu credință de un suflet umilit.

Nu este timp acum să intrăm în tot felul de dispute care nu sunt necesare, dar ar trebui să ne gândim foarte mult la nevoia de a-L căuta pe Domnul pentru o schimbare veritabilă a inimii și a vieții. Noi ar trebui să facem eforturi serioase pentru sfințirea sufletului și minții noastre. Fiecare familie și fiecare biserică are nevoie de o lucrare serioasă.

Ce fel de articole avem nevoie -- Mă tem că frații noștri aflați în lucrare nu acționează conform cu cerințele timpului în care ne aflăm. S-au făcut eforturi însemnate pentru ca ediția de probă a publicației Review să conțină credința noastră într-un mod condensat. Ajungând la atâția oameni, fiecare din numerele publicate trebuie să reprezinte credința noastră în mod corect. Este nevoie de articole care să le prezinte cititorilor o perspectivă completă asupra poziției noastre, afirmând într-un mod clar diferitele puncte de doctrină.

Publicarea acestei ediții de probă este o acțiune foarte importantă. Trebuie să folosim la maxim această ocazie pentru a trezi interesul cititorilor publicației noastre (Review) pentru adevărurile care sunt esențiale și sfinte pentru noi. Au fost publicate multe numere ale acestei deții de probă dar nu mai sunt prea multe și în curând va trece această ocazie de aur pentru prezentare adevărurilor importante în mod oportun. Spun din nou că trebuie să profităm la maxim de această ocazie. Publicați articole la subiect

care definesc în mod clar și corect poziția pe care stăm. Cititorii vor fi impresionați în mod plăcut sau neplăcut. Toți cei care își aduc contribuția la producerea revistei ar trebui să depună toate eforturile pentru ca articolele să fie interesante și directe.

Prea multe articole obișnuite -- Cu durere am remarcat faptul că unele din paginile revistei conțin subiecte generale, care pot fi găsite în aproape orice publicație religioasă. Fratele _____ face tot ceea ce poate, și de aceea nu trebuie învinuit atât de mult. Dumnezeu lucrează împreună cu el. El are nevoie însă de ajutorul fraților săi. El are unele responsabilități pe care ei nu le au.

În momentul acesta avem nevoie de articole de la cei mai experimentați frați ai noștri -- avem nevoie de cele mai bune articole pe care ei le pot produce. Dacă vor fi trimise la editură destule articole de genul acesta, va fi mai puțin loc pentru articolele obișnuite care nu oferă nici o învățătură cu privire la credința noastră. Unii dintre frații noștri aflați în lucrare muncesc cât doi la un loc dar nu lucrează în direcția care trebuie. Pierdeți mult mai mult timp cu studiul pentru unele articole foarte profunde și în felul acesta veți întârzia să le prezentați celor care au nevoie de ele acum.

Hristos, modelul nostru în lucrare -- Vom putea face multe lucruri într-un timp mai scurt dacă vom lucra întocmai ca și Hristos. Vom avea multe de câștigat dacă vom medita la felul în care El îi învăța pe oameni. El a căutat să se adreseze omului simplu. El avea un stil direct, simplu și cuprinzător. Ilustrațiile pe care El le folosea le erau foarte familiare ascultătorilor săi. El ilustra adevăruri de o

importanță veșnică folosind lucruri din natură, legând astfel cerul și pământul.

Dacă am avea o credință puternică în Dumnezeu și dacă vom pretinde pentru noi respectarea promisiunilor Sale, unindu-ne rugăciunile și eforturile cu credința în El, vom vedea în mod sigur mântuirea pe care El ne-o oferă. „Toate lucrurile sunt cu puțință celui ce crede.”

Pentru lucrarea timpului acesta nu este nevoie atât de mult de talente, bani, învățătură sau elocvență cât de o credință în umilință. Nimic nu poate rezista adevărului rostit cu credință și umilință de către aceia care sunt dispuși să suporte învinuiri, trudă și sacrificii pentru Domnul lor. Dacă vrem ca eforturile noastre să fie încoronate cu succes va trebui să fim conlucrători cu Hristos. Noi trebuie să plângem așa cum a făcut El pentru aceia care nu vroiau să plângă pentru ei înșiși, mijlocind așa cum a făcut-o el pentru aceia care nu vor mijloci pentru ei înșiși. -- Manuscris 24, 1903.

Articole pline de dinamism -- Review and Herald este publicația noastră principală și ea trebuie să aibă putere și vitalitate. Este nevoie de talentele iscusite pe care le pot oferi tinerii. Convingeți-i pe cei care scriu de nevoia de articole pline de dinamism.

Articole despre căsătorie -- Am citit scrisoarea pe care ați scris-o pe întâi iunie. Am primit-o de abia azi după amiază. Mi-au plăcut lucrurile pe care le-ați scris și știu că fiecare cuvânt este adevărat.

Publicațiile noastre ar trebui să cuprindă mai multe articole despre căsătorie. Cred că articolul dumneavoastră se potrivește de minune pentru Review. Voi încerca să scriu câteva articole scurte despre acest subiect în afară de cel pe care îl scriu săptămânal.

Deși nu am publicat mult despre subiectul acesta, am studiat mult despre el. -- Scrisoarea 110, 1902.

Stând de partea dreptății -- Editorul local al revistei Review and Herald va avea ocazia să vorbească cu onestitate și fermitate. El va trebui să stea de partea dreptății, exercitându-și toată influența pe care i-o dă poziția sa. -- Testimonies for the Church 4:456 (1880).

Hrană potrivită pentru popor -- Am găsit la ușă ultimul număr din Review and Herald și l-am citit puțin. Are multă hrană potrivită pentru popor. Adevărul era prezentat exact așa cum trebuie adică simplu și într-un mod constructiv. Experiențele fraților din lucrarea misionară care sunt foarte interesante.

În aceste ultime zile acela care a fost odată un cel mai mare înger din ceruri va se va folosi de filosofia, oamenilor aflați sub puterea sa iar noi, poporul lui Dumnezeu trebuie să avem mare grijă și să ne ferim de influența sa care ne poate înșela. Trebuie să ținem puternic de adevărurile care ne-au scos din lume și ne-au dat o identitate specială ca popor ales al lui Dumnezeu.

Mă întristez foarte mult atunci când mă gândesc la numărul mare al acelor care se vor depărta de standardul bibliei. Dacă am ști

că doar peste un an de zile Domnul ar veni pe norii cerului cu putere și mare slavă, cât de solemn ne-am comporta noi toți. Cât de serioase ar trebui să fie eforturile noastre de a ne pregăti pentru venirea Sa ca să putem intra la ospățul de nuntă îmbrăcați în haine albe. -- Manuscris 12, 1904.

Capitolul 14

Publicațiile misionare

Importanța unei reviste misionare -- Revista noastră misionară este Signs of Times: are o eficiență mare , deschizând drumul unei prezentări mai complete a adevărului. Pentru foarte multe suflete această revistă a constatat o binecuvântare. Cu toții ar trebui să ne dorim ca revista să fie un mesager spiritual plin de vigoare, afirmând adevăruri practice și simple. Mulți înfometează după pâinea vieții în această lume creștină. Plină de hrană îmbelșugată, revista Signs of Times este un adevărat ospăț pentru mulți dintre aceia care nu sunt de aceeași credință cu noi.

Articolele din revistă nu trebuie să fie lungi și trebuie manifestată o mare grijă în prezentarea adevărului făcându-l cât mai atractiv cu putință. Articolele care aduc acuzații violente la adresa altor biserici trebuie eliminate pentru că produc prejudecăți. Adevărul trebuie prezentat în toată simplitatea sa, cu înțelepciune în umilință, și cu toată influența sa de a convinge. Subiectele trebuie să fie dintre cele mai alese. Limbajul ar trebui să fie pur și înălțător, pline de spiritul lui Hristos. Îmbinând argumentele cu practica, revista va străluci de lumină ca o lampă care arde, ca un înger venit din cer.

Asigurați-vă că articolele sunt foarte interesante -- Nu toți frații noștri își dau seama de importanța acestei reviste; dacă și-ar da

seama atunci s-ar simți mai mult îndemnați s-o facă să fie mai interesantă și să contribuie la distribuirea ei peste tot. Toți aceia care au o oarecare contribuție în pregătirea materialului destinat publicării în această revistă au de făcut o lucrare sfântă și trebuie să aibă o permanentă legătură cu Dumnezeu. Inimile și viețile lor trebuie să fie curate. Dumnezeu poate lucra cu ei pentru a le da înțelepciune pentru a deveni mai experimentați în cunoașterea adevărului. El cunoaște motivația fiecăruia și va împărți din belșug harul Său în funcție de spiritul în care lucrarea este adusă la îndeplinire. Acest predicator tăcut , purtând cu sine adevăruri prețioase, trebuie să înainteze pe aripile rugăciunii făcute cu credință pentru a-și aduce la îndeplinire lucrarea la care a fost chemat de a-i lumina pe aceia care sunt în întunericul erorii.

Primum apeluri de pretutindeni, nu numai de la aceia care împărtășesc cu noi aceeași credință dar și de la aceia care au început să fie interesați citind din publicațiile noastre. Ei ne spun să le trimitem un pastor care să-i învețe adevărul. Dar este o mare lipsă de pastori. Trebuie să le spunem că nu putem trimite pe nimeni pentru că nu avem pe cine să trimitem. Va trebui ca ei să se mulțumească cu acest predicator tăcut până când Dumnezeu le va trimite un mesager în carne și oase. Trebuie ca frații noștri să se gândească în mod serios la acest lucru și depunând toate eforturile cu speranță și credință să-și aducă contribuția la Sign of the Times. Prin răspândirea acestor articole vii pline de cuvinte sfinte, ei predică în fața a mii de oameni. Nu sunt de dorit articole lungi și seci. Această mare lipsă de oameni care să meargă din loc în loc și să predice poate fi într-o mare măsură suplinită de aceste tratate și reviste și de

o corespondență bine chibzuită.

Mulți dintre aceia care sunt împrăștiați în toată țara și care au rareori ocazia de a avea în mijlocul lor un predicator în carne și oase pot face ca întâlnirile lor să fie mai interesante și eficiente alegând un bun cititor dintre ei pentru a citi din materialele publicate în ziarele și cărțile noastre. Aveți o arie largă de unde puteți alege atât în domeniul doctrinal cât și în cel practic. Se pot forma clase de studiu personal al Scripturii folosind și publicațiile noastre pentru a învăța mai multe despre adevărul prezent. Puteți să le prezentați acelor care sunt interesați dovezile pe care ne bazăm în credința noastră. Cu toții ar trebui să folosim la maxim ocaziile care ni se oferă pentru a deveni cunoscători cât mai buni ai scripturilor. -- Signs of the Times, 2 ianuarie, 1879.

Hrană în vreme de nevoie -- Îngăduiți-mi să vă spun ce gândesc, de fapt nu gândurile mele ci cuvintele lui Dumnezeu. Sunt îngrijorată cu privire la Sign of the Times. Sunt o mulțime de reviste și ziare care publică o mare parte din lucrurile prezente și în Signs. Numele revistei a fost ales astfel pentru se dorea să reprezinte natura articolelor ce urmau a fi publicate. Nu ar trebui alocați un spațiu atât de mare articolelor lungi care nu au nici o legătură cu semnele apropiatei reveniri a Fiului Omului cu putere și slavă pe norii cerului. Sunt convinsă că dacă editorul revistei își va da seama că trebuie să fie un administrator credincios, materialul publicat ar fi ca o „hrană potrivită la vreme de nevoie” pentru poporul lui Dumnezeu. Prea multe subiecte comune și prea puține din cele sacre. Se folosesc prea mult pozele și alte lucruri care nu au nici o

legătură cu necesitățile absolute ale timpului în care trăim. Există pericolul ca și noi să urmăm calea lui Nadab și Abihu, care au folosit un alt foc în locul focului de pe altar. În ceea ce privește celelalte subiecte care sunt atât de mult abordate, există multe alte ziare și reviste care ne pot oferi toate informațiile de care am putea avea nevoie. Numele revistei vrea să spună că materiale publicate aici trebuie să fie ca sunetul de avertizare al trompetei. Publicați mai puține poze și mai multă hrană tare și spirituală.

Protejați revista -- Adevărul prezent. Protejați revista împotriva introducerii unor articole care nu sunt potrivite pentru timpul în care trăim. Dumnezeu să vă ajute, frații mei, să puteți lucra ca și cum ați fi văzuți de întregul univers. Trebuie să aducem la împlinire lucrurile urgente, fiind ascunși în crăpătura stâncii pentru a-L putea vedea pe Hristos și să fim ajutați de Duhul Sfânt pentru a termina mai repede. Nu avem nici o clipă de pierdut.

„Voi, cei de departe, ascultați ce am făcut! și voi, cei de aproape, vedeți puterea mea! Păcătoșii sunt îngroziți, în Sion, un tremur a apucat pe cei nelegiuți, care zic: «Cine din noi va putea să rămână lângă un foc mistuitor? Cine din noi va putea să rămână lângă niște flăcări veșnice?» Cel ce umblă în neprihănire, și vorbește fără vicleșug, cel ce nesocotește un câștig scos prin stoarcere, cel ce își trage mâinile înapoi, ca să nu primească mită, cel ce își astupă urechea să n-audă cuvinte setoase de sânge, și își leagă ochii ca să nu vadă răul, acela va locui în locurile înalte; stânci întărite vor fi locul lui de scăpare; i se va da pâine, și apa nu-i va lipsi. Ochii tăi vor vedea pe Împărat în strălucirea Lui, vor privi țara în toată

întinderea ei.” (Isaia 33, 13-17).

Să pare că cei care se ocupă în mod frecvent de pregătirea materialelor pentru publicare și-au pierdut discernământul.

Domnul să vă ungă ochii ca să puteți vedea și pe deasupra să vă toarne în inimi untdelemn sfânt de la cei doi măslini care curge prin cele două țevi de aur în vasul de aur din care este alimentat sfeșnicul din sanctuar. „EL mi-a răspuns: Nu știi ce înseamnă? Eu am zis: Nu, Domnul meu. și El a zis: aceștia sunt cei doi unși care stau înaintea Domnului întregului pământ.” (Zaharia 4, 13-14). Nu vom putea fi în stare să deosebim lucrurile spirituale dacă nu vom fi treji cu totul. Vom pierde din vedere puterea adevărului și vom trata lucrurile sfinte ca și cele obișnuite. Rezultatul va fi că vom da dovadă de slăbiciune și nesiguranță în lucrarea noastră de conducere și sfătuire. Treziți-vă fraților. În numele lui Hristos, treziți-vă. -- Scrisoarea 89, 1899.

Gardianul -- The Southern Watchman este un ziar minunat, și puteți ajuta această publicație făcându-vă abonamente. Sfătuiesc pe membrii bisericii să cumpere acest ziar și să-i îndemne și pe alții să o facă. Articolele cuprinse sunt exact ceea ce poporul nostru are nevoie. Mulți și-ar face abonamente dacă ar ști de el și pentru ei va fi ca un mesager al Evangheliei. și unii copii ar vrea să se aboneze la ziar. -- Manuscris 138, 1903.

Articole scurte -- Toți cei care își aduc contribuția la ziarul Watchman, trebuie să lucreze cât mai bine posibil. Toții editorii,

cum ar fi cei de la Review and Herald, Signs of the Times, și Watchman, trebuie să țină cont de faptul că articolele lungi dăunează publicațiilor lor. Articolele trebuie să fie scurte și să conțină multă hrană. Sunt foarte folositoare articolele care prezintă binecuvântările obținute din lucrarea misionară. -- Scrisoarea 351, 1904.

Capitolul 15

Publicațiile pe teme educaționale

Înălțați-L pe marele Învățător -- Toți editorii publicației Christian Educator, [Prima noastră publicație pe teme educaționale a fost publicat la Battle Creek, Michigan, din Iulie 1897 până în vara anului 1899.] ar trebui să manifeste o grijă deosebită cu articolele pe care le supun atenției cititorilor. De ce au fost publicate în acest ziar articole despre realizări ale oamenilor? Voi nu reflectați slava lui Dumnezeu prin preamărirea acestor oameni socotiți învățați în Educator și Instructor [Aici se face referire la Youth's Instructor.]. Oare au revistele aceste scopul de a face publicitate acestor oameni, metode și cărți pe care le amintiți? Ce are asta de-a face cu educația creștină? Voi nu trebuie să le prezentați oamenilor viețile și realizările unora implicați în lucrarea de educație, ci despre felul de educație promovat de cel mai mare Învățător pe care lumea L-a cunoscut și care se vede și în Cuvântul lui Dumnezeu.

Ținând minte lucrul acesta, care este cu totul diferit față de ce practică cele mai renumite școli din zilele noastre, să ne angajăm să nu le vorbim oamenilor despre acei educatori care nici nu cunosc și nici nu ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu. S-ar putea ca ei să creadă că predau ceea ce și creștinismul învață, dar noi știm sigur că „doctrinile” lor sunt doar poruncile omenești. Ei au rămas cu mult în urmă în ceea ce privește cele mai importante aspecte ale educației din timpurile noastre. Domnul nu va însărcinat să puneți pe paginile

ziarelor noastre istoria și personalitatea acestor oameni.

Adevărata autoritate -- Cei aflați în comitetul redacțional al publicației Christian Educator au o prea mică înțelegere a naturii speciale a adevăratei educații. Nu mi se pare înțelept să cerem bani pentru sprijinirea acestei publicații. Putem studia surse cu o autoritate superioară. Dumnezeu a afirmat lucruri minunate despre principiile de la baza educației. Apostolul Petru spune: „În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui. Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas, care zicea: «Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.» și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt. și avem cuvântul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până când se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre. Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o proorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.” (2 Petru 1, 16-19)

Indicatoare înșelătoare -- Domnul a chemat din lume un popor căruia i-a dat o mare lumină și cunoștință cu privire la cuvântul Său. EL le spune în Exod 31, 12-18 ce fel de relație dorește să aibă cu ei. Dumnezeu nu ne-a îngăduit să preamărim pe anumiți oameni, prezentându-le studenților pe aceia care nu poartă sigiliul lui

Dumnezeu, sigiliu pe care el îl pune asupra poporului Său. „Păziți Sabatele Mele, pentru că sunt un semn între Mine și voi din neam în neam; ca să știți că Eu sunt Domnul care vă sfințesc.” Aceia care refuză să facă parte din poporul Său ales și sfințit prin păzirea Cuvântului Său, sunt ca niște indicatoare care arată în direcții greșite. Același lucru se poate spune și despre aceia care îi încurajează pe tineri să studieze ca model pe niște presupuși înțelepți, dar care nu au dat dovadă de înțelepciunea lor prin faptul că nu L-au cunoscut și nici nu au păzit poruncile Lui.

Editorii publicațiilor deja amintite, Educator și Instructor nu trebuie să abată atenția poporului de la Dumnezeu la oameni, încurajându-i să studieze cărțile acelor care nu au fost supuși Domnului Cerurilor. Dumnezeu nu-i privește cu plăcere pe aceia care Îi întorc spatele pentru a întreba pe dumnezeii Acronului, în ciuda faptului că El i-a ales ca administratori ai adevărilor Sale sfinte. Să depunem toate eforturile pentru onorarea și înălțarea Numelui lui Dumnezeu în orice articol publicat în periodicele noastre. Nu trebuie să alocăm spațiu pentru publicarea principiilor educaționale susținute de așa-ziii înțelepți ai lumii. datoria noastră este de a educa oameni care să ducă lumina în toată lumea, pentru a pregăti un popor în vederea celei de-a doua veniri a lui Isus Hristos pe norii cerului.

În loc să facem referire mereu și mereu la diferiți autori și să publicăm biografiile lor, ceea ce fac acum sau ce au făcut în trecut, cei care lucrează la producerea articolelor să scrie un mesaj hotărât către această lume, dovedind astfel că se află sub influența Duhul

Sfânt și care înțeleg și iau seama la sfatul sfântului Pavel: „Tu să rămâi în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat pentru că știi de la cine le-ai învățat.” (2 Timotei 3, 14). Aceia care se lasă conduși de Duhul Sfânt vor împrumuta principiile educației de la Cel care este prea înțelept ca să poată greși și prea bun ca să fie nedrept.

Nu preamăriți ideile oamenilor -- NU trebuie să preamărim ideile oamenilor cu privire la educație. Poporul lui Dumnezeu trebuie să privească la lucruri mai înalte decât acestea. Domnul are o mare dorință de a împărtăși din Duhul Său cel Sfânt tuturor acelor care înfometează și însetează după neprihănire. Dumnezeu consideră o adevărată nebunie tendința care se manifestă printre aceia care pretind a fi educatori, și anume aceea de a lăuda și preamări pe oameni învățați. Pavel spune: „Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării: dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu. Căci este scris: «Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți, și voi nimici priceperea celor pricepuți.» Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prostit Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia? Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii. Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și Grecii caută înțelepciune; dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru Iudei este o pricină de poticnire, și pentru Neamuri o nebunie; dar pentru cei chemați, fie Iudei, fie Greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. Căci nebunia lui Dumnezeu,

este mai înțeleaptă decât oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu, este mai tare decât oamenii. De pildă, fraților, uitați-vă la voi care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales. Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari. și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii, și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt; pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 1, 18-28).

și apoi Domnul mai spune: „Așa vorbește Domnul: «Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul.»” (Ieremia 9, 23).

Dezonorându-l pe creator -- De ce este oare Domnul atât de direct în această privință? Asta pentru că mulți dintre aceia care sunt preamăriți înaintea poporului Său nu Îi sunt credincioși și astfel cei care Îi laudă dezonorează pe Creatorul lor. Aceia care petrec timp și își pun la lucru toate darurile în această lucrare, pretinzând în același timp că lucrează pentru Cuvântul și cauza lui Dumnezeu, dovedesc că au o imensă nevoie de a învăța de la marele Învățător, pentru că educatori fiind ei ar trebui să aibă în ei spiritul Marelui Educator. Ei nu fac diferență între cei circumciși și cei necircumciși, plasându-i pe toți la același nivel.

Dacă nu au o rațiune vie și sfințită, pentru a putea face deosebirea între sacru și profan, ei vor continua să plaseze pe oameni în locul lui Dumnezeu. Nereușind să facă distincție între ascultare și neascultare vor da glas unui mesaj nesigur și oamenii vor fi astfel nepregătiți pentru bătălia din marea zi a Domnului.

Domnul privește diferit la cei ce ascultă și la cei ce nu ascultă. „Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul tău, Sfântul lui Israel: «Eu, Domnul, Dumnezeul tău, te învăț ce este de folos, și te călăuzesc pe calea pe care trebuie să mergi! O! de ai fi luat aminte la poruncile Mele, atunci pacea ta ar fi fost ca un râu, și fericirea ta ca valurile mării.»” (Isaia 48, 17-18). „și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare, pentru ca, după cum este scris: «Cine se laudă, să se laude în Domnul.»” (1 Corinteni 1, 30-31).

Cât de important este ca aceia de la care se așteaptă să fie educatori să studieze cu atenție în Scriptură pentru a afla calea, adevărul și viața. Ei pot găsi instrucțiuni foarte importante în capitolul 6 al Evangheliei lui Ioan. Profesorii noștri trebuie să studieze aceste capitole cu foarte mare atenție pentru a putea să le ofere studenților hrană la vreme de nevoie. Hristos spunea: „În prooroci este scris: «Toți vor fi învățați de Dumnezeu. Așa că oricine a ascultat pe Tatăl, și a primit învățătura Lui, vine la Mine. Nu că cineva a văzut pe Tatăl, în afară de Acela care vine de la Dumnezeu; da, Acela a văzut pe Tatăl. Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, are viața veșnică.

Eu sunt Pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit. Pâinea, care se pogoră din cer, este de așa fel, ca cineva să mănânce din ea, și să nu moară. Eu sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea pe care o voi da Eu, este trupul Meu pe care îl voi da pentru viața lumii.»

Isus le-a zis: «Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură. Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu rămân în el. După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine. Astfel este pâinea, care s-a pogorât din cer, nu ca mana pe care au mâncat-o părinții voștri, și totuși au murit: cine mănâncă pâinea aceasta, va trăi în veac. Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață.»”(Ioan 6, 45-63)

Dacă aceste cuvinte vor fi studiate și înțelese pe deplin, vor aduce lumină și bucurie. Totuși există unii care nu vor vedea niciodată frumusețea sau importanța lor. „Cuvintele pe care vi le spun eu”, zicea Hristos, „sunt duh și viață”. Numai Cuvântul Dumnezeului celui viu deține perfecțiunea. Cei care îi învață pe tineri se pot hrăni în voie din acesta, fiind conștient în același timp

de pericolul care există de a se hrăni din alte cărți deși s-ar putea să fie multe lucruri foarte bune în ele.

Deosebiți de lume -- Editorii periodicelor noastre trebuie să se străduiască să atragă atenția oamenilor asupra Cărții Cărilor și asupra acelor cărți și periodice care prezintă Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este. Pe măsură ce aceia care contribuie la scrierea articolelor se pun la dispoziția Duhului Sfânt, vor apăra mai puțin ideile oamenilor și mai mult din Cuvântul lui Dumnezeu. Stând la picioarele lui Isus și învățând de la Acela care este infinit în înțelepciune, vor înțelege în propria lor experiență ce înseamnă să mănânci trupul și să bei sângele Fiului Omului. Toți aceia care învață pe alții Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să trăiască această experiență.

S-ar putea ca unii să spună acelor care fac din Cuvântul lui Dumnezeu cartea lor de căpătâi ca sunt prea înguști în gândire și că vor să facă o deosebire prea mare între ei și lume pentru a mai putea sluji la ceva. Aceasta este o greșală. Răul acesta de care ne temem nu va fi adus la îndeplinire. Dumnezeu vrea ca poporul Său să se deosebească de lume în toate privințele pentru că altfel ar deveni foarte confuz, întocmai ca ucenicii care s-au întors de la Hristos și nu au mai mers cu El.

Hristos nu le cere oamenilor să-i slăvească pe semenii lor. El nu le-a cerut să laude frumusețea înfățișării Sale și nici nu a intenționat ca oamenii să-și concentreze atenția asupra frumuseții Sale fizice. Dorința sa era să atragă atenția oamenilor la virtuțile

caracterului Său și la ascultarea Sa perfectă, pentru ca uitându-se la El, toți să poată fi schimbați în același chip de slavă și să reprezinte bunătatea, mila și dragostea Sa față de lume. -- Scrisoarea 85, 1899.

Capitolul 16

Publicațiile despre sănătate

Jurnalele și cărțile de sănătate de care avem nevoie -- Oamenii au o mare nevoie de lumina care strălucește de pe paginile cărților și revistelor noastre pe teme de sănătate. Dumnezeu vrea ca aceste cărți și reviste să fie folosite ca mijloc pentru a atrage atenția oamenilor, făcându-i astfel să ia seama la avertismentul din întreita solie îngerească. Revistele noastre de sănătate sunt adevărate instrumente pentru aruncarea semințelor de lumină care le sunt necesare locuitorilor acestei lumi în vederea pregătirii pentru Ziua Domnului. Ele exercită de asemenea o influență nebănuț de mare în ceea ce privește sănătatea, temperanța și reformele sociale și vor aduce o contribuție însemnată la prezentarea eficientă înaintea oamenilor a adevăratei valori a acestor lucruri. -- Testimonies for the Church 7:136 (1902).

Importanța literaturii noastre pe teme de sănătate -- Revistele despre reforma în domeniul sănătății vor fi citite Dumnezeu mulți care nu vor avea privilegiul de a vedea sau citi ceva despre unele din temele Bibliei. Satisfacerea apetitului pervertit va duce în cele din urmă la moarte. Trebuie să nu dăm curs intemperanței. Să ne străduim împreună să arătăm că vinul și băuturile tari au un puternic efect negativ asupra talentelor pe care Dumnezeu ni le-a dat. Lumea trebuie să cunoască adevărul în ceea ce privește reforma în domeniul sănătății. Avem nevoie de acest lucru pentru a atrage atenția

oamenilor asupra adevărurilor Biblie.

Dumnezeu dorește ca poporul său să dea dovadă de temperanță în toate lucrurile. Dacă nu vor face lucrul acesta nu vor avea dorința și nici capacitatea de a fi sfințiți prin adevăr. Până și gândurile le vor fi pervertite.

Abordați-i pe oameni la nivelul lor -- Sunt mulți oameni despre care se crede că sunt deosebit de degradați, dar care se pot apropia de adevăr dacă li s-ar spune într-un mod corespunzător despre obiceiurile lor nesănătoase. Apoi ei vor putea fi educați, înnobiți și sfințiți, vase potrivite pentru destinația pe care le-o va da Stăpânul. Abordați-i pe oameni la nivelul lor și, cu inimile pline de dragostea lui Hristos pentru ei, prezentați-le materiale bune de citit. Mulți dintre cei care sunt atrași de Hristos vor fi receptivi. Ei sunt dezgustați de formalismul care există astăzi în lumea creștină. Mulți se lasă de credință din cauza faptului că văd această lipsă a adevăratei evlavii la aceia care pretind că sunt creștini. Se pot face multe lucruri pentru a pregăti calea introducerii adevărului, dacă se vor face eforturi susținute pentru promovarea reformei în domeniul sănătății.

Mi s-a arătat că atenția deosebită care se va acorda acestei ramuri a lucrării va îndepărta multe prejudecăți din mințile oamenilor, prejudecăți care i-au împiedicat să primească adevărul și să citească revistele care prezintă adevărul pe care îl credem. Nu trebuie să trecem cu vederea această parte a lucrării. Fiecare familie trebuie să-și împlinească datoria în această privință, răspunzând

apelurilor Duhului Sfânt de a respecta Cuvântul lui Dumnezeu în ceea ce privește neîngăduirea apetitului. Făcându-i pe oameni să ia seama la principiile reformei în domeniul sănătății, veți pregăti astfel calea pentru ca aceștia să acorde atenție adevărului prezent. Însoțitorul meu mi-a spus: „Educați, educați, educați!” Minte trebuie să se dezvolte; Satana și-a atins scopul de a întuneca mințile, pentru că el poate transforma un apetit pervertit într-o cale de a degrada sufletele multora.

Unul dintre motivele pentru care nu mai există acea evlavie curată și însuflețire în mijlocul bisericii este acela că mulți își ocupă mintea cu lucruri prea puțin importante și nu-și iau timp să mediteze, să studieze Scripturile și să se roage. Dacă apelurile Duhului Sfânt ar fi urmate și s-ar lua seama la greșelile care se fac în pregătirea hranei și influența pe care o are aceasta asupra aspectelor morale ale ființei noastre, s-ar vedea schimbări hotărâte în fiecare familie. Lipsa temperanței în domeniul apetitului pe care au manifestat-o primii noștri părinți a avut ca rezultat pierderea Edenului. Chiar și printre adventiștii de ziua a șaptea se poate observa această tendință și obiceiuri; de asemeni o manieră nesănătoasă de a pregăti hrana doar pentru a fi gustoase și felul dăunător sănătății de a se îmbrăca slăbesc puterile fizice, mintale și morale, rezistarea la ispită devenind tot mai grea. Ce putem face? Din păcate aceste lucruri sunt destul de neglijate....

Datoria de a prezenta o reformă în domeniul sănătății -- Această stare de lucruri îmi cauzează o mare întristare. Însoțitorul meu mi-a spus: „Toți aceia care cred și proclamă adevărul nu trebuie

numai să respecte principiile reformei în domeniul sănătății ci să și învețe pe alții să facă la fel.” Acesta este un mod foarte eficient de a face pe necredincioși să se gândească la faptul că în același fel în care avem o bogată cunoștință despre principiile și dieta unui mod sănătos de viață, și perspectiva noastră asupra doctrinelor biblice ar fi la fel de bine fundamentată. Dacă nu vom fi eficienți în această privință, nu vom mai avea o influență atât de mare asupra lumii.

Articole scurte și interesante -- Tot ceea ce spuneți de la amvoanele adunărilor mari să aibă un puternic caracter reformator. Stimulați intelectul. Folosiți orice talent posibil la maxim și apoi tipăriți pliante încercând să scrieți articolele într-o manieră simplă pentru ca subiectele care le sunt prezentate să fie foarte precise și clare, ca o repetare tăcută a ceea ce s-a spus prin viu grai. Nu cheltuiți prea mult cu producerea articolelor scurte și interesante pentru că trebuie răspândite pretutindeni. Întotdeauna ar trebui să le aveți la îndemână atunci când prezentați adevărul oamenilor cărora li se pare încă nou și ciudat.

Această ramură a lucrării în via Domnului nu a primit atenția cuvenită. Mi s-a arătat că s-a pierdut mult prin neglijarea acestor chestiuni. Ar trebui să dăm dovadă de o administrare mai înțeleaptă a sarcinilor încredințate nouă de Domnul. Trebuie să atragem atenția oamenilor asupra acestei părți a lucrării pentru că altfel Satana va îndepărta semințele care fuseseră semănate. Cei care vor primi adevărul vor fi mult mai puțini în comparație cu aceia care-l vor respinge. Dar, chiar și un singur suflet are o valoare imensă. Valoarea întregii lumi pălește în comparație cu valoarea unui singur

suflet. -- Manuscris 1, 1875.

Cei mai buni din țară -- Poporul pierde din lipsă de cunoștință. Apostolul Petru spune: „Uniți cu credința voastră fapta, cu fapta cunoștința.” După ce am primit credința Evangheliei, noi trebuie în primul rând să depunem toate eforturile pentru a ne însuși principii curate și sfinte, curățindu-ne astfel mintea și inima pentru a primi o cunoștință adevărată. Oamenii sunt în pericolul de a se îmbolnăvi de tot felul de boli și cu toate acestea mulți nu au cunoștință despre remediile acestora și de ceea ce trebuie făcut pentru a evita îmbolnăvirea. Dumnezeu a intenționat ca o dată cu fondarea Institutului pentru Sănătate (care ar fi oferit cunoștințe numărului relativ mic de oameni care l-ar fi vizitat) mulți să fie instruiți cu privire la lucrurile pe care le pot face acasă pentru a trata diferite boli. Această revistă, *Healt Reformer* [Aceasta a fost prima noastră publicație pe teme de sănătate, care a apărut sub titlul acesta din 1866 până în 1878. Ulterior a fost cunoscută sub numele de *Good Health.*], este mijlocul prin care oamenii vor primi o mare lumină și ar trebui să fie cea mai bună publicație pe teme de sănătate din țară. Ea trebuie să răspundă nevoilor oamenilor de rând, gata să dea răspuns oricărei întrebări înțelepte, dând explicații complete cu privire la principiile legilor vieții și a felului în care putem rămâne sănătoși respectându-le. Obiectivul final al acestui tip de publicație trebuie să fie sănătatea poporului lui Dumnezeu. Oamenii de rând, care nu au destui bani pentru a studia la Institut, trebuie să primească cunoștințe prin intermediul acestei reviste. -- *Testimonies for the Church* 1:552, 553.

Ridicând ștacheta prea mult -- Am aflat că fratele _____, a recomandat încetarea publicării revistei Public Health Journal [The Pacific Health Journal, publicație finanțată de Rural Health Retreat din Sfânta Elena a apărut pentru prima dată în California n anul 1885. Din vara anului 1904, revista a apărut la Washington D. C. sub numele de Life and Health.](publicat în interesul Stațiunii de Refacere) și înlocuirea acesteia cu revista Good Health [În 1879, primul nostru jurnal de sănătate, The Health Journal, devine Good Health, fără nici o schimbare a editorilor]. A trebuit să-i răspund urgent fratelui Loughborough, nu, nu, noi trebuie să creștem de la începuturile simple. Revista Good Health face o treabă bună în zona din estul Munților Stâncoși dar nu este potrivită pentru această lucrare de abia începută pe coasta Pacificului. Materialul trebuie pregătit în aceeași manieră în care a apărut și în Health Reformer, lucrând cu aceeași abilitate dovedită și mai înainte; în ceea ce privește frecvența, ea ar trebui să fie lunară și nu trimestrială.

Revista Good Health are un nivel prea înalt pentru oamenii ca aceștia care au prea puține cunoștințe. Ar trebui să dăm dovadă de mai multă simplitate, publicând lucruri interesante pentru a mări eficiența revistei în această lucrare de pe coasta Pacificului. Domnul dorește continuarea publicării revistei și așa se va întâmpla. Ea nu va înceta să apară pentru că fratele _____, a decis să nu o mai publice. Oricât de multe critici i-ar aduce, întocmai cum o face Trall în cazul revistei Health Reformer, revista va continua să apară. -- Scrisoarea 10, 1887.

Înlocuiți caracterul searbăd cu savoare -- Desfășurați-vă munca

la revista Herald of Health [publicat în Australia cu începere din Ianuarie, 1898. Ulterior cunoscut ca și Australasian Good Health și Life and Health.] dând dovadă de credința voastră în Isus și depunând toate eforturile pentru ca revista să aibă succes. Frazele ar trebui să fie scurte pentru că în felul acesta articolele vor fi mai interesante.

Sper și mă rog pentru ca această revista să vorbească cu vitalitate în slujba binelui. Faceți tot ce puteți ca să nu devină searbădă. Umpleți-o de savoare adevărului curat. Aceasta va fi o mireasmă de viață spre viață. -- Scrisoarea 137, 1900.

Rețete pentru publicațiile pe teme de sănătate -- Revista noastră pe teme de sănătate încă mai publică rețete despre felul în care se pregătea hrana înainte. Nu este bine. Revistele noastre ar trebui să publice numai rețete cu mâncăruri simple și complete din punctul de vedere nutritiv. Ar fi naiv din partea noastră să credem că aceia care o viață întreagă au fost foarte îngăduitori în privința apetitului, vor putea dintr-o dată să gătească pentru ca hrana să fie simplă, apetisantă și având toate elementele nutritive. Fiecare institut de sănătate și restaurant cu principii culinare sănătoase ar trebui să-și propună să învețe pe alții acest lucru.

Noi trebuie să-i învățăm pe oameni cum să gătească simplu, gustos și sănătos. Revistele noastre nu trebuie să publice nici o rețetă care să aducă prejudicii numelui nostru de promotori ai reformei în domeniul sănătății. -- Scrisoarea 201, 1902.

Stați aproape de oameni -- Ritmul nostru nu trebuie să fie mai rapid decât puterea de urmărire a aceluia care sunt convinși din punctul de vedere intelectual și emoțional de adevărurile pe care noi le susținem. Noi trebuie să-i abordăm pe oameni acolo unde sunt. Multora dintre noi ne-a trebuit mulți ani ca să ajungem la nivel acesta în reforma în domeniul sănătății. Reforma în dietă înaintea destul de greu pentru că apetitul pe care trebuie să-l învingem este foarte puternic. Lumea zace în lăcomie. Ar trebui să fim la fel de îngăduitori cu acești oameni cum am fost și noi înșine lăsându-le cel puțin atât timp cât ne-a trebuit și nouă să ajungem la nivelul la care suntem. Să-i ajutăm să înainteze pas cu pas până când ei vor sta tari pe platforma acestei reforme. Trebuie să fim foarte atenți pentru a nu avea un ritm prea mare, pentru că altfel va trebui să parcurgem de două ori același drum. În ceea ce privește reformele este întotdeauna mai bine să fii cu un pas înapoi decât cu un pas înainte.

Dar în primul rând, înainte de a scrie despre un anumit lucru, trebuie ca acesta să fie valabil în familie noastră și să se vadă și în dietă. Altfel ar însemna că ne ascundem, ceea ce ar fi tot un soi de fățarnicie.

Capitolul 17

Distribuirea periodicelor

Review and Herald și Signs of the Times -- Unii au făcut greșeala de a reduce prețurile revistelor pentru a răspunde unor dificultăți financiare din partea cumpărătorilor. Nu trebuia acționat așa în ciuda faptului să nu contestăm sinceritatea acelor care au făcut-o. Ei gândeau că generozitatea lor îi va determina pe pastori și pe membri laici să lucreze mai mult pentru a crește nevoia pentru aceste publicații.

Atât pastorii cât și membrii laici ar trebui să aibă o atitudine corectă și generozitate față de casele de editură. În loc să depună toate eforturile pentru ieftinirea prețului cărților, tratatelor și revistelor, ei ar trebui să se străduiască să-i convingă pe oameni de adevărata valoare a publicațiilor noastre. Toți acești bănuți cu care s-a ieftinit prețul publicațiilor au cauzat editurilor pierderi de mii de dolari, când de fapt ieftinirea nu a fost prea mare pentru a fi semnificativă pentru cineva.

Atât Review and Herald cât și Signs of the Times sunt reviste destul de ieftine. Dar Review este o revistă foarte valoroasă pentru că articolele din cuprinsul ei prezintă un interes deosebit pentru biserică și fiecare familie de credincioși ar trebui să o aibă. Dacă unii sunt prea săraci pentru a le cumpăra, comunitățile ar trebui să strângă bani și să le dea acestor familii sărace posibilitatea de a avea

aceste reviste.

O astfel de acțiune ar fi mult mai înțeleaptă decât dacă a-i lăsa pe săraci la mila editurilor și a societăților misionare.

Se poate întreprinde același lucru și cu revista Signs. Cu ușoare modificări, revista a înregistrat o creștere continuă în ceea ce privește interesul și valorile morale promovate de la înființarea ei. Aceste reviste au același scop. Ele sunt două unelte cu aplicabilitate specifică în această mare lucrare de răspândire a luminii în vederea pregătirii pentru Ziua Domnului. Trebuie manifestat același interes pentru susținerea ambelor publicații.

Extindeți aria de acoperire -- Frații ar trebui să facă eforturi mai mari pentru extinderea ariei de acoperire a revistei Review. Acest lucru este posibil dacă frații și surorile noastre ar manifesta o mai mare seriozitate și ar depune eforturi mai susținute. Revista ar trebui să existe în fiecare familie. Dacă aceia care nu se bucură săptămânal de prezența sa ar renunța luxul pe care și-l permit uneori cu cafea și ceai, ar avea destui bani pentru ca mesagerul luminii să pătrundă și în locuința lor. Aproape fiecare familie cumpără unul sau mai multe ziare seculare, iar acestea conțin în mod frecvent povești de dragoste sau relatări pline de suspans despre crime și mârșăvii, lucruri care au un efect negativ asupra minții acelor care el citesc. Aceia care aleg să nu aibă revista pierd foarte mult. Hristos le poate adresa prin intermediul paginilor sale, avertismente, muștrări și sfaturi care le vor schimba modul de gândire, fiind ca pâinea vieții.

Conținutul periodicelor noastre -- Ziarele nu ar trebui să fie ticsite cu discuții sau dezbateri doctrinale foarte lungi, care sunt foarte obositoare. În schimb ar trebui să conțină scurte articole doctrinale și practice. În același timp prețul nu trebuie să fie atât de mică încât să se muncească pe degeaba. Același interes care a fost manifestat pentru răspândirea revistei Sign of the Times, ar trebui arătat și pentru Review and Herald. Astfel eforturile noastre vor fi încununuate de succes.

Ne aflăm pe un pamând vrăjit, unde Satana lucrează în continuu, legănând poporul pentru a-l adormi în leagănul unei siguranțe lumești. Eforturile noastre sunt paralizate de indiferență și de lipsă de zel. Isus a lucrat cu mult zel. Atunci când urmașii săi se vor încrede în El și vor lucra așa cum a lucrat și Maestrul lor, vor realiza și vor vedea rezultate pe măsură. Trebuie să depunem eforturi pentru a face ca publicațiile noastre să fie apreciate la adevărata lor valoare și pentru restaurarea gradată a scopului publicării lor. Noi nu ar trebui să fim mânați de gândul de a face cât mai mulți bani. Trebuie să înaintăm ferm, nelăsându-ne influențați nici de critică nici de laude. Mulți nu-și dau seama cât de greu va fi să restaurăm scopul publicării lor. Dar trebuie să facem lucrul acesta pentru a scăpa instituțiile noastre de pierderea reputației. Testimonies for the Church 4:198-600 (1881).

Pe birourile noastre -- Mulți dintre aceia care păzesc sabatul nu dau importanță achiziționării revistei Review iar unii nu au nici Review și nici Signs. Ei se scuză spunând că nu-și pot permite să cumpere aceste reviste care sunt foarte importante pentru fiecare.

Dar în multe cazuri pe birourile lor se găsesc diferite reviste seculare pe care le citesc copiii lor. Influența pe care cele mai multe dintre revistele de astăzi o manifestă este de așa natură încât Cuvântul lui Dumnezeu pare neatractiv, ba mai mult alterează gustul pentru literatura instructivă și de folos. Minteă asimilează lucrurile cu care se hrănește. Revistele seculare sunt pline de povestiri despre crime, jafuri și alte lucruri revoltătoare, iar mințea cititorului va stăruia asupra acestor scenarii otrăvitoare înfățișate aici. Ușor, ușor, cititul acestor povestiri senzaționale care atacă morala devine un adevărat obicei întocmai ca și consumul opiumului sau a altor droguri distrugătoare; ca rezultat cititorii vor avea minți din ce în ce mai slăbite și mai josnice iar unii chiar vor înnebuni. Satana se folosește mai mult decât orice altceva de aceste producții literare pentru a-și atinge scopul de slăbi mințea și de a corupe sistemele morale ale tinerilor.

Îndepărtați din căminele voastre toată literatura de acest fel. Bibliotecile voastre personale ar trebui să cuprindă cărți folositoare, instructive și înălțătoare, iar rezultatul pozitiv al acestora împreună cu cel al publicației oficiale a bisericii, Review and Herald, și al revistei noastre misionare, Sign of the Times, se va vedea atât asupra copiilor cât și asupra părinților. Iarna, când seriile sunt lungi, părinții, asigurându-se mai întâi ca toți copiii sunt acasă, ar trebui să-și ia timp pentru a le citi din Scriptură și din alte cărți interesante pline de cunoștință și care vor întipări în mințile lor principiile adevărului. Cel care citește cel mai bine dintre ei să o facă cu voce tare în timp ce ceilalți fac lucruri de folos. Aceste seri petrecute în cămin vor fi atât plăcute cât și folositoare. Așa cum trupul are

nevoie de hrană sănătoasă și mintea are nevoie de o lectură curată și sănătoasă. Astfel veți deveni mai puternici împotriva ispitei, formându-vă obiceiuri corecte și având drept călăuză principiile adevărului. -- The Review and Herald, 26 decembrie, 1882.

Azi dimineață am citit în Review și am găsit multe lucruri valoroase. Peste tot în lume, nu numai în America, fiecare familie adventistă ar trebui să aibă această revistă. Este revista pe care biserica noastră o lansează în lume. Voi depune toate eforturile ca atât în America cât și în Australia oamenii să se aboneze la ea. Eu nu subapreciez revista Signs of the Times. Amândouă revistele ar trebui să aibă o arie de acoperire foarte mare. Sper ca să crească și numărul acelor care s-au abonat la Watchman. Sper că veți depune toate eforturile pentru a convinge pe cât mai mulți să se aboneze la Review și la Watchman, pentru că aceste două reviste publică lucruri foarte importante pentru timpul în care trăim.

Promovarea revistei Watchman -- S-a pus întrebarea dacă Watchman ar trebui să circule și în afara teritoriului sudului Statelor Unite. Într-un vis am fost prezentă la o întâlnire unde se discuta această problemă. Unii erau de părere să nu ar fi o acțiune prea înțeleaptă încercarea de a mări aria de răspândire pentru tot câmpul de misiune. Ei spuneau că rolul acesta revine celorlalte două reviste Review and Herald și Signs of the Times, și că nu ar trebui să se permită ca publicați mai sus amintită să afecteze lucrarea acestora care erau circulau prin această zonă de o perioadă mai mare de timp. Ei credeau că misiunea revistei Watchman ar trebui să se limiteze la teritoriul din sudul Statelor Unite.

Alții au fost foarte uimiți de aceste propuneri. Unul care avea autoritate s-a ridicat și a spus: „Domnul Dumnezeu vede egoismul inimii omenești. Aceia care se preocupă îndeosebi de cele două publicații mai vechi nu ar trebui să permită ca munca lor să le fie afectată de planuri egoiste.

și Watchman ar trebui să aibă o circulație mai mare. Revista poartă mesajul adevărului în același mod ca și celelalte două. Aveți grijă să nu vă puneți în calea dezvoltării revistei.”

Lucrarea care trebuie făcută -- Aceia care au profitat de pe urma răspândirii celor două reviste Signs and Review să nu uite faptul că și Watchman are o lucrare de făcut. Dacă i se vor crea condiții pentru aducerea la îndeplinire a lucrării sale peste tot în lume, revista va fi foarte eficientă. Ea trebuie să circule oriunde de vor găsi oameni care să se aboneze la ea. -- Scrisoarea 351, 1904.

Periodicele despre sănătate -- Trebuie acordată o importanță majoră lucrării de difuzare a periodicelor noastre pe teme de sănătate. Toți aceia care cred în adevărurile speciale pentru timpurile în care trăim ar trebui să manifeste un interes deosebit pentru această acțiune. Dumnezeu dorește acum mai mult ca niciodată ca atenția oamenilor să fie îndreptată spre problema extrem de importantă a temperanței, stimulându-i să cerceteze principiile care stau la baza reformei sănătății. Componenta fizică a existenței noastre trebuie educată, cultivată și dezvoltată cu mare grijă pentru ca natura divină să fie descoperită în mod complet în oameni.

Capacitățile fizice și psihice trebuie exersate împreună cu toate tendințele lor pentru a atinge eficiența maximă.

Trebuie să le prezentăm oamenilor în mod continuu principiile reformei, întărind spusele noastre prin exemplul nostru personal. Legile sănătății merg mână în mână cu religia adevărată. Nu poți lucra pentru salvarea oamenilor dacă omiți să le prezinți nevoia de a renunța la plăcerile păcătoase care distrug sănătatea, înjosesc sufletul și împiedică adevărul divin să impresioneze mintea. Toți oamenii trebuie învățați să-și analizeze atent fiecare obicei pentru o eliminare imediată a acelor lucruri care dăunează sănătății corpului, având astfel o influență negativă și asupra minții.

Dumnezeu dorește ca poporul lui să fie purtători ai luminii pentru lumea aceasta care zace în întunericul cel mai adânc. Dar dacă ei vor refuza să umble în lumina pe care el a făcut-o să strălucească pe căile lor, lumina aceasta se va transforma în cele din urmă în întuneric și în loc să fie purtătorii de lumină pentru întreaga lume se vor pierde ei înșiși în întunericul care îi înconjoară. Dumnezeu dorește ca oamenii Săi să aibă mereu standarde foarte înalte. Prin sfaturi și exemplu personal acest standard trebuie ridicat și menținut mult deasupra standardelor false pretinse de Satana; dacă ne-am ghida după aceste standarde atât trupul cât și sufletul nostru vor fi atinse de mizerie, degradare, boală și în cele din urmă de moarte.

Toți aceia învăța pe alții ar trebui să cunoască multe lucruri despre boli și cauzele lor, fiind conștienți că fiecare acțiune pe care

o întreprinde omul ar trebui să fie în perfectă concordanță cu legile vieții. Lumina pe care Dumnezeu ne-a dat-o în privința reformei sănătății este pentru salvarea noastră și a lumii întregi. Toți oamenii ar trebui să știe faptul că Dumnezeu a ales să locuiască în noi și că noi trebuie să administrăm cu credință corpurile noastre. Lumea trebuie să cunoască aceste adevăruri mari. Noi trebuie să răspundem oamenilor la nivelul la care sunt și prin cuvintele și exemplele noastre să le arătăm frumusețea acestui nou mod de a viețui.

Datoria pe care o avem pentru lume -- Lume are urgentă nevoie de instruire în acest domeniu. A sosit timpul când fiecare dintre noi trebuie să accepte cu credință fiecare rază de lumină pe care Dumnezeu ne-a dat-o și să prezinte lumii cu seriozitate această Evanghelie a sănătății. Dacă adevărurile acestea sunt prezente în practică în viața noastră, vom avea putere pentru a duce la îndeplinire această lucrare. Dacă am urma cu toții lumina pe care am primit-o, vom primi binecuvântările lui Dumnezeu și vom avea o dorință foarte mare de a prezenta aceste adevăruri aceluia care nu le cunosc deloc.

Trebuie să manifestăm o grijă deosebită în lucrarea noastră pentru ca nu cumva anumite aspecte să se bucure de o importanță deosebită în defavoarea celorlalte. În ceea ce privește difuzarea periodicelor noastre pe teme de sănătate, nu s-a manifestat interesul care trebuia. Această lucrare nu trebuie neglijată pentru că altfel oamenii ar avea mult de pierdut.

Nimeni să nu neglijeze importanța acestei lucrări de difuzare a

periodicelor pe teme de sănătate. Cu toții ar trebui să contribuie cu mai mult interes, depunând mai multe eforturi în această privință. Dumnezeu îi va binecuvânta pe aceia care arată un interes mai mare față de această lucrare, pentru că, astăzi, este nevoie de o implicare deosebită în această privință.

Pastorii pot și trebuie să facă multe lucruri pentru a stimula difuzarea periodicelor pe teme de sănătate. Fiecare membru al bisericii trebuie să manifeste același interes pentru aceste periodice ca și pentru celelalte publicații ale noastre. Nu ar trebui creată nici o tensiune între cele două părți; ambele sunt esențiale, trebuind să circule simultan în câmpuri. Ele se completează și nu se exclud una pe cealaltă. Difuzarea periodicelor pe teme de sănătate vor avea o importanță foarte mare în ceea ce privește pregătirea oamenilor pentru acceptarea acelor adevăruri care îi vor pregăti pentru venirea iminentă a Fiului Omului. -- Counsels on Health, 445-447 (1901).

Dați dovadă de echilibru -- Este bine dacă manifestați un mare interes pentru difuzarea periodicelor pe teme de sănătate. Dar acest domeniu nu trebuie să vă acapareze cu totul. Reforma sănătății este la fel de legată de solia celui de-al treilea înger ca și brațul de trup. Dar brațul nu poate lua locul trupului. Noi trebuie să lucrăm pentru a proclama solia celui de-al treilea înger, a poruncilor lui Dumnezeu și a mărturiei lui Isus. Solia trebuie proclamată cu un glas tare și ea trebuie dusă întregii lumi. Trebuie să unim prezentarea principiilor reformei sănătății cu această solie, nu să le prezentăm separat și în nici un caz prima să nu ia locul celei de-a doua. -- Scrisoarea 57, 1896.

Capitolul 18

Reclama făcută ziarelor

Discursurile publicate -- Adevărurile prezentate la amvon într-o predică ar trebui publicate într-o formă cât mai compactă și difuzate pe arie cât mai mare. Predicile importante ținute la întâlnirile noastre în corturi ar trebui, pe cât posibil, să fie publicate în ziarele noastre. Astfel adevărul expus înaintea unui număr limitat de oameni poate ajunge la mult mai mulți. și acolo unde adevărul a ajuns denaturat, oamenii vor avea ocazia de a cunoaște exact cuvintele predicatorului. -- Testimonies for the Church 6:37 (1900).

Mulți se vor trezi prin intermediul ziarelor -- Mulți sunt aceia care doresc să cunoască adevărul. Îngerii cerești caută să-i determine pe oameni să studieze marile teme ale Bibliei. Se va aduce la îndeplinire o lucrare mult mai mare decât până în prezent iar slava nu va reveni oamenilor, pentru că îngerii lucrează zi și noapte pentru aceia care vor deveni moștenitori ai mântuirii. Toți aceia care vor să fie mântuiți, trebuie să lucreze cu mesagerii divini pentru a-i determina pe locuitorii pământului să-și îndrepte atenția către adevărurile solemne pentru timpul acesta.

Solia celui de-al treilea înger are o mai mare importanță decât lăsăm noi acum să se înțeleagă. Noi trebuie să depunem toate eforturile pentru a descoperi tot ce este posibil din semnificațiile acestei solii foarte importante. Pământul trebuie să se umple de

slava sa. Chiar acum îngerii din ceruri vor zbura peste fața pământului pentru a trezi interesul în mintea multora dacă noi vom lucra împreună cu ei. Dar este trist faptul că noi nu conlucrăm cu providența lui Dumnezeu și lăsăm nefăcută lucrarea de a duce razele adevărului acelor care sunt în întuneric.

Unii oamenii vor răstălmăci doctrinele pe care noi le credem și pe care le înfățișăm ca adevărul biblic. Este nevoie de planuri bine alcătuite pentru a face posibilă publicarea articolelor noastre și în ziarele seculare, pentru că astfel multe suflete vor fi trezite pentru a vedea adevărul. Dumnezeu va ridica oameni potriviți pentru a semăna pretutindeni. Dumnezeu ne-a dat o lumina mare cu privire la multe adevăruri importante și lumea trebuie să cunoască această lumină. -- Scrisoarea 1, 1875.

Capitolul 19

Cărțile de care este nevoie

Pentru întărirea stâlpilor de credință -- Lucrarea de publicare a cărților este o lucrare bună și măreață. Dar nu întotdeauna a ocupat poziția înaltă și sfântă la care a vrut Dumnezeu ca ea să funcționeze pentru că unii care s-au angajat în această lucrare au permis amestecul intereselor proprii. Lucrarea de editare ar trebui să fie mijlocul prin care lumea poate primi repede lumina sfântă a adevărului prezent. Publicațiile care văd astăzi lumina tiparului trebuie să fie de o așa natură încât să întărească fiecare stâlp al credinței care a fost stabilit de Cuvântul lui Dumnezeu și prin descoperirile Duhului Sfânt.

Adevărul pe care Dumnezeu li l-a dat poporului Său în aceste zile de pe urmă, trebuie să-i facă în stare să stea neclintiți în fața acelor care vor aduce teorii false în biserică. În același adevăr care a rezistat atacurilor dușmanului timp de jumătate de secol, poporul lui Dumnezeu trebuie să-și afle astăzi liniștea și încrederea. Noi trebuie să le dovedim necredincioșilor că avem adevărul Cuvântului lui Dumnezeu printr-o viață de renunțare la sine. Nu trebuie să luăm credința noastră în derâdere ci trebuie să avem mereu înaintea ochilor exemplul Aceluia care, deși era Prințul Cerului, s-a coborât pentru o viață de renunțare la sine și sacrificiu pentru a răzbuna dreptatea Cuvântului Tatălui Său. Fiecare din noi să ia hotărârea de a face totul posibil pentru ca lumina faptelor noastre celor bune să

lumineze în fața întregii lumi.

Unitate și progres -- Cei care conduc lucrare de publicare a cărților și jurnalelor noastre trebuie să fie în perfect acord unii cu ceilalți, astfel încât lumina pe care ele o conțin să poată ajunge cu rapiditate pretutindeni, creștinilor cu numele și lumii întregi. În ceea ce privește vânzarea cărților s-ar fi putut realiza mult mai multe lucruri decât s-au realizat până acum.

Pastorii bisericilor noastre ar trebui să facă un apel la adresa membrilor pentru triumfarea adevărului. „Scoală-te, luminează-te! Căci lumina vine și slava Domnului răsare peste tine. Căci iată, întunericul acoperă pământul și negură mare popoarele; dar peste tine răsare Domnul și slava Lui se arată peste tine. Neamuri vor umbla în lumina ta și împărați în strălucirea razelor tale.” (Isaia 60, 1-3). În dragoste și unitate credincioșii vor realiza lucruri minunate. Nu se va scula biserica noastră pentru a adresa ultimul strigăt de avertizare către lume? -- Testimonies for the Church 9:69-70 (1909).

Un mesaj oportun -- După un timp am adormit din nou. De dat aceasta se părea că sunt la un consiliu unde se discuta activitatea noastră de publicare. Câțiva dintre frații noștri erau prezenți acolo, lideri ai lucrării, iar fratele Haskell și soția sa vorbeau unu cu celălalt și cu ceilalți frați despre difuzarea cărților, tractatelor și periodicelor noastre.

Fratele Haskell oferea o serie de motive pentru care cărțile ce cuprindeau lucrurile dezvăluite surorii White, adică acelea care

conțineau mesajul special pentru lumea de acum, ar trebui să fie difuzate mai intens. „De ce”, zicea el, „aceste cărți care conțin sfaturi divine nu sunt apreciate și difuzate mai mult? De ce nu se insistă asupra cărților care conțin avertismente despre lucrarea lui Satana? De ce nu depunem eforturi mai intense pentru difuzarea acelor cărți care arată planurile întocmite de Satana pentru contracararea lucrării lui Dumnezeu, dezvăluindu-i planurile și înșelăciunile? Putem contracara răul moral pe care el vrea să-l provoace prin înșelăciunile sale deschizând ochii oamenilor pentru ca ei să poată da seama de situația lucrurilor și de pericolele timpului nostru; astfel ei vor depune eforturi sârguincioase pentru a se prinde prin credință de Hristos și neprihănirea Sa.”

În mijlocul nostru stătea un mesager ceresc care ne adresa sfaturi și avertismente. El ne-a explicat destul de clar că lumea piere din lipsa cunoștinței Evangheliei cerului și ca acest mesaj, atât din materialele publicate deja cât și din cele ce urmează a fi publicate, ar trebui să ajungă la toți oamenii, indiferent de distanță. -- Testimonies for the Church 9:66-67 (1909).

Care întăresc poporul -- Cărțile mai mari conțin adevărul prezent pentru timpul în care trăim, adevăr care trebuie proclamat în toate colțurile lumii. Colportorii noștri trebuie să distribuie aceste cărți care prezintă în mod clar instrucțiuni despre mesajul care va pregăti poporul pentru a sta în picioare pe platforma adevărului prezent, ridicând sus stindardul pe care stă scris, „Poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” -- Manuscris 136, 1903.

Aduceți-vă aminte de călăuzirea lui Dumnezeu. -- Mă afectează profund situația noastră prezentă. De mult trebuia făcută lucrarea pe care o facem noi acum. Noi trebuie să facem exact cum i-a poruncit lui Moise Domnul să facă atunci când, după ce au pribegit prin pustie, copiii lui Israel se aflau pe malul Iordanului. Moise a fost îndemnat să le aducă aminte felul în care s-a purtat Domnul cu ei în tot timpul călătoriei lor prin pustie. Deuteronomul înregistrează această repetare.

Noi ar trebui să publicăm din nou istoria timpurie a călăuzirii poporului de către Dumnezeu la începutul lucrării. Mulți dintre aceia care au descoperit adevărul mai târziu nu cunosc această istorie. Experiențele lui William Miller și ale colaboratorilor săi, ale căpitanului Joseph Bates și a altor pionieri ai mișcării adventiste, ar trebui să fie întotdeauna la îndemâna oricui. Dați mai multă atenție cărții fratelui Loughborough. Frații de la conducere trebuie să facă tot posibilul pentru răspândirea acestei cărți.

Trebuie să depunem toate eforturile pentru găsirea celei mai bune modalități de a reitera experiențele pe care le-am avut de la începutul lucrării când ne-am separat de celelalte biserici și am mers înainte pas cu pas în lumina pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Apoi am hotărât că numai singura noastră călăuzire avea să fie Biblia și numai Biblia. Să nu renunțăm niciodată la această poziție. Am văzut cum Dumnezeu și-a manifestat puterea în chip minunat. Am văzut miracole. Mereu și mereu când ajungeam la ananghie, Dumnezeu ne ajuta prin manifestarea puterii Sale. -- Scrisoarea 105, 1903.

Compilații ale articolelor Ellenei White -- Poporul trebuie să audă iarăși și iarăși lucrurile care le-au fost spuse până acum. Cititorii uită destul de repede articolele care se publică în reviste. Ele trebuie adunate și tipărite în volum pentru a fi la dispoziția credincioșilor și necredincioșilor. -- Scrisoarea 71, 1903.

Literatură pentru câmpul din sud -- Noi trebuie să pregătim literatură specială pentru câmpul din sud. Lucrarea de publicație trebuie să se desfășoare acolo pentru a pregăti cărțile cu stilul de care este nevoie acum. -- Manuscris 5, 1903.

Împliniți nevoile negrilor -- Am aflat că prima voastră prioritate în câmpurile din sud este lucrarea cu negrii. Ei bine, lucrați cu spor (dați-i bătaie). Dar trebuie să scoateți de sub tipar o serie de cărți cu multe ilustrații pentru că negrii trebuie să vadă un lucru înainte de a-l înțelege. Cărțile mici ar trebui distribuite pe gratis

Lucrarea de publicare din Nashville trebuie să fie de o așa natură încât să îplinească nevoie oamenilor pe care îi slujește. Totul trebuie să fie clar, simplu și bine ilustrat. Pentru această regiune sunt bune și ilustrațiile cu o calitate nu atât de mare deci mai ieftine. Trebuie publicate cărți bune și ieftine.

Sudul este o lume aparte, iar publicarea cărților trebuie făcută în locul acela. Dacă oamenii aceia nu vor putea avea cărți potrivite pentru ei, cuvintele și predicile nu vor avea un efect atât de mare asupra minților lor. Dar dacă ei ar avea cărți potrivite pentru ei, în

care să poată citi adevărul și vedea ilustrațiile alăturate, ei vor ține minte adevărul care va avea putere de convingere asupra lor. Apoi ar trebui editate alte cărți mai mari care să împlinească nevoile claselor mai educate. -- Manuscris 28, 1903.

Cărțile importante pentru această vreme -- Am primit o serie de scrisori prin care oamenii mă întrebau dacă nu cumva exista pericolul ca revistele și cărțile care au fost publicate și distribuite printre frați să conțină lucruri care nu sunt atât de esențiale pentru noi ca popor. Mi s-a spus că povestirile obișnuite publicate în general sub forma unor cărți nu sunt binefăcătoare pentru creșterea noastră. Lumea este plină de astfel de cărți și simplul fapt că aceste cărți se vând atât de bine nu constituie cât de puțin dovada faptului că aceste cărți ar trebui distribuite. Un astfel de sentimentalism umple mii de cărți fără valoare care sunt ca „lemnul, fân și trestie.” Scriitorii acestor cărți și-au hrănit mințile cu romantismul epocii lor. Toate lucrurile pe care mintea și le poate închipui, sunt scrise în cărți și aduse în fața oamenilor ca hrană pentru minte. Dar cele mai multe nu au nici o valoare. „Pentru ce să amesteci paie cu grâul?”. Nu avem nevoie de romane pentru că viața este plină de „aventură.”

Povestirile siropoase ieftine și fără valoare nu trebuie să fie nici vândute și nici să le se facă publicitate prin intermediul caselor noastre de editură. Multe dintre cărțile pe care noi le vindem acum nu sunt după voia lui Dumnezeu. Poate că în alte vremuri publicarea acestor cărți nu ar fi fost atât de rea, dar acum suntem prea aproape de sfârșitul acestei lumi pentru ca oamenii să fie hrăniți cu niște cărți atât de ieftine care nu răspund nevoilor lor. Îndreptați-le atenția

asupra cărților care prezintă o neprihănire și o credință practică. Curățiți și sfințiți tabăra. Sunt destule care pot oferi lumină acestei lumi.

Nu înțeleg de ce ziarele noastre fac atât de multe referiri la cărți care nu sunt esențiale pentru timpul în care trăim. Multe dintre aceste cărți pot fi obținute la orice librărie. De ce să nu îndreptăm atenția oamenilor la temele cuvântului vieții veșnice? De ce să nu depunem toate eforturile pentru a beneficia de experiențele simple, reale și adevărate ale lucrătorilor noștri de pretutindeni? Dumnezeu dorește acest fel de literatură. Timpul este prea scurt pentru a fi dedicat subiectelor de natură comună sau cărților care au ca sigur scop amuzamentul. -- Manuscris 80, 1899.

Pericolul cărților de slabă calitate -- Dacă nu vom fi foarte grijulii, librăriile vor fi inundate de cărți de slabă calitate și poporul nostru nu va mai putea avea lumina și adevărul care le sunt necesare pentru a pregăti calea Domnului. Astfel de lucruri s-au întâmplat și se vor mai întâmpla dacă lucrarea de publicare nu se va ghida după principii corecte. -- Scrisoarea 43, 1899.

Capitolul 20

Retipărirea cărților și noile ediții

Retipărirea cărților -- Aceeași ignoranță care este prezentă acum se va manifesta și în viitor cu privire la publicarea materialelor importante. Se vor aborda aceleași subiecte care se abordează și acum. Aceste acțiuni nu se bazează pe niște principii corecte. Dacă este publicată o carte pentru a împlini o anumită nevoie, oamenii care primesc bani din vânzarea ei ar trebui să-i protejeze interesele, chiar dacă materialul conținut nu este atât de important încât vânzarea ei să fie necesară fără întârziere.

Mi s-au arătat ceea ce se va întâmpla în viitor. Cineva va scrie o carte și după ce aceasta va fi la vânzare, altuia îi va veni ideea că poate scrie o carte foarte asemănătoare cu aceasta și care să trateze cam aceleași probleme ca prima care a fost publicată. Cel de-al doilea scriitor va folosi cuvinte diferite, dar va acoperi aceleași subiecte care au fost tratate și în prima carte. Astfel vor circula două cărți când de fapt una era mai mult decât suficientă. Uneori chiar înainte ca primul autor să scrie cartea pe care o intenționează, cel de-al doilea va scrie despre același subiect, intenționând să i-o ia înainte. A doua carte astfel publicată va face să scadă vânzările pentru prima, iar cel care profită astfel de aproapele său nu este corect față de el, iar cartea lui va fi mai sus decât cartea celui dintâi. Ultimul a lucrat împotriva principiilor neprihănirii pentru că l-a furat pe aproapele său. -- Manuscris 23, 1891.

O lucrare incorectă -- Atât autorii cât și editorii ar trebui să poată prevedea, după o analiză atentă, rezultatele oricărei acțiuni înainte de a o face. Nu se procedează cum trebuie în această privință. Dacă vrem ca această lucrare să contribuie la slava numelui lui Dumnezeu, atunci ar trebui să manifestăm mai multă discreție în această privință. Cei care posedă poziții cu responsabilitate în această lucrare ar trebui să dea dovadă de mai multă atenție în cele amintite mai sus. Ei trebuie să facă deosebire între bine și rău, dreptate și nedreptate pentru a putea acționa în mod corect.

Există pericolul de a manifesta neglijență în lucrarea de publicare; dacă acest lucru se întâmplă greșelile vor trebui corectate. Regula ar fi că nu trebuie să se publice o a doua carte pe un anumit subiect, până când prima nu a avut a intrat bine pe piață. Închei acum cu aceste cuvinte de mustrare și avertizare. -- Scrisoarea 225, 1899.

Corectitudinea și noile ediții -- Dacă un departament posedă un mare număr dintr-o ediție a unei anumite cărți, editurile nu ar trebui să întreprindă nimic în vederea unei noi editări, până când nu au fost consultați aceia care dispun de acel stoc însemnat din vechea ediție.

Orice acțiune trebuie întreprinsă cu multă grijă pentru a nu cauza pierderi vreuneia dintre instituțiile noastre. În toate lucrurile trebuie să acționăm cu corectitudine și o judecată sfințită. Scrisoarea 229, 1903.

Revizia cărților de referință -- Lucrarea pe care ne-a încredințat-o Domnul în această vremea este aceea de a prezenta oamenilor adevărata lumină în ceea ce privește controversatele probleme ale ascultării și mântuirii -- poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos.

Unele dintre cărțile noastre importante care circulă de mulți ani și datorită cărora mulți au descoperit adevărul, ar putea conține lucruri de mică importanță care necesită o evaluare atentă și poate chiar revizuire. Aceste probleme trebuie rezolvate de aceia care au în mod constant această sarcină de a supraveghea publicațiile noastre. Nici acești frați mai sus amintiți, nici colportorii sau pastorii nu trebuie să insiste prea mult asupra acestor părți pentru a nu micșora influența acestor cărți care pot salva multe suflete. Dacă noi ne vom apuca să ne discredităm propria literatură, nu vom face altceva decât să la dăm apă la moară acelor care s-au depărta de credință și care seamănă confuzie în mințile acelor care de abia au primit mesajul. Va fi cu atât mai bine cu cât vor fi necesare mai puține revizuri ale cărților noastre. -- Preach the Word, 7 (1910).

Capitolul 21

Lucrarea independentă de publicare

Pericolul unei acțiuni independente -- Noi trebuie să facem tot posibilul pentru a proteja interesele acelor care au și cred adevărul prezent. Hristos a avertizat de multe ori că vor apărea doctrine, profeți și hristoși mincinoși care vor înșela pe mulți. Datorită luminii pe care Dumnezeu a binevoit să mi-o dea mie, umila lui servitoare, știu că aceste profeții s-au împlinit, și nu am primit puține mărturii pentru a întâmpina aceste lucruri care vor apărea pe tot parcursul experienței noastre religioase. Vor apărea mari înșelăciuni ba chiar „se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.” (Faptele Apostolilor 20, 30). Ba, chiar și Satana se va deghiza și va apărea ca Hristos.

Am văzut clar că dacă cineva crede că este în stare să scrie cărți și să dea curs imaginației sale, insistând pe lângă anumite case de editură să le publice și promoveze cărțile, multă neghină va fi semănată în toată lumea.

Folosirea necorespunzătoare a mărturiilor -- Am primit scrisori de la mulți frați care îmi cereau cu sinceritate permisiunea de a folosi scrierile mele pentru a da tărie unor subiecte pe care doreau să le prezinte oamenilor într-o asemenea manieră încât să lase o impresie mai adâncă. Este adevărat că unele dintre subiecte trebuie

prezentate, dar eu nu mi pot aproba folosirea mărturiilor în acest fel sau să încurajez folosirea subiectelor care sunt bune de altfel, în maniera în care o vor ei. Persoanele care fac aceste propuneri, din câte știu eu, pot face lucrurile de care vorbesc într-o manieră înțeleaptă; cu toate acestea nu pot să-mi dau nici cel mai mic consimțământ pentru folosirea scrierilor mele în scopul de care vorbesc ei. Sunt multe lucruri de care trebuie să se țină cont atunci când este vorba de o astfel de acțiune. și asta pentru că folosirea mărturiilor pentru a sprijini o anumită teorie din mintea celui care o face, semnificația fragmentelor respective poate avea o nuanță diferită decât aceea pe care ar avea-o dacă ar fi citite în contextul original.

De asemenea am primit de la unul și altul multe materiale bătute la mașină, tractate și broșuri care prezintă o mulțime de texte biblice înlănțuite într-o asemenea manieră pentru sprijini anumite teorii; dar aceste teorii sunt dovedite numai în mintea celor care le-au conceput, pentru că dacă adevărul este prezentat într-un cadru fals, teoria astfel rezultată poate atrage mintea oamenilor de la temele care merită adevărata atenție și mărește eroarea care deturneză mințile oamenilor de la adevărul esențial timpului în care trăim. Aceste persoane alătură tot felul de texte biblice și interpretează Scriptura pentru a face teoriile lor să pară cât mai interesante, când de fapt ei răstălmăcesc Scriptura pentru a face că pare că spune ceea ce ei vor să spună. Astfel tot felul de teorii false vor fi propagate până la marginile lumii și atât timp cât vor exista prese de tipărit și case de editură, vor fi publicate și puse în circulație tot felul de materiale eronate.

Protejați casele de editură -- Dacă nu vom acționa împotriva publicării teoriilor false, casele noastre de editură vor semăna minciuna în lume. Unii scriitori fac mare caz de o anumite teorie pe care alții nu o consideră atât de importantă și apoi primii afirmă în stânga și în dreapta că teoriile lor nu sunt ținute în seamă.

Cu doi sau trei ani în urmă am primit o diagramă de la cineva care pretindea că este un păzitor al sabatului din California și care se plângea de faptul că editura Pacific Press nu acordă nici un respect teoriilor sale, neacceptând astfel lumina pe care o pot aduce în lume. Mulți zei și mulți stăpâni se luptă pentru a obține recunoaștere. Dar dacă acela care simte că are însărcinarea de a aduce în lume ceva original ar umbla umil cu Dumnezeu în umilința și pocăința sufletului, Domnul îi va accepta și le va da harul Duhului Său celui Sfânt, pentru ca după puterile lor să poată face lucrarea pe care El i-a chemat să o facă.

S-ar putea să zici: „Ce vrea să spună sora White? Sunt și eu inclus în categoria acestor eretici de care vorbește ea?” Nu, nu vreau să spun asta, dar vreau să prezint pericolele care ar trebui să atragă atenția caselor noastre de editură, pentru ca să fim cu toții conștienți că este nevoie ca aceste să ia niște măsuri pentru descurajarea infatuării cu care mulți s-au întinat, crezând că Domnul i-a însărcinat să scrie și să publice despre o serie de subiecte care nu numai că nu ar servi nevoilor actuale ale bisericii, ci i-ar și dăuna aceluia care se angajează în această acțiune. Toți trebuie să realizeze faptul că trebuie să facem ceva pentru a-i proteja pe oameni de

impostor și că e nevoie să luăm anumite hotărâri pentru descurajarea acelor care intenționează să-și publice fantasmagoriile.

Cu toții știți cum au decurs lucrurile cu fratele _____. El a scris mult și a crezut în același timp că tot ceea ce scrisese el trebuia să fie publicat. Dar apoi Domnul a lucrat la mintea lui și a renunțat la ideea sa, arzându-și în final manuscrisele. Dar s-a liniștit. S-a apucat iar să scrie și a lăsat cu limbă de moarte soției sale banii și însărcinarea de a publica manuscrisul său. Ea nu l-a apreciat ca fiind atât de important cum credea soțul ei, și după ce la pus la dispoziția unor persoane care-l puteau publica, a hotărât să-l ia înapoi și a renunțat la cea ce-i spusese soțul ei. Astfel, materialul fratelui _____ nu a fost publicat niciodată. El era un om bun și iubit de toți cei ce-l cunoșteau; dar lucrurile pe care le scrisese el nu trebuia să fie publicate pentru că nu era „hrană la vreme de nevoie” pentru poporul lui Dumnezeu. Aceste teorii ar fi fost rădăcina multor erori și, alimentate de alți oameni acestea ar fi rodit discordie și neînțelegere.

Nevoia unui comitet de carte -- Am decis că este necesară inițierea formării unui comitet de carte care să aibă datoria de a examina manuscrisele care sunt propuse pentru publicare și să decidă dacă acestea trebuie sau nu publicate. Dacă membrii comitetului au o legătură puternică cu Hristos și dacă și-au uns ochii cu alifia pe care Isus i-a sfătuit să o cumpere de la El, atunci și numai atunci, vor putea să se achite în mod responsabil de datoria lor.

Toate manuscrisele trebuie examinate cu mare grijă înainte de a primi aprobarea casei de editurii Review and Herald fiind sprijinită astfel de editură.

Presupun că ceea ce ai scris este corect, exact așa cum ar trebui să fie; cu toate acestea este absolut necesar ca manuscrisul să fie examinat cu grijă în mod critic. Dacă nu se va găsi nici o greșeală, manuscrisul va primi recomandarea binemeritată. Manuscrisul acordă o serie de lovituri bine ticluite tradiției și erorilor care stau la baza unei erezii care va distruge sufletele acelor care o vor primi. O ușă largă pentru distrugere va fi deschisă prin acceptarea teoriei nemuririi sufletului, respingând astfel credința că numai Hristos poate da viața și nemurirea. Eu cred că această carte pe care ai scris-o tu va face mult bine și va lumina pe mulți care sunt în întuneric; datorită acestui lucru, frate, tu ar trebui să fii primul care să vadă nevoia de a impune niște restricții în ceea ce privește lucrarea (activitatea) de editare a cărților. Tu știi că dacă această activitate nu ar fi supravegheată astfel, tot felul de producții independente vor intra în această lume cu recomandarea instituțiilor noastre în domeniu.

Să nu crezi că eu am aprobat acțiunea recentă pe care a desfășurat-o Asociația Conferinței Generale și despre care mi-ai scris; voi discuta cu ei în legătură cu această problemă. Ei se confruntă cu multe dificultăți și dacă mai comit și câte o greșeală, Dumnezeu știe asta, și poate să-i conducă pe toți pentru binele acelor care se încred în El. Sufăr împreună cu tine în dificultățile și nedumeririle tale, dar trebuie să te sfătuiesc să aștepti, să aștepti cu

răbdare. S-ar putea ca această așteptare să ți se pară foarte obositoare, crezând că vei pierde prin asta; te-aș ruga să nu privești problema astfel. Dacă te vei încrede în Dumnezeu așteptând cu răbdare pentru puțină vreme, sunt sigură că Dumnezeu va rezolva totul cu bine. S-ar putea să fie nevoie să aștepti o vreme pentru rezolvarea lucrurilor care te tulbură. Dar nu trebuie să cazi în ispita unei vorbiri necontrolate sau să încerci să rezolvi problema recurgând la metode care nu sunt după voia lui Dumnezeu.

Pentru tine a fost o umilire faptul că a trebuit să aștepti după aprobarea comitetului. Trebuie însă să știi să s-au întâmplat o serie de lucruri foarte recent care a mărit vigilența comitetului de carte. Unii au profitat de activitatea de publicare și au cauzat daune mai instituției, daune de care suferă și în prezent din cauza publicării acestui manuscris pe care comitetul nu l-a văzut niciodată și de care nu au avut cunoștință până când instituția a aflat că trebuie să plătească 5000 de dolari. -- Scrisoarea 49, 1894.

Toate cărțile trebuie să fie examinate foarte critic -- Nu Domnul i-a călăuzit pe cei care au emis ideile prezentate în această carte [Living Temple (Templul Viu)]. El ne-a dat Cuvântul Său și aceste trebuie să fie sfătuitoarea noastră. Mi se pare destul de ciudat că niște oameni care au fost implicați atât de mult timp în această activitate nu sunt în stare să evalueze caracterul acestei cărți.

Se folosesc multe texte din Scriptură, dar felul în care sunt folosite face ca aceste erori să fie privite ca adevăruri de mulți. Aceste teorii greșite sunt prezentate într-o asemenea manieră încât

cei care se primesc să fie înșelați și astfel vor fi conduși pas cu pas de Satana.

Acum mai mult ca niciodată trebuie să examinăm foarte critic scrierile oricărui om implicat în această activitate a noastră. Domnul mi-a făcut cunoscut că trebuie să studiem Cuvântul Său, și pentru că ideile prezentate în Templul Viu nu se regăsesc în acest Cuvânt, trebuie să le respingem. Dacă Hristos ar fi găsit de cuviință că aceste idei sunt folositoare pentru noi, atunci el le-ar fi introdus în Cuvântul Său. În calitate sa de Stăpân și Răscumpărător al nostru, El a inclus în Cuvântul Său tot ceea era necesar pentru mântuirea noastră. -- Manuscris 127, 1905.

Capitolul 22

Comitetul de carte

Alegerea comitetului de carte -- Membrii acestui comitet trebuie aleși cu multă grijă. Oamenii care trebuie să evalueze cărțile propuse pentru publicare trebuie să fie puțini la număr și aleși în mod corespunzător. Numai aceia care au o experiență practică în ceea ce privește autoritatea sunt calificați pentru acest post. Trebuie aleși numai acele persoane ale căror inimi se află sub controlul Duhului Sfânt. Ei trebuie să fie oameni ai rugăciunii, care nu se înalță pe ei înșiși, ci care se tem și-L iubesc pe Dumnezeu și-și respectă aproapele. Numai aceia care tăgăduindu-se pe sine se pun sub călăuzirea lui Dumnezeu, sunt potriviți pentru această poziție importantă.

Oameni cu experiența slujirii -- Uneori manuscrisele au fost înmânate pentru examinare unor oameni care erau atât de orbi ceea ce privește capacitatea lor de evaluare încât nu au putut discerne importanța subiectelor tratate. Mai mult decât atât nu avea o perspectivă reală în ceea ce privește editarea cărților. Ei nici nu studiaseră și nici nu lucraseră în activitatea de editare. Cei care au apreciat cărțile, puse în mâinile lor într-un mod neînțelept ar fi trebuit să refuze o astfel de responsabilitate.

Ar fi fost corect din partea lor să spună: „Nu am nici o experiență în acest domeniu de activitate și aș fi nedrept și față de

mine și față de ceilalți dacă mi-aș permite să-mi spun părerea. Vă cer iertare fraților; nu eu trebuie să îi învăț pe alții ci alții trebuie să mă învețe pe mine.” Dar ei nu s-au gândit nici pe departe așa. Ei s-au exprimat cu foarte mare lejeritate în legătură cu lucruri despre care nu știau nimic. Concluziile lor au fost acceptate ca fiind avizate când de fapt nu erau decât opiniile unor începători. -- Manuscris 14, 1896.

Sfaturi pentru comitetul de carte -- Trebuie să spun câteva lucruri cu privire la lucrarea de editare. Există câteva pericole de care frații noștri ar trebui să se ferească. Oricine este angajat în vreun fel sau altul în lucrarea lui Dumnezeu, trebuie să aibă mare grijă să nu folosească foc străin în locul focului Sfânt. Ei trebuie să vegheze și să se roage, pentru ca inimile lor să se afle sub controlul Duhului Sfânt. Dacă ar fi oameni ai rugăciunii arzătoare, urmând exemplul lui Daniel, ei vor fi foarte grijulii în vorbire și comportament. Ei nu se vor înălța pe ei înșiși ci Îl vor iubi și se vor teme de Dumnezeu și își vor respecta aproapele. Ei se vor ruga pentru primirea harului care-i va face în stare să rămână credincioși și nemânjiți de egoism în relația lor cu Dumnezeu. Nu se vor vedea neglijențe , nu se vor auzi plângeri și nici nu se va acționa în mod necorespunzător împotriva omului pe care Dumnezeu l-a folosit în lucrarea Sa.

Oamenii care vor fi aleși pentru a evalua dacă manuscrisele sunt potrivite pentru publicare trebuie să fie puțini la număr și aleși în mod corespunzător. Nu putem aștepta de la aceia care nu au scris niciodată o carte, sau care nu au experiență în acest domeniu, să aibă

o perspectivă corectă asupra acestor probleme și ei nu trebuie niciodată aleși într-un astfel de comitet pentru estimarea valorii unei cărți. Ei ar putea să se comporte ca și cum ar fi competenți în evaluarea lor, dar de fapt sunt ignoranți cu privire la această problemă.

Au fost publicate multe cărți nu pentru slava lui Dumnezeu ci pur și simplu pentru că autori lor au vrut și ei să scrie o carte. Ei au considerat că este dreptul lor să publice cărți de care nu era neapărat nevoie, pentru a putea face ceva bani. Alții cred că este mare nevoie de ceea ce au scris ei și se simt foarte jigniți când nu li se acordă importanță.

Domnul vrea ca în această activitate să fie implicați oameni cu o judecată solidă, pentru că altfel lumea ar fi umplută de cărți care ar fi mai bine să nu fi fost niciodată publicate. Poporul Său trebuie să învețe să facă dreptatea, să iubească mila și să umble umili cu Dumnezeu. -- Scrisoarea 208, 1899.

Capitolul 23

Contribuția autorilor la lucrare

Veniturile acelor care lucrează în domeniul intelectual -- Dumnezeu va avea grijă de starea financiară a autorilor. Rezultatul studiului lor îi aparține lui Dumnezeu și nu oamenilor. Dacă un angajat lucrează cu credincioșie tot timpul pentru care este plătit, cel care l-a angajat nu are ce să-i mai ceară. Dacă el însă își administrează timpul cu înțelepciune și astfel mai scrie și alte lucruri care pot fi publicate, el poate folosi aceste surse în felul în care crede el că va sluji cel mai bine cauzei lui Dumnezeu. Dacă el este mulțumit cu un mic comision se poate spune că a făcut o lucrare bună pentru cei care se ocupă în continuare de acea carte și nu ar trebui să i se ceară să facă mai mult. -- Testimonies for the Church 5:563.

Responsabilitatea autorului -- Dumnezeu dorește ca oamenii să aibă o legătură directă cu El. În relațiile Lui cu oamenii, Dumnezeu apelează întotdeauna la principiul responsabilității personale. El caută să promoveze dependența personală de El făcându-i să simtă nevoia unei călăuziri personale. El dă daruri fiecărui individ. Fiecare om este administratorul a ceea ce Dumnezeu i-a încredințat. Toți trebuie să răspundă încrederii acordate, în felul stabilit de Cel care le-a arătat-o și să dea socoteală de munca sa în fața lui Dumnezeu.

Dumnezeu dorește ca atunci când relaționăm cu ceilalți să

ținem cont de principiul responsabilității personale în fața Lui și al totalei dependențe de El. De acest principiu trebuie să țină cont în special casele noastre de editură în relațiile lor cu autorii.

Unii au afirmat că autorii nu au voie să-și păstreze dreptul asupra scrierilor lor și că ar trebui să îl acorde casei de editură sau conferinței; și că în afară de acoperirea cheltuielilor implicate în producerea manuscrisului, nici o parte din profit să nu le revină lor; casa de editură sau conferința trebuie să ia tot profitul și să-l întrebuințeze, după bunul lor plac, pentru diferitele nevoi ale activităților lor. Astfel responsabilitatea autorului va fi transferată asupra altora.

Responsabilitate în fața lui Dumnezeu -- Dar Dumnezeu nu este de acord cu lucrurile acestea. Capacitatea de a scrie o carte este unul dintre diferitele daruri pe care le-a dat Dumnezeu oamenilor, și acela care îl primește este responsabil în fața lui Dumnezeu pentru dezvoltarea lui; și el trebuie să folosească mai departe ceea ce obține de pe urma lui tot pentru Dumnezeu. Noi trebuie să ținem bine minte că acest dar nu este proprietatea noastră, pentru a-l folosi după bunul nostru plac. Dacă ar fi așa atunci am putea pretinde dreptul de a face ce vrem cu el. Ne-am putea declina responsabilitatea, lăsându-le altora partea noastră din lucrare. Dar acest lucru nu este posibil pentru că Domnul ne-a făcut administratori pe fiecare în mod individual. Noi suntem responsabili pentru dezvoltarea acestor daruri. Propriile noastre inimi trebuie să fie sfințite; în funcție de ocaziile ivite, noi trebuie să fim gata să folosim chiar și cea mai mică parte din ceea ce Dumnezeu ne-a încredințat.

Preluarea veniturilor provenite din munca intelectuală a cuiva de către conferințe sau casele de editură este tot atât de dreaptă cât este și preluarea de către acestea din urmă a veniturilor de pe urma proprietăților sale fizice (casă, terenuri).

Realizările fiecăruia din timpul său liber -- La fel, nu se poate vorbi de dreptate, atunci când se pretinde ca un angajat al caselor de editură să-și dedice toate puterile trupului, sufletului și minții instituției care l-a angajat, aceasta din urmă având automat dreptul asupra oricărei realizări literare a angajatului. Atunci când el se află în timpul său liber, el deține deplinul control asupra timpului său și-l poate folosi cum dorește atât timp cât ceea ce face el nu intră în conflict cu interesele instituției sale. Pentru ceea ce scrie el în acest timp el este responsabil în fața conștiinței sale și a lui Dumnezeu.

Nu există o mai mare dezonoare care i se poate aduce lui Dumnezeu decât aceea când un om deține controlul complet asupra tuturor talentelor unui alt om. Simplul fapt că din această înțelegere rezultatele sunt dedicate cauzei lui Dumnezeu nu înseamnă că este bună. În astfel de relații, omul care permite ca altul să-i controleze mintea se depărtează de Dumnezeu și se expune ispitelor. Dacă responsabilitatea sa este plasată asupra altcuiva, depinzând de înțelepciunea acestuia, locul pe care Dumnezeu ar trebui să-l ocupe este ocupat de un om. Aceia care încearcă să impună o astfel de schimbare a responsabilității nu-și dau seama de rezultatele acțiunilor lor. Dar Dumnezeu ne-a spus destul de clar: „Blestemat să fie omul care se încrede în om și care se sprijină pe un muritor.”

(Jeremia 17, 5)

O parte din profit -- Autorii nu trebuie să fie forțați să renunțe sau să-și vândă dreptul asupra cărții pe care au scris-o. Ei trebuie să primească o parte din profitul rezultat de pe urma muncii lor; ei trebuie să-și dea seama că ceea ce au ei le-a fost încredințat de Dumnezeu, și că ei trebuie să administreze acest dar conform cu înțelepciune pe care El le-o va da. -- Testimonies for the Church 7:176-178 (1902).

O sumă rezonabilă pentru autori -- Casele de editură trebuie să primească o parte din profitul provenite de pe urma publicării. Această parte trebuie să fie direct proporțională cu activitatea depusă de editură. Dar editorii nu trebuie să-și închipuie că ei sunt cei care au făcut cea mai mare parte din lucrarea pentru scoaterea acestei cărți pe piață. Autorii trebuie să primească o sumă rezonabilă pentru munca lor, dar ei nu trebuie să vândă nici unei instituții dreptul lor. Aceasta nu se va dovedi binecuvântare pentru instituția respectivă. -- Instrucțiuni speciale cu privire la drepturile de autor, 13. (1899).

Diferența dintre cărți -- Am primit ceea ce ai scris tu cu privire la dreptul de autor asupra cărților.

Întotdeauna au fost și vor fi și de acum înainte o mulțime de cărți pe piață, dacă autorii vor primi o sumă mare. Nu e nevoie de prea mult talent pentru a scrie cărțile cu povestiri dar ele nu sunt prea importante pentru această lume. Trebuie să se facă deosebire

între cărțile care vor fi publicate. Ele nu pot fi puse în aceeași categorie. -- Instrucțiuni speciale cu privire la drepturile de autor,3-4. (1899).

Folosiți-vă condeiele pentru beneficiul cauzei lui Dumnezeu -- Bărbații și femeile care pot scrie cărți, trebui să-și folosească darul pentru beneficiul cauzei lui Dumnezeu. Ei trebuie să lucreze, iar venitul pe care-l vor obține trebuie folosit pentru a-și îndeplini datoria de a înălța adevărul acolo unde Dumnezeu dorește. Ei trebuie să se lase sfătuiți de Dumnezeu, crezând în făgăduința lui Hristos că le va trimite un Mângâietor care-i va învăța toate lucrurile și care le va aduce aminte toate lucrurile. -- Instrucțiuni speciale cu privire la drepturile de autor,18. (1899).

Capitolul 24

Ilustrarea cărților noastre

Scopul imaginilor -- Domnul dorește ca poporul său să acționeze în mod inteligent. Ei nu trebuie să facă mari cheltuieli; cu toate acestea lucrurile trebuie făcute cu rânduială. Coperțile cărților trebuie să fie de bună calitate și durabile, ca de altfel și legatul lor. Să căutăm să facem asta întotdeauna. Dar de asemenea trebuie să se aibă în vedere și ilustrarea acestor cărți, fără a se investi prea mulți bani în această privință. O ilustrație își atinge scopul atunci când reușește să atragă atenția asupra cărții pe care o ilustrează. Dacă însă atenția este îndreptată mai mult spre ilustrația în sine, atunci ea și-a depășit scopul. -- Scrisoarea 75, 1900.

Ilustrațiile să fie alese cu bun gust -- Desenele care vor reprezenta scene din Biblie trebuie să fie de bună calitate. Adevărata cunoaștere a lucrurilor de orice fel înseamnă putere și superioritate. Atunci când prin eforturi dureroase avansăm pas cu pas pe scara progresului uman, trebuie să ne fixăm privirea asupra Aceluia care se află la capătul scării. Cunoștința pe care ne-o oferă Dumnezeu nu diminuează perceperea lucrurilor sfinte. Minte trebuie să se concentreze asupra Slavei lui Dumnezeu și nu asupra acestor reprezentări pământești de mică valoare, care imprimă în minte scene ce creează o impresie falsă despre Hristos și lucrurile cerești. O ilustrare corespunzătoare a adevărurilor biblice cere un talent superior. Aceste ilustrații ieftine batjocoresc lecțiile sfinte ale

Bibliei. Dumnezeu să ne ajute să nu facem pe plac lui Satana prin coborârea standardelor adevărului veșnic folosind ilustrații de care vor râde bărbații, femeile și copiii. -- Manuscris 23, 1896.

Pericolul supraîncărcării cu ilustrații -- M-am întristat din cauza multor lucruri care mi-au fost spuse. Eu am prezentat în scris unele lucruri cu privire la ilustrare, în special în legătură cu cărțile noastre. Cu siguranță că nu s-a procedat bine atunci când s-a investit atât de mult în această privință. Noi pentru poze ar trebui să ne străduim noi atât pentru că lumea are nevoie de adevăr, de esența lucrurilor. Ilustrarea excesivă a unei cărți e ispită foarte mare pentru a cheltui bani astfel că exact aceia care ar avea nevoie de carte nu o pot cumpăra din cauza prețului ridicat.

Nu cedați puternicei ispite care vă forțează să publicați cărți implicând o mare sumă de bani. Domnul nu va fi cu voi în această activitate. Miile de dolari care se investesc în ilustrarea unor cărți pot fi folosiți pentru editarea unor cărți mai ieftine. Când pastorii participă la întâlnirile în corturi ei ar trebui să aibă posibilitatea de a vinde aceste cărți la un preț cât mai mic posibil. Din banii obținuți, după ce s-a acoperit costurile publicării, pot fi cumpărate altele care să fie date credincioșilor care nu și le pot permite sau necredincioșilor care pot afla astfel adevărul.

Timpul este prea înaintat, mult prea înaintat pentru ca vânzarea unei cărți să depindă de copertile ei scumpe sau de prea multele ilustrațiile cuprinse în ea. Cărțile de care poporul are nevoie ar trebui publicate fără prea multă pompă. Prin economisirea miilor de dolari

folosiți de obicei pentru ilustrații, prețul cărților va scădea și le va face accesibile pentru mulți. Domnul nu a inspirat acest entuziasm care a determinat într-o anumită măsură depărtarea de simplitatea credinței care ar trebui să-i caracterizeze pe Adventiștii de Ziua a șaptea ca o generație aleasă, un popor ciudat zelos pentru fapte bune. Cei care au influențat destul de mult luarea deciziilor în ceea ce privește ilustrațiile au fost colportorii și artiștii.

Am fost foarte surprinsă când am văzut costul crescând al ilustrării cărților. -- Scrisoarea 133, 1899.

Extravaganța în ilustrare -- Mi s-a arătat că afluența de ilustrații folosite pentru periodicele și cărțile noastre crește din ce în ce mai mult în virtutea unei ambiții nefinite; de asemenea crește în mod alarmant pericolul rivalității. Cărțile pe care noi le vindem lumii costă prea mult. Extravaganța ilustrațiilor costă prea mult timp și bani și creează necazuri care pot și ar trebui evitate. Domnul vrea ca noi să urmărim numai slava Sa. Mândria cauzată de atât de multe ilustrații nu este după voia lui Dumnezeu. Acesta este pulsul lumii, care bate însă tare și în inimile poporului lui Dumnezeu din timpul acesta.

Trebuie să facem economie în fiecare domeniu de activitate, evitând toate costurile nenecesare. Dumnezeu pune la încercare pe poporul său.

Trebuie deschise multe misiuni în câmpuri noi. Se vor ridica oameni pe care Dumnezeu i-a ales și vor sta în locul în care au fost

puși pentru a striga mesajul de încercare pentru timpul acesta. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să ajungă la oameni, așa că trâmbițele trebuie să sune în mod deslușit. Este un mesaj de o importanță vitală iar păzitorii care stau pe zidurile Sionului trebuie să-l strige foarte clar. -- Scrisoarea 147, 1899.

Cu gust și simplitate -- Se vede în mijlocul poporului tendința de a pune accent pe înfățișarea exterioară, cu scopul de a ajunge la necredincioși; dar această înfățișare nu va realiza nicicum binele pe care îl prezintă. Cărțile noastre sunt pline de ilustrații care costă și din cauza aceasta sunt prea scumpe atât pentru a le da pe gratis cât și pentru a fi cumpărate de cei care au nevoie de ele. S-a abuzat prea mult de ilustrații. Bani care se cheltuiesc în plus pentru coperta cărții și pentru ilustrațiile dinăuntru nu vor converti pe nimeni la adevărurile prezentate în carte. Dumnezeu nu dorește ca atâta spațiu să fie ocupat de imagini. Uneori s-a întârziat publicarea unei cărți pentru că s-a așteptat după ilustrații -- așteptare care nu a fost prea profitabilă și care a împiedicat ajungerea adevărului la oamenii care trebuie să-l aibă.

Cărțile noastre trebuie pregătite cu gust, exact așa cum trebuie pregătite toate cărțile; dar casele noastră de editură greșesc atunci când se depărtează de simplitate.

Evaluați costurile -- Uneori nu s-au evaluat costurile editării cărților care conțin adevăruri prețioase. Ei nu au luat în calcul faptul că ilustrațiile care au fost incluse sub pretextul măririi vânzărilor ar putea consuma resursele financiare, limitând astfel posibilitatea

desfășurării altor activități de care este neapărată nevoie. Influența acestei activități asupra lumii și bisericii trebuie examinată îndeaproape. -- Scrisoarea 133, 1899.

Importanța corectitudinii -- Noi ar trebui să cercetăm problema supra-ilustrării cărților noastre. Oare ilustrațiile despre lucrurile cerești nu afectează în mod negativ felul în care noi îi percepem pe îngerii, pe Hristos sau alte realități spirituale? Multe dintre ilustrațiile făcute nu respectă adevărul? Oare nu se va da curs falsității prin intermediul acestor ilustrații depărtate de adevăr. Noi vrem ca toate reprezentările noastre despre Isus Hristos să fie adevărate. Multe dintre ilustrațiile care umplu cărțile și publicațiile noastre sunt foarte prost făcute și prezintă oamenilor o perspectivă falsă. -- Scrisoarea 145, 1899.

Ilustrații potrivite -- Mulți au idei ciudate cu privire la lucrurile care aparțin lucrării lui Dumnezeu. Dumnezeu nu aprobă lipsa de înțelepciune de care s-a dat dovadă atunci când s-a făcut selecția desenelor care trebuia să ilustreze lucrurile sfinte. -- Scrisoarea 39, 1899.

Un exemplu de ilustrație foarte proastă -- „Chivotul în mijlocul Iordanului:” vedeți heruvimii aflați de o parte și de alta a chivotului?

Iată o reprezentare greșită a îngerilor cerești care privesc cu respect la tronul milei, capacul chivotului. Un copil ar putea să ia acest desen și să creadă că sunt niște păsări cu o poziție ciudată a aripilor. De fapt, îngerii nu au fost expuși vederii publice după ce

chivotul a fost scos din sanctuar. Chivotul cel sfânt, care reprezenta prezența lui Yahwe în mijlocul poporului Său, era întotdeauna acoperit pentru ca nimeni să nu poată privi înăuntru. Așa trebuie să rămână pentru totdeauna. -- Scrisoarea 28a, 1897.

Nu arătați imagini înfricoșătoare -- Nu includeți în cărți ilustrații despre auto-da-fe [Auto-da-fe înseamnă în limba spaniolă act de credință și desemnează execuțiile publice ale ereticilor (de obicei prin ardere pe rug) ca mărturisire de credință a bisericii catolice (n. tr.)], imagini despre persecuțiile și execuțiile catolice. Este de ajuns că citim despre ele; nu mai este nevoie să le mai prezentăm și în modul acesta detaliat. -- Scrisoarea 28a, 1897.

Calitatea și nu cantitatea -- Mă îngrijorează felul în care au fost folosite ilustrațiile în publicațiile noastre. Se pare că unele ziare au tendința de a le include fără discernământ. Unele desene sunt făcute foarte prost și nu ilustrează eficient adevărurile prezentate. Sper că publicațiile noastre nu vor deveni reviste cu benzi desenate. Eu nu vreau să condamn folosirea ilustrațiilor în sine, numai că ele ar trebui să fie mai puține și doar acelea care sunt foarte bune ar trebui incluse. Nu am nimic de obiectat dacă alegeți să includeți mai puține ilustrații dar care să fie de calitate. Alegeți calitatea și nu cantitatea! -- Scrisoarea 28a, 1897.

Ilustrarea necorespunzătoare a periodicelor -- Am fost foarte întristat când de curând am văzut pe coperta revistei Signs o poză cu locul nașterii lui Shakespeare, alături de un articol despre el. Dumnezeu să aibă milă de noi dacă nu avem altă hrană de oferit

poporului. Mă întristează să văd că aceia care se află în poziție cu responsabilitate și care trebuie să câștige zilnic experiență, aduc înaintea oamenilor astfel de lucruri.

Iată, cortul lui Dumnezeu este în mijlocul oamenilor pentru că El a decis să coboare pentru a locui cu ei. Aceia care reprezintă adevărul pentru timpul în care trăim trebuie să se roage cu sârguință pentru discernământ spiritual. Ei trebuie să fie geloși pentru slava Domnului Oștirilor. Ei trebuie să vadă că este păcat să înalți asemenea oameni ca Shakespeare, atrăgând atenția asupra oamenilor care în toată viața lor nu l-au onorat pe Dumnezeu și nici nu l-au reprezentat pe Hristos.

Oamenii care dețin funcții cu responsabilitate în lucrarea lui Dumnezeu trebuie să-și reînnoiască spiritul minții. Ei trebuie să se opună închinării aduse ființelor umane și să-I acorde onoare Celui Căruia I Se cuvine. Editorii periodicelor noastre au nevoie de atingerea divină, fiind astfel unși cu Duhul Sfânt.

„Ce înseamnă aceste lucruri?” -- M-am întristat foarte tare când am văzut ilustrațiile de pe prima pagină a revistei Signs la care m-am referit și mi-am pus întrebarea: „Ce înseamnă aceste lucruri?” Din cauza supărării m-am îmbolnăvit. M-am culcat la ora opt și am dormit puțin, cam o oră, cred. Apoi se făcea că stăteam în fața celor care se află la conducerea casei de editură Pacific Press, având un mesaj pentru ei. Duhul lui Dumnezeu a venit peste mine și nu am putut să nu vorbesc. Vă voi scrie acum tot ce am spus. I-am întrebat: „Unde vă este puterea de discernământ sau bunul simți, de ați putu

semăna neghină în mijlocul grâului?

Literatura noastră nu trebuie să conțină nimic neadevărat și nedrept.”

Noi am depus eforturi foarte mari pentru a îndrepta mintea oamenilor din Oackland pe calea cea bună. Uneori ei au fost muștrați aspru pentru că la început s-au luat după poftă, depărtându-se de comportamentul corect aprobat de Cer. Dar ce putem spune atunci când periodicele noastre aduc atâtea laude unor oameni care nu-L slăvesc pe Dumnezeu prin viața și caracterul lor? Credeți voi că astfel de model îi vor face pe tinerii noștri să umble pe calea cea îngustă a sfințeniei?

Nu pot să-mi dau seama cum o astfel de reprezentare, sau aceea pe care am văzut-o de curând pe paginile reviste Review and Herald -- poza unul altar păgân -- pot servi creșterii spirituale a poporului nostru.

Îmi doresc cu ardoare ca fiecare cuvânt publicat pe paginile noastre să reflecte lumina care să străpungă întunericul adânc al Satanei. Revistele noastre ar trebui să prezinte experiențe încurajatoare prin care se vor vedea felul plin de dragoste și bunătate în care Dumnezeu relaționează cu oamenii. Aceasta îi va întări și încuraja. Neteziți cărările pentru ca cei slabi să nu cadă de pe ea. Prezentați-le mereu avertizarea adevărului pentru că sfârșitul este aproape. Trebuie să strigăm cu glas tare fără să obosim. Unii nu vor lua seama dar alții se vor pocăi și vor fi salvați.

Mi-au fost prezentate niște lucruri de o importanță covârșitoare, dar nu am destulă putere pentru a le scrie în dimineața aceasta. Când încerc să fac acest lucru, mă năpădesc atâtea sentimente încât sunt nevoită să mă opresc.

Este nevoie de discernământ spiritual -- O da, avem nevoie de un discernământ foarte puternic și de o vedere spirituală foarte clară. Trebuie să ne ungem ochii cu alifie cerească pentru a putea vedea foarte clar. Revistele noastre trebuie să proclame adevărurile sfinte și solemne pentru timpul în care trăim, și de aceea ele trebuie să fie pline de putere spirituală.

Sarcina noastră pentru timpul în care trăim este aceea de găsi modalitatea cea mai eficientă de a înțelege și prezenta Evanghelia pe care Hristos în persoană a venit să i-o prezinte lui Ioan pe Patmos -- marea Evanghelie numită, „Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, căci vremea este aproape” (Apocalipsa 1, 1-3).

Avem datoria de a proclama lumii marile și solemnele adevăruri ale Apocalipsei. Aceste adevăruri trebuie să fie prezente în chiar structura și principiile bisericii lui Dumnezeu.

Avem o lucrare foarte importantă de făcut -- aceea de a proclama cele trei solii îngerești. Ne confruntăm acum cu cele mai

mari probleme cu care omenirea a avut de-a face până în prezent. Cu toții trebuie să înțeleagă adevărurile cuprinse în aceste mesaje pentru că ele sunt esențiale pentru mântuire.

Fraților, ce veți da turmei lui Dumnezeu, o piatră sau o pâine? Să nu publicați nici măcar un cuvânt care să coboare standardul la care vrea Dumnezeu ca să se afle poporul Său. nu apelați la oameni care în ciuda strălucirii lor nu au înțelepciunea de a-L alege pe Domnul Isus Hristos -- lumina și viața lumii. Ceea ce dă valoare unui om este măsura în care și L-a însușit pe Hristos. Să nu ne îndepărtăm privirea de la Hristos pentru a privi la ființele păcătoase.

Adevărul trebuie să rămână mereu în fața oamenilor. Ridicați mereu standardele purității, curățeniei și sfințirii.

Nu știu până unde veți ajunge dacă veți continua să publica astfel de articole și astfel de ilustrații. Revista va avea o eficiență mai mare dacă veți dedica mai puțin spațiu ilustrațiilor.

Mi s-a spus să vă avertizez că îi puteți face o mare publicitate lui Satana. Veți vorbi de uluitoarea lui inteligență și putere, fermecându-i cu acest subiect pe aceia care citesc revista Signs of Times. Dar știm că acest lucru nu este corect.

Vreau să vă prezint aceste lucruri cât mai curând posibil așa că nu voi pierde timpul cu amănuntele. Mi s-a spus să vă informez că l-ați dezonorat pe Dumnezeu. Nu ați intenționat să faceți acest lucru dar l-ați făcut. -- Scrisoarea 106, 1902.

Capitolul 25

Literatura de la încheierea lucrării

Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape -- Marea și minunată lucrare a ultimei solii a Evangheliei trebuie adusă la îndeplinire acum mai mult decât niciodată. Lumea trebuie să primească lumina adevărului printr-o lucrare de răspândire a Cuvântului prin intermediul cărților și periodicelor. Publicațiile noastre trebuie să arate clar că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Mi s-a poruncit să spun caselor noastre de editură: „Ridicați standardele; ridicați-le cât mai sus. Proclamați cele trei solii îngerești, pentru ca să le audă toată lumea. Să se vadă că aici sunt «aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus.»” (Apocalipsa 14, 12). Literatura noastră trebuie să fie un adevărat martor care prezintă lumii această solie.

Lucrătorii noștri trebuie încurajați să-și îndrepte atenția cel mai mult asupra cărților care au de-a face cu dovezile credinței noastre, - cărți care învață doctrinele Bibliei, pregătind poporul pentru zilele de grea încercare care ne stau în față. -- Testimonies for the Church 9:61 (1909).

Luminați pământul -- Casele noastre de editură trebuie sunt principalul exponent al lucrării celui alt înger care coboară din cer cu o putere mare și care luminează pământul cu slava lui. -- Testimonies for the Church 7:140 (1902).

Scopurile specifice ale literaturii noastre -- Lucrarea noastră de editare a fost inițiată la comanda lui Dumnezeu și sub directa lui supraveghere. Această lucrare trebuie să îndeplinească un scop precis. Adventiștii de ziua a șaptea au fost aleși de Dumnezeu ca un popor ciudat, separați de lume. El i-a despărțit cu sabia adevărului de lumea aceasta pentru a-i aduce în relație cu El, făcându-i reprezentanții Săi prin chemarea de a fi ambasadorii Săi în această ultimă lucrare a mântuirii. Cea mai mare bogăție a adevărului care a fost vreodată încredințată oamenilor, cele mai solemne și de temut avertismente pe care Dumnezeu le-a adresat omenirii, le-au fost date lor pentru a le prezenta lumii; casele noastre de editură se află printre promotorii cei mai eficienți ai acestei lucrări.

O solie care ne șochează -- Publicațiile care ies din casele noastre de editură trebuie să pregătească poporul pentru întâlnirea cu Dumnezeu. Ei trebuie să facă pentru această lume aceeași lucrare pe care a făcut-o Ioan Botezătorul pentru poporul evreu. Prin aceste solii puternice de avertizare, profetul lui Dumnezeu a trezit poporul din visare. Dumnezeu s-a folosit de el pentru a-și chema poporul la pocăință. Adevărul pe care el îl afirma demasca amăgirile populare, apărând cu o siguranță eternă în comparație cu teoriile false ale timpului. Mesajul lui Ioan era: „Pocăiți-vă căci Împărăția Cerurilor este aproape.” Casele noastre de editură trebuie să dea lumii de astăzi același mesaj prin intermediul publicațiilor.

Profeția pe care lucrarea lui Ioan a îndeplinit-o subliniază lucrarea pe care o avem noi de făcut: „Pregătiți-I calea Domnului,

neteziți-I cărările.” (Matei 3, 3). Întocmai cum Ioan a pregătit calea pentru prima venire noi trebuie s-o pregătim pentru cea de-a doua venire a Domnului.

Înălțați Sabatul -- Instituțiile noastre de publicare trebuie să înalțe pretinderile legii lui Dumnezeu care a fost călcată în picioare. Fiind niște reformatori în fața lumii, ei trebuie să arate că legea lui Dumnezeu stă la baza oricărei reforme durabile. Ei trebuie să prezinte într-un mod foarte clar necesitatea ascultării de poruncile Sale. Constrânși de dragostea lui Hristos ei trebuie să coopereze cu el pentru reconstruirea ruinelor, ridicând temelia multor generații. Ei trebuie să stea la spărtură și să refacă potecile. Prin mărturia lor, sabatul poruncii a patra este făcut și el un martor, o aducere aminte eternă a lui Dumnezeu, pentru a atrage atenția și a stârni interesul pentru cercetarea adevărului care va conduce mințile oamenilor la Creatorul lor.

Vestiți cele trei solii îngerești -- Să nu uităm niciodată că aceste instituții trebuie să coopereze cu slujitorii cerești. Instituțiile noastre sunt și ele reprezentate de îngerul „care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-i slavă, căci a venit ceasul judecății Lui.»” (Apocalipsa 14, 6-7.)

Tot prin intermediul instituțiilor noastre trebuie să se strige: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei.”(Apocalipsa 14, 8).

De asemenea sunt reprezentate și de cel de-al treilea înger care urmează, spunând cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu.” (Apocalipsa 14, 9-10). -- Testimonies for the Church 7:138-140 (1902).

Întăriți atât punctele principale cât și detaliile credinței -- Activitatea de publicare a cărților este un mijloc foarte rapid pentru ca lumea să afle lumina adevărului prezent. Publicațiile noastre trebuie să întărească fiecare stâlp al credinței care a fost stabilit de Cuvântul lui Dumnezeu și prin descoperirile Duhului Sfânt.-- Testimonies for the Church 9:69 (1909).

Influența mondială a condeiului -- Condeiul este o armă puternică în mâinile acelor care simt că focul adevărului arde pe altarul inimii lor și care au un zel puternic pentru Dumnezeu, echilibrat de o judecată sănătoasă. Scăldate în fântâna adevărului curat, aceste condeie pot trimite raza strălucitoare până în cele mai îndepărtate colțuri întunecoase, reflectându-se înapoi cu putere mărind astfel lumina care va fi împrăștiată peste tot.

Mi s-a arăt că deja în alte țări aceste cărți își fac cu conștiinciozitate lucrarea, dărâmând zidurile prejudecăților și superstițiilor. Am văzut bărbați și femei care studiază cu mult interes revistele și puținele pagini ale tractatelor despre adevărul prezent. Ei citesc aceste dovezi atât de noi și minunate pentru ei, și apoi vor deschide Bibliile cu un interes nou și profund, pe măsură ce

anumite părți ale adevărului care până atunci erau ascunse față de ei le-au fost clarificate, în special în ceea privește Sabatul poruncii a patra. Cercetând Scripturile pentru a vedea dacă lucrurile stau într-adevăr așa, vor primi lumină și vor înțelege mai multe pentru că le vor veni în ajutor îngerii, impresionându-le mințile cu adevărurile conținute în publicațiile pe care le citesc.

Recolta sufletelor -- I-am văzut cu revistele și tratatele într-o mână în timp ce cu cealaltă țineau Biblia iar obrazii lor erau plini de lacrimi; ei se rugau cu umilință și sârguință lui Dumnezeu pentru a-i călăuzi în adevăr -- deși El făcea lucrul acesta înainte ca ei să-L roage. Când apoi au primit adevărul în inimă și au văzut minunatul mod în care se îmbină adevărul, Biblia a devenit o carte cu totul și cu totul nouă; o țineau aproape de inimă cu o bucurie plină de recunoștință, în timp ce fețele le străluceau de o bucurie sfântă. Ei nu mai erau satisfăcuți doar cu primirea luminii și au început să lucreze pentru alții. Unii au făcut mari sacrificii pentru adevăr și pentru a-i ajuta pe acei frați aflați în întuneric. -- Life Sketches, 214-215 (1915).

Semințe pentru recolta cincizecimii -- În curând Dumnezeu va face lucruri mari pentru noi dacă vom umbla umili și încrezători în El. Într-o zi se vor converti mai mult decât o mie de oameni, dintre care cei mai mulți au ajuns la cunoștința adevărului prin citirea publicațiilor noastre. -- The Review and Herald, 10 noiembrie, 1885.